

371.26

ส.45.1

ร.3

การศึกษาการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผล
ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1

บทคัดย่อ

ของ

นางสาวสุจรรยา ใจหาญ

ร.3 พ.ศ. 2548

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มีนาคม 2548

สุจรรยา ใจหาญ. (2548). การศึกษาการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ราชบุรี เขต 1. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนา แสงวงศ์ดี.

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมิน ผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาราชบุรี เขต 1 ใน 4 ด้าน คือด้านการประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระ ด้านการประเมิน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน และด้านการประเมิน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และเปรียบเทียบการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ใน 4 ด้าน ดังกล่าวจำแนกตาม วุฒิการศึกษา จำนวนคาบสอน จำนวนรายวิชาสอน และตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติงาน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาราชบุรี เขต 1 จำนวน 204 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบค่าเอฟ (F-test) กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติจะทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีการของ LSD (The Least Significant Difference Method)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 โดยรวม และรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ราชบุรี เขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา และ ตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติงาน โดยรวมและรายด้านพบว่าไม่แตกต่างกัน

3. การเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ราชบุรี เขต 1 จำแนกตาม จำนวนคาบสอน พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มี จำนวนคาบสอนต่ำกว่า 20 คาบ/สัปดาห์ มีการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนมากกว่าครูที่มีจำนวนคาบสอน 20 – 25 คาบ/สัปดาห์ และ 26 คาบ/สัปดาห์ขึ้นไป ในด้านการประเมินผล การเรียนรู้ตามกลุ่มสาระ และด้านการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ส่วนด้านการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน และด้านการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนพบว่าไม่แตกต่างกัน

4. การเปรียบเทียบการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชนบุรี เขต 1 จำแนกตาม
จำนวนรายวิชาสอน พบว่าโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มี
จำนวนรายวิชาสอน 2 รายวิชา/ปี/ภาค มีการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนมากกว่า
ครูที่มีจำนวนรายวิชาสอน 3-5 รายวิชา/ปี/ภาค และมากกว่าจำนวน 5 รายวิชา/ปี/ภาค ในด้าน
การประเมินผลการเรียนตามกลุ่มสาระ ด้านการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และด้าน
การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน ส่วนด้านการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนพบว่า
ไม่แตกต่างกัน

**A STUDY ON TEACHERS' PERFORMANCE IN EVALUATION BY
STANDARD CURRICULUM 2001 IN PRIMARY SCHOOLS UNDER
THE OFFICE OF RATCHABURI EDUCATIONAL SERVICE AREA 1**

**AN ABSTRACT
BY
MISS SUJANYA JAIHAN**

**Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Educational Administration
at Srinakharinwirot University
March 2005**

Sujanya Jaihan. (2005). *A Study On Teachers Performance in Evaluation by Standard Curriculum 2001 in Primary Schools under the office of Ratchaburi Educational Service Area1*. Master's Project. M.Ed. (Educational Administration). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor : Asst. Prof. Dr. Thasana Swaengsakdi.

The purposes of this research were to study the level of assessment and evaluation performance according to the Standard curriculum 2001 in the schools under the Office of Ratchaburi Education Service Area 1 in 4 aspects : learning evaluation , the evaluation of required characteristics , the evaluation of reading , analytical thinking and writing , the evaluation of activities for learner development , and to compare teachers' performance of assessment and evaluation according to the Standard curriculum 2001 in the 4 mentioned aspects classified by educational qualification , teaching periods , the numbers of the subjects taught, and the teachers' positions and duties.

The sample for this study (204 teachers) was taken from the schools under the Office of Education Service Area 1. The instrument used for gathering the data was 5 level rating scale questionnaire with reliability of 0.96. Statistical analysis included Percentages , Means , Standard deviation , t – test , F-test and LSD (The Least Significant Difference Method).

The following results were obtained:

1. The level of the teachers' performance of assessment and evaluation in general and in particular aspects was high.
2. When comparing the teachers' performance of assessment and evaluation classified by educational qualification and positions and duties in general and in particular aspects , it was found that there was no difference.
3. When comparing the teachers' performance of assessment and evaluation classified by the number of teaching periods , it was found that there was significantly different at the level of .05 . For the aspects of subject groups and required characteristics evaluation, it was found that the performance level of the teachers having the number of teaching periods below 20 periods per week was higher than those whose teaching periods was 20 – 25 and more than 26 periods per week. For the evaluation of reading, analytical thinking and writing and the evaluation of activities for learner development, it was found that there was no difference.

4. When comparing the teachers' performance of assessment and evaluation classified by the subjects taught in general , it was found that the performance level of the teachers with different number of subjects was significantly different at the level of .05. For the aspects of evaluation according to subject groups, the evaluation of required characteristics , the evaluation of reading , analytical thinking and writing , it was found that the performance level of the teachers teaching 2 subjects / year /semester was higher than the teachers teaching 3 – 5 and more than 5 subjects / year / semester. For the evaluation of learner development activities ,it was found that the performance level of the teachers teaching different subjects was not different.

การศึกษาการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผล
ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1

สารนิพนธ์
ของ
นางสาวสุจรรยา ใจหาญ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มีนาคม 2548
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

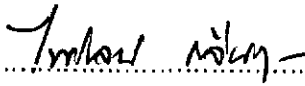
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทศนา แสงศักดิ์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

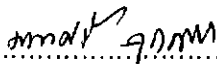
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ)

คณะกรรมการสอบ

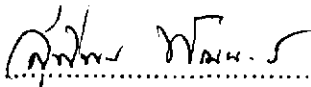
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทศนา แสงศักดิ์)

ประธาน

(อาจารย์ ดร. มารศรี สุธานีธิ)

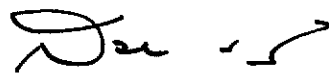
กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์ สุพีพรรณ พัฒนพานิชย์)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ ดร. สมชาย ชูชาติ)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

วันที่ 11 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2548

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดีทุกประการ ทั้งนี้เนื่องจากได้รับความเมตตากรุณาจาก คณาจารย์ภาควิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ได้ประสิทธิประสาทวิชา ความรู้ และประสบการณ์ในการจัดทำสารนิพนธ์จนสำเร็จลุล่วงด้วยความเรียบร้อย ผู้วิจัยขอกราบ ขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนาศาสตร์ แสงศักดิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาให้การแนะนำ ช่วยเหลือ ให้ความรู้ในการทำวิจัย และแก้ไขข้อบกพร่อง จนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิระ สุภากิจ อาจารย์ ดร.มารศรี สุธานี และ อาจารย์ สุพีพรรณ พัฒนพานิชย์ กรรมการพิจารณาโครงการสารนิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำในการ ปรับปรุงแก้ไขทางด้านวิชาการ จนสามารถทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้มีความถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนาศาสตร์ แสงศักดิ์ อาจารย์ ดร.มารศรี สุธานี และ อาจารย์ สุพีพรรณ พัฒนพานิชย์ คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ ซึ่งผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตา เอาใจใส่ให้ข้อคิด ข้อเสนอแนะ จนสามารถจัดทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ได้สำเร็จเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ นายสมบัติ คำตรง ศึกษาานิเทศก์ 9 ดร.ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช ศึกษาานิเทศก์ 7 นางกัญยารัตน์ รัตนรงค์ ศึกษาานิเทศก์ 7 และนางปิยนารถ แสงศักดิ์ อาจารย์ 3 ระดับ 8 ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ และให้คำแนะนำในการสร้างแบบสอบถาม ขอขอบคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนรัฐราษฎร์อุปถัมภ์ คณะครูโรงเรียนรัฐราษฎร์อุปถัมภ์ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการทดสอบเครื่องมือ และคณะผู้บริหาร คณะครูโรงเรียนเบญจมราชูทิศ โรงเรียนราชโบริกานุเคราะห์ โรงเรียนปากท่อพิทยาคม โรงเรียน โสภณศิริราษฎร์ โรงเรียนวัดสันติการาม และโรงเรียนแคทรายวิทยา ในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา ราชบุรี เขต 1 ทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

คุณประโยชน์และคุณค่าอันพึงมีของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่ครูอาจารย์ผู้มีพระคุณ ทุกท่าน ตลอดจนผู้ที่สรรค์สร้างการศึกษาจนถึงปัจจุบัน

สุจรรยา ใจหาญ

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
	ความสำคัญของการวิจัย.....	4
	ขอบเขตของการวิจัย.....	5
	ขอบเขตของเนื้อหา.....	5
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	5
	ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา.....	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
	กรอบแนวคิดการวิจัย.....	8
	สมมติฐานของการวิจัย.....	10
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรีเขต 1.....	12
	โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรีเขต 1.....	14
	หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียน.....	16
	การปฏิบัติงานด้านวัดผลและประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษา	
	ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.....	25
	การประเมินผลการเรียนตามกลุ่มสาระ.....	26
	การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์.....	30
	การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน.....	36
	การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน.....	40
	คุณลักษณะของครูด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน	46
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	48
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	56
	การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	56
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	58
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	59

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3(ต่อ) การจัดกระทำข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	61
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	61
การวิเคราะห์ข้อมูล	61
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	62
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	81
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	81
วิธีดำเนินการวิจัย	81
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	82
อภิปรายผล	85
ข้อเสนอแนะ	90
บรรณานุกรม	92
ภาคผนวก	99
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	99
ภาคผนวก ข ผู้เชี่ยวชาญ	106
ภาคผนวก ค การพัฒนาเครื่องมือ	112
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	114

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนสถานศึกษา ครู-อาจารย์ และจำนวนนักเรียน	14
2 จำนวนประชากรทั้งหมด.....	56
3 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	57
4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม	62
5 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปฏิบัติงานของ ครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยรวมและรายด้าน.....	63
6 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปฏิบัติงาน ของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นรายด้านและรายข้อ	64
7 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปฏิบัติงาน ของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ด้านการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เป็นรายด้านและรายข้อ	66
8 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปฏิบัติงาน ของครูด้านการจัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ด้านการประเมินการอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียน เป็นรายด้านและรายข้อ.....	68
9 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลระดับการปฏิบัติงาน ของครูด้านการจัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ด้านการประเมินการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เป็นรายด้านและรายข้อ.....	70
10 การเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผล ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จำแนกตาม วุฒิการศึกษาโดยรวมและเป็นรายด้าน	72
11 การเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผล ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จำแนกตาม ตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติงานโดยรวมและเป็นรายด้าน.....	73

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

12 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการของระดับการปฏิบัติงาน ของครูด้านการวัดและประเมินผลตาม หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จำแนกตามจำนวนคาบสอน โดยรวมและรายด้าน....	74
13 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการของระดับการปฏิบัติงาน ของครูด้านการวัดและประเมินผลตาม หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่มีจำนวนคาบสอนต่างกันเป็นรายคู่ ในด้านที่พบความ แตกต่างระหว่างกลุ่ม	75
14 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการของระดับการปฏิบัติงาน ของครูด้านการวัดและประเมินผลตาม หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่มีจำนวนคาบสอนต่างกันเป็นรายคู่ ในด้านที่พบความ แตกต่างระหว่างกลุ่ม	76
15 การเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผล ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จำแนกตามจำนวน รายวิชาสอน โดยรวมและเป็นรายด้าน.....	77
16 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการของระดับการปฏิบัติงาน ของครูด้านการวัดและประเมินผลตาม หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่มีจำนวนรายวิชาสอนต่างกันเป็นรายคู่ ในด้านที่พบ ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม.....	78
17 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการของระดับการปฏิบัติงาน ของครูด้านการวัดและประเมินผลตาม หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่มีจำนวนรายวิชาสอนต่างกันเป็นรายคู่ ในด้านที่พบ ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม.....	79
18 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการของระดับการปฏิบัติงาน ของครูด้านการวัดและประเมินผลตาม หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่มีจำนวนรายวิชาสอนต่างกันเป็นรายคู่ ในด้านที่พบ ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	80

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	10
2 แผนการดำเนินการกลุ่มงานวัดและประเมินผลการศึกษา.....	13
3 แผนภูมิไตรยางค์การวัดและประเมินผล.....	22
4 แนวทางการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนผ่านช่วงชั้น.....	42
5 เกณฑ์มาตรฐานการผ่านช่วงชั้น หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน.....	45

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) สังคมโลกมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว การพัฒนาประเทศจะเกิดขึ้นอย่างมั่นคงและสมบูรณ์ได้ การศึกษาเป็นระบบหนึ่งที่ต้องได้รับการพัฒนาไม่น้อยไปกว่าระบบอื่นๆ ได้แก่ ระบบเศรษฐกิจ ระบบการเมือง และระบบสังคม ระบบการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการพัฒนามนุษย์ซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีค่าสูงสุดในโลก ดังนั้นระบบการศึกษาจึงมีความสำคัญมากเพราะเป็นกระบวนการอบรมบ่มเพาะ (Socialization) ทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณสมบัติที่พึงประสงค์ของสังคม (ภิรมยา อินทรกำแหง. 2544 : 28)

กระทรวงศึกษาธิการได้มีคำสั่งให้ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนนาร่อง และโรงเรียนเครือข่าย ตั้งแต่ปีการศึกษา 2545 โดยได้กำหนดหลักการของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้ว่า เป็นการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มุ่งเน้นความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล เป็นการศึกษาเพื่อปวงชนที่ประชาชนทุกคนจะได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน โดยสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาและเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ เป็นหลักสูตรที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระ เวลา และการจัดการเรียนรู้ และเป็นหลักสูตรที่จัดการศึกษาได้ทุกรูปแบบ ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์ (ไพจิตร นาคแย้ม. 2545 : 2)

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาคณาชาวไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ จึงกำหนดจุดหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ดังนี้คือ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเขียน และรักการค้นคว้า มีความรู้อันเป็นสากล รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ มีทักษะและศักยภาพในการจัดการ การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ปรับวิธีการคิด วิธีการทำงาน ได้เหมาะสมกับสถานการณ์ มีทักษะและกระบวนการ โดยเฉพาะทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ทักษะการคิด การสร้างปัญหา และทักษะในการดำเนินชีวิต รักการออกกำลังกาย ดูแลตนเองให้มีสุขภาพ และบุคลิกภาพที่ดี มีประสิทธิภาพในการผลิตและการบริโภค มีค่านิยม เป็นผู้ผลิตมากกว่าผู้บริโภค เข้าใจในประวัติศาสตร์ของชาติไทย ภูมิใจในความเป็นไทย เป็นพลเมืองดี ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญาไทย ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รักประเทศชาติและท้องถิ่น มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งดีงามให้สังคม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545 : 4)

การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่สถานศึกษาต้องเร่งดำเนินการ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามเป้าหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายของหลักสูตรได้นั้น สิ่งที่เป็นตัวชี้วัดความสำเร็จประการหนึ่งคือกระบวนการวัดและประเมินผล ซึ่งครูผู้สอนต้องมีความรู้ความเข้าใจวิธีการวัดและประเมินผล จึงจะสามารถประเมินผู้เรียนได้อย่างแท้จริง การวัดและประเมินผลการเรียนรู้จะทำให้รู้ถึงผลการพัฒนานักเรียนที่ผู้สอนได้ดำเนินการสอนว่ามีผลลัพธ์อย่างไร ตัดสินใจจากการวัดผล (Measurement) และการประเมินผล (Evaluation) โดยมีการวัดและประเมินผลทางการศึกษาที่มุ่งเน้นผลผลิตคือคุณภาพนักเรียนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร (บัญชา อึ้งสกุล. 2539) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เซอร์คิลปี จินดาสะออง (2545 : 23 – 25) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดผลเพื่อประเมินคุณภาพคนเป็นจุดเริ่มต้นของการปฏิรูปการศึกษา สิ่งแรกที่จะต้องเร่งเปลี่ยนแปลงในระดับล่างไปพร้อมกับกระบวนการเรียนรู้โดยยึดถือผู้เรียนเป็นสำคัญ คือการเปลี่ยนแปลงระบบการวัดผลประเมินผลทางการเรียนอย่างเป็นรูปธรรม โดยจัดองค์ประกอบในการวัดผลของผู้เรียนทั้งด้านความรู้และคุณธรรมอย่างสมดุลย์ ไม่ถ่วงหนักไปทางด้านวิชาการมากเกินไป ทุกคนที่ผ่านเข้าสู่ระบบการศึกษาจะต้องได้รับรู้และประเมินผลในมาตรฐานแห่งชีวิตทั้งสองอย่างนี้ไปพร้อมๆ กัน

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กำหนดไว้ว่า เป็นกระบวนการที่ให้ผู้สอนใช้พัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยสถานศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบจัดการศึกษาจะต้องนำหลักเกณฑ์ และแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของสถานศึกษาเอง เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกันและเป็นไปในมาตรฐานเดียวกัน สถานศึกษาต้องมีผลการเรียนรู้ของผู้เรียนจากการวัดและประเมินทั้งในระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา และระดับชาติ ตลอดจนการประเมินภายนอก เพื่อใช้เป็นข้อมูลสร้างความมั่นใจเกี่ยวกับคุณภาพผู้เรียนแก่ผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545 : 24)

ในปีการศึกษา 2546 กระทรวงศึกษาธิการให้ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 4 ควบคู่กับหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2, 3, 5 และ 6 จากการดำเนินการตามแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 พบว่ามีความแตกต่างจากหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) กล่าวคือการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ 1. การประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระ 2. การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 3. การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน 4. การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (กรมวิชาการ. 2545 ก : 16 - 25)

โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรีเขต 1 เป็นโรงเรียนซึ่งทำหน้าที่จัดการศึกษาตาม หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้ดำเนินการปฏิรูปการเรียนรู้ตามแนวนโยบาย ของกระทรวงศึกษาธิการ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนนั้นได้ดำเนินการพัฒนาและ ส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จากข้อสรุปของการนิเทศการศึกษาในช่วงที่ผ่านมาพบว่า ครูผู้สอนตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ประสบปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลในชั้นเรียน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1. 2547 : 3) จึงจัดให้มีการอบรมครูเพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจในระบบการบริหารงานวัดผลและประเมินผล การสร้างเครื่องมือวัดผลและการบันทึก ข้อมูลในแบบประเมิน ให้ความรู้ความเข้าใจและปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง ทำให้ผู้เรียนได้รับการ ประเมินด้วยวิธีการที่ถูกต้องโดยเครื่องมือที่มีคุณภาพ

ดังนั้นการวัดผลและประเมินผลจึงเป็นกลไกสำคัญที่ใช้ตรวจสอบในกระบวนการเรียนการสอน ว่าผู้เรียนมีระดับความรู้ที่สามารถผ่านเกณฑ์ตามที่ครูผู้สอนกำหนดไว้หรือไม่ และจากการที่ผู้วิจัย ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการมีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารงานวิชาการให้เกิด ประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยเฉพาะงานด้านการวัดและประเมินผลตามแนวทางการปฏิรูป การศึกษา สถานศึกษาต้องดำเนินการจัดทำเอง โดยผ่านการเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน เช่น จัดทำคู่มือการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ จัดทำเอกสารบันทึกผลการประเมิน ประเภทต่าง ๆ กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผล จากการปฏิบัติพบว่า การ ดำเนินการด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้มีองค์ประกอบหลายอย่างมีขั้นตอนในการปฏิบัติ ละเอียดใช้เวลามากทำให้ครูผู้สอนมีระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลแตกต่างกันไม่เป็น ไปตามขั้นตอนมีผลให้การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระ การประเมินคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน และการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ไม่เป็น ไปตามแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ มีผลให้ไม่สามารถพัฒนาผู้เรียนได้ตามศักยภาพ (โรงเรียนนครราชสีมา. 2546 : ประชุมวิชาการ) นอกจากนี้สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนตาม หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2545 ต้องดำเนินการปฏิรูป การเรียนรู้ตามแนวทางกระทรวงศึกษาธิการ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ จากการดำเนินการที่ผ่านมาพบว่าครูยังขาดความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติตามขั้นตอนในการวัด และประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งมีการวัดและ ประเมินผลการวัดและประเมินผลหลายองค์ประกอบคือการประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระ การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน การประเมิน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ทำให้ไม่สามารถพัฒนาผู้เรียนได้ตามมาตรฐานการศึกษาและเป้าหมายของ หลักสูตร (ประวิทย์ อ้อยเขียวชัย. 2546 : สัมภาษณ์) ปัญหาที่เกิดขึ้นสอดคล้องกับผลการวิจัยการใช้ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล ปัญหาที่พบมากคือ ขาดทักษะในการวัดผลและประเมินผล รูปแบบและแนวทางการวัดและประเมินผลไม่ชัดเจนไม่เข้าใจ วิธีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงในแต่ละกลุ่มสาระ ไม่มีความรู้ในการจัดทำเครื่องมือวัดผล

และประเมินผล ขาดแนวทางและวิธีในการสร้างแบบประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลาย (พันธณี วิหคโต. 2546 : 8-9) และจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารในการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผล การเรียนสามารถพัฒนาครูได้ คือการอบรมและการนิเทศครูให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการวัด และประเมินผล การเรียนและวิธีการปฏิบัติตามขั้นตอนการวัดและประเมินผลจะทำให้ครูผู้สอน สามารถดำเนินการวัดและประเมินผลผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาผู้เรียนได้อย่าง แท้จริง (อุไร เอี่ยมสอาด. 2547 : สัมภาษณ์)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวมา การวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งศึกษาระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผล การเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาราชบุรี เขต 1 เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานด้านการวัดและ ประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งประกอบด้วยการประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระ การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน การประเมิน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน อีกทั้งเกิดประโยชน์ต่อการศึกษาในยุคปฏิรูปการศึกษาอีกด้วย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผล การเรียนตาม หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาราชบุรี เขต 1 ใน 4 ด้านคือ การประเมินผลการเรียนตามกลุ่มสาระ การประเมินคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการ ศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาราชบุรี เขต 1 ใน 4 ด้านคือ การประเมินผลการเรียนตามกลุ่มสาระ การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยจำแนกตาม วุฒิการศึกษา จำนวนคาบสอน จำนวนรายวิชาสอน และตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติงาน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการศึกษาครั้งนี้ จะนำไปใช้ประโยชน์ คือ

1. ผลของการศึกษาค้นคว้าจะเป็นพื้นฐานของโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนในระดับ ช่วงชั้นที่ 3 และ 4 ในการพัฒนา ปรับปรุง แก้ไข วิธีการวัดและประเมินผล การเรียนให้มีการปฏิบัติ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีผลให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษา
2. เพื่อเป็นแนวทางต่อครูในการปรับปรุงและพัฒนาแนวทางการปฏิบัติให้เป็นไปตาม หลักการด้านการวัดและประเมินผล การเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

3. ผลของการศึกษาค้นคว้าจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานทางการศึกษา ในการพัฒนา ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดขอบเขตการศึกษาให้ครอบคลุมในประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผล การเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งประกอบด้วย 4 ด้าน คือ

- 1.1 การประเมินผลการเรียนตามกลุ่มสาระ
- 1.2 การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์
- 1.3 การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน
- 1.4 การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

2. ประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ราชบุรี เขต 1 ปีการศึกษา 2547 จำนวนโรงเรียน 12 โรงเรียน ซึ่งมีครูปฏิบัติการสอน รวมทั้งสิ้น จำนวน 698 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางกำหนด ขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 607-610) ในแต่ละกลุ่ม ประชากรจำนวน 6 โรงเรียน ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 208 คน ใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้โรงเรียนเป็นชั้น และกำหนดผู้ให้ข้อมูลโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดตัวแปรดังนี้

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ คุณลักษณะของครูผู้ปฏิบัติงาน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนประกอบด้วย

3.1.1 วุฒิการศึกษา จำแนกเป็น

- 1) ปริญญาตรี
- 2) สูงกว่าปริญญาตรี

3.1.2 จำนวนคาบสอน จำแนกเป็น

- 1) ต่ำกว่า 20 คาบ / สัปดาห์
- 2) ระหว่าง 20 - 25 คาบ / สัปดาห์

3) 26 คาบ / สัปดาห์ ขึ้นไป

3.1.3 จำนวนรายวิชาสอน จำแนกเป็น

- 1) 2 รายวิชา / ปี / ภาค
- 2) ระหว่าง 3 – 5 รายวิชา / ปี / ภาค
- 3) มากกว่า 5 รายวิชา / ปี / ภาค ขึ้นไป

3.1.4 ตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติงาน จำแนกเป็น

- 1) หัวหน้ากลุ่มสาระ หรือ หัวหน้ากลุ่มพัฒนาผู้เรียน
- 2) ครูผู้สอน

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ การปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนของครู ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 ประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ด้านคือ

3.2.1 การประเมินผลการเรียนตามกลุ่มสาระ

3.2.2 การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

3.2.3 การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน

3.2.4 การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้วิจัยให้นิยามศัพท์เฉพาะตามขอบข่ายของตัวแปรที่ศึกษาดังนี้

1. การปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียน หมายถึง การดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่สถานศึกษาจัดทำขึ้นใช้เป็นคู่มือการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนประกอบไปด้วย 4 ด้าน คือ

1.1 การประเมินผลการเรียนตามกลุ่มสาระ หมายถึง การดำเนินการวัดและประเมินผลผู้เรียนในรายวิชาต่างๆ โดยครูผู้สอนมีการดำเนินการตามขั้นตอนคือ มีการวางแผนการวัดและประเมินผล การเลือกวิธีการวัดและประเมินที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ การกำหนดเกณฑ์การวัดและการประเมินผล การประเมินความพร้อมผู้เรียน การสร้างเครื่องมือการวัด และประเมินผลให้สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง การวัดประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลาย การประเมินผลตามสภาพจริง การบันทึกข้อมูลสารสนเทศของผู้เรียนเป็นรายบุคคล การซ่อมเสริมปรับปรุงพัฒนาผู้เรียน การสรุปผลการเรียนเป็นรายบุคคล การรายงานผลให้ผู้เรียน และผู้ปกครองทราบ

1.2 การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ หมายถึง การดำเนินการวัดและประเมินผลผู้เรียนในด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด โดยครูผู้สอนมีการดำเนินการตามขั้นตอนคือ การวางแผนร่วมกัน ในการกำหนดพฤติกรรมตัวบ่งชี้คุณลักษณะอันพึงประสงค์ระหว่างครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้

สอดคล้องกับสภาพปัญหาของสถานศึกษา ชุมชน และวิสัยทัศน์ของสถานศึกษา การกำหนดเกณฑ์ การประเมินระดับคุณภาพ การจัดทำเครื่องมือวัดและการประเมินผล การประเมินด้วยวิธีการที่ หลากหลาย การประเมินผู้เรียนเป็นระยะ ๆ การบันทึกและรวบรวมข้อมูลของผู้เรียนเป็นรายบุคคล การกำหนดแนวทางพัฒนาผู้เรียน การรายงานผลการประเมินเป็นรายบุคคลให้ผู้เรียนและผู้ปกครอง ทราบ

1.3 การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน หมายถึง การดำเนินการวัด และประเมินผลผู้เรียนในด้านการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน ตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดโดย ครูผู้สอนมีการดำเนินการตามขั้นตอน คือการวางแผนร่วมกันระหว่างครู นักเรียน ผู้ปกครอง และ ชุมชน ในการกำหนดเกณฑ์การประเมินมาตรฐานและตัวชี้วัดพฤติกรรมความสามารถการอ่านคิด วิเคราะห์ และเขียน การจัดทำเครื่องมือวัดและประเมินผล การประเมินด้วยวิธีการที่หลากหลาย การบันทึกและรวบรวมข้อมูลของผู้เรียนเป็นรายบุคคล การกำหนดแนวทางพัฒนาผู้เรียน การรายงานผล การประเมินเป็นรายบุคคล ให้ผู้เรียนและผู้ปกครองทราบ

1.4 การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หมายถึงการดำเนินการวัดและประเมิน ผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด โดยครูผู้สอนมีการดำเนินการตามขั้นตอน คือการวางแผนร่วมกันระหว่างครู นักเรียน ผู้ปกครองและชุมชน ในการประเมินกิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน การจัดทำเครื่องมือวัดและประเมินผล การประเมินด้วยวิธีการที่หลากหลาย การประเมิน ผู้เรียนเป็นระยะ ๆ การกำหนดแนวทางพัฒนาผู้เรียน การบันทึกและรวบรวมข้อมูลของผู้เรียน เป็นรายบุคคล การรายงานผลการประเมินเป็นรายบุคคลให้ผู้เรียนและผู้ปกครองทราบ

2. ช่วงชั้นที่ 3 หมายถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 ที่เริ่มใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในปีการศึกษา 2545 มีการประเมินผลเป็นรายปี

3. ช่วงชั้นที่ 4 หมายถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 ที่เริ่มใช้หลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในปีการศึกษา 2545 มีการประเมินผลเป็นรายภาค

4. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 หมายถึงหลักสูตรแกนกลาง ของประเทศที่มีจุดประสงค์ที่จะพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดี สถานศึกษาต้องดำเนินการจัดทำขึ้นโดยวิเคราะห์จากมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่กำหนดไว้ใน แต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้

5.คุณลักษณะของครูที่ปฏิบัติงานด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน หมายถึง ลักษณะส่วนบุคคลของครูผู้ปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนประกอบไปด้วย วุฒิการศึกษา จำนวนคาบสอน จำนวนรายวิชาสอน และตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติงาน ดังมีรายละเอียด ดังนี้

5.1 วุฒิการศึกษา หมายถึง วุฒิการศึกษาสูงสุดในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นครูผู้สอน จำแนกเป็น 2 กลุ่มคือ ปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรี

5.2 จำนวนคาบสอน หมายถึง จำนวนชั่วโมงที่ครูผู้สอนรับผิดชอบในการสอน ต่อ/วัน ต่อ/สัปดาห์ โดยให้ค่าน้ำหนักของรายวิชาที่เรียนเป็นหน่วยกิต ในช่วงชั้นที่ 3 จัดเวลาเรียนเป็นรายปี โดยคิดค่าน้ำหนักของรายวิชาที่เรียนเป็นชั่วโมง 1.0 หน่วย มีค่าน้ำหนัก 40 ชั่วโมง และในช่วงชั้นที่ 4 ใช้เกณฑ์ 40 ชั่วโมงต่อภาคเรียน มีค่าน้ำหนักวิชา 1 หน่วยกิต จำนวนคาบสอนของครูจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับจำนวนห้องเรียนของนักเรียน โดยจำแนกจำนวนคาบสอนดังนี้คือต่ำกว่า 20 คาบ / สัปดาห์ ระหว่าง 20 – 25 คาบ / สัปดาห์ และ 26 คาบ / สัปดาห์ ขึ้นไป

5.3 จำนวนรายวิชาที่สอน หมายถึง รายวิชากลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระที่เปิดสอนในปีนั้นหรือภาคเรียนนั้นตามโครงสร้างของหลักสูตรสถานศึกษาซึ่งครูผู้สอนทุกกลุ่มสาระดำเนินการสอนตามจำนวนรายวิชาที่เปิดสอนเป็นรายปี / ภาค โดยมีการจำแนกจำนวนรายวิชาสอนดังนี้คือ 2 รายวิชา/ปี /ภาค ระหว่าง 3 – 5 รายวิชา/ปี /ภาค และมากกว่า 5 รายวิชา/ปี/ภาค

5.4 ตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติงาน หมายถึง หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ หัวหน้ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และหัวหน้างานตามสายงานบังคับบัญชา มีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารงานในขอบข่ายที่รับผิดชอบให้บรรลุเป้าหมาย มีการจำแนกเป็น หัวหน้ากลุ่มสาระ หรือหัวหน้ากลุ่มพัฒนาผู้เรียน และครูผู้สอน

6. เขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 หมายถึง สำนักงานที่กำกับ ติดตาม นิเทศ การดำเนินงานของสถานศึกษาให้เป็นไปตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา โดยมีการแบ่งเขตปกครองออกเป็น 5 อำเภอ และ 1 กิ่งอำเภอได้แก่ อำเภอเมืองราชบุรี อำเภอจอมบึง อำเภอปากท่อ อำเภอสวนผึ้ง อำเภอวัดเพลง และกิ่งอำเภอบ้านคา

7. โรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 หมายถึง โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ทุกสังกัดและรวมทั้งโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา (เดิม) ที่จัดการเรียนการสอนในช่วงชั้นที่ 3 – 4 มีจำนวน 12 โรงเรียน

8. ขนาดของโรงเรียน หมายถึง การกำหนดเกณฑ์ในการจำแนกขนาดโรงเรียน โดยใช้จำนวนนักเรียนเป็นเกณฑ์แบ่งเป็น 3 ขนาด คือโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีการกำหนดจำนวนนักเรียนดังนี้คือ โรงเรียนขนาดใหญ่มีจำนวนนักเรียนระหว่าง 1,500 ขึ้นไป โรงเรียนขนาดกลางมีจำนวนนักเรียนระหว่าง 500 – 1,499 คน และโรงเรียนขนาดเล็กมีจำนวนนักเรียนระหว่าง 1 – 499 คน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผล การเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 โดยอาศัยกรอบแนวคิดดังนี้

1.การปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ผู้วิจัยได้อาศัยแนวคิดของกรมวิชาการ. (2545 : 1 – 39) เกี่ยวกับ

การปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผล ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มาใช้ในการศึกษาค้นคว้าเพื่อให้ครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจวิธีการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ โดยกำหนดองค์ประกอบหลัก ในการดำเนินงานไว้ 4 ด้านคือ การประเมินผลการเรียนตามกลุ่มสาระ การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ การประเมิน การอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน และการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนด กรอบการวิจัย โดยใช้แนวทางการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียน ของกรมวิชาการ ทั้ง 4 ด้าน เป็นตัวแปรตาม

2. ตัวแปรต้นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนตาม หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้แก่ วุฒิการศึกษา จำนวนคาบสอน จำนวน รายวิชาที่สอน ตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติงาน ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าจากแนวคิดของผู้ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.1 วุฒิการศึกษา ศึกษาจากรายงานผลการศึกษาวิจัยของ เบญจวรรณ รอดแก้ว (2540 : 1 – 90) ที่ศึกษาพบว่า อาจารย์ในสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ที่มีเพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ เฉพาะที่ไม่มีตำราเรียนและเอกสารประกอบการสอน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลการเรียนแตกต่างกัน

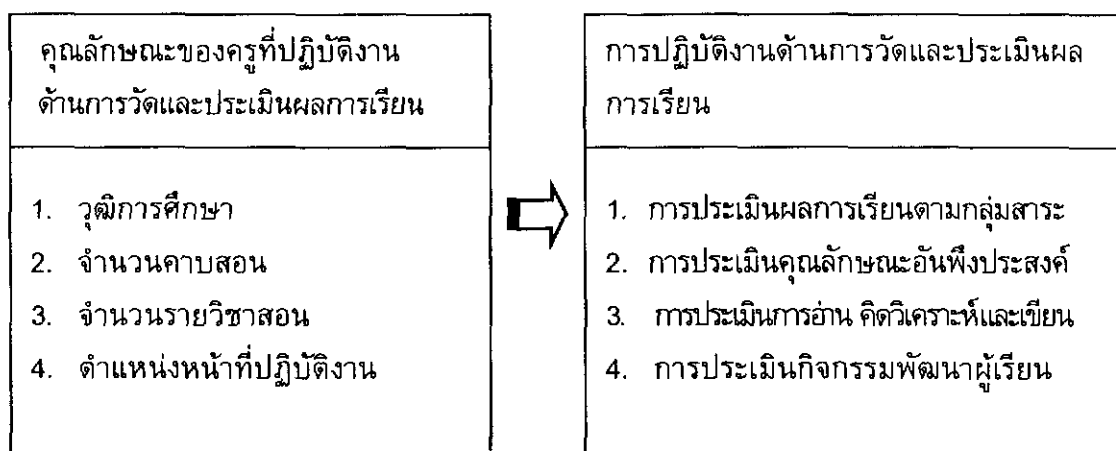
2.2 จำนวนคาบสอน และ จำนวนรายวิชาที่สอน ศึกษาจากผลการวิจัยของ วิชัย เจริญศรี (2546 : บทคัดย่อ) พบว่าครูที่ปรึกษาที่มีภาระงานต่างกันด้านจำนวนคาบสอนมีการปฏิบัติงานแตกต่างกัน

2.3 ตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติงานศึกษาจากผลการวิจัยของ มาลี บุญเกตุ (2546 : บทคัดย่อ) พบว่าการบริหารงานสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนตามความคิดเห็นของครูที่มีตำแหน่ง หน้าที่ต่างกัน มีความแตกต่างกัน โดยครูที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่าย/หมวด มีความคิดเห็นต่อการ ปฏิบัติมากกว่าครูทั่วไป

จากข้อมูลงานวิจัยดังกล่าวผู้วิจัยกำหนดคุณลักษณะของครูที่ปฏิบัติงานด้านการวัด และประเมินผลการเรียนได้แก่ วุฒิการศึกษา จำนวนคาบสอน จำนวนรายวิชา และตำแหน่งหน้าที่ ปฏิบัติงาน เป็นตัวแปรต้น และให้การปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนเป็นตัวแปรตาม ดังภาพประกอบ 1

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดสมมติฐานในการวิจัยไว้ดังนี้

1. ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 แตกต่างกัน
2. ครูที่มีจำนวนคาบสอนต่างกัน มีระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 แตกต่างกัน
3. ครูที่มีจำนวนรายวิชาสอนต่างกัน มีระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 แตกต่างกัน
4. ครูที่มีตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติงานต่างกัน มีระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1
2. โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรีเขต 1
3. หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียน
4. การปฏิบัติงานด้านวัดและประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
 - 4.1 การประเมินผลการเรียนตามกลุ่มสาระ
 - 4.2 การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์
 - 4.3 การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน
 - 4.4 การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
5. คุณลักษณะของครูด้านการวัดและประเมินผลการเรียน จำแนกตามตัวแปร
 - 5.1 วุฒิการศึกษา
 - 5.2 จำนวนคาบสอน
 - 5.3 จำนวนรายวิชาสอน
 - 5.4 ตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติงาน
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยภายในประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรีเขต 1

สภาพปัจจุบันของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรีเขต 1

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 ตั้งอยู่ทางภาคตะวันตกของประเทศ (พื้นที่ทางด้านใต้ของจังหวัดราชบุรี) มีเนื้อที่ทั้งหมด 4,030.03 ตารางกิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอบ้านโป่ง และจังหวัดกาญจนบุรี ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอเขาชัยวันและอำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี ทิศตะวันออกติดต่อกับอำเภอโพธาราม อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดสมุทรสงคราม และทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลบางคาญอำเภอเมตดา จังหวัดทะวาย ประเทศสหภาพเมียนมาร์ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1. 2547 : 1)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 เป็นหน่วยงานที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา ตามมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 มีอำนาจหน้าที่ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 . 2546 : 1-2) ดังนี้

1. จัดทำนโยบายแผนพัฒนาและมาตรฐานการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบาย มาตรฐานการศึกษา แผนการศึกษา แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานและความต้องการของท้องถิ่น วิเคราะห์การจัดตั้งงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปของสถานศึกษา และหน่วยงานในเขตพื้นที่การศึกษา และกำกับติดตามการใช้จ่ายงบประมาณดังกล่าว

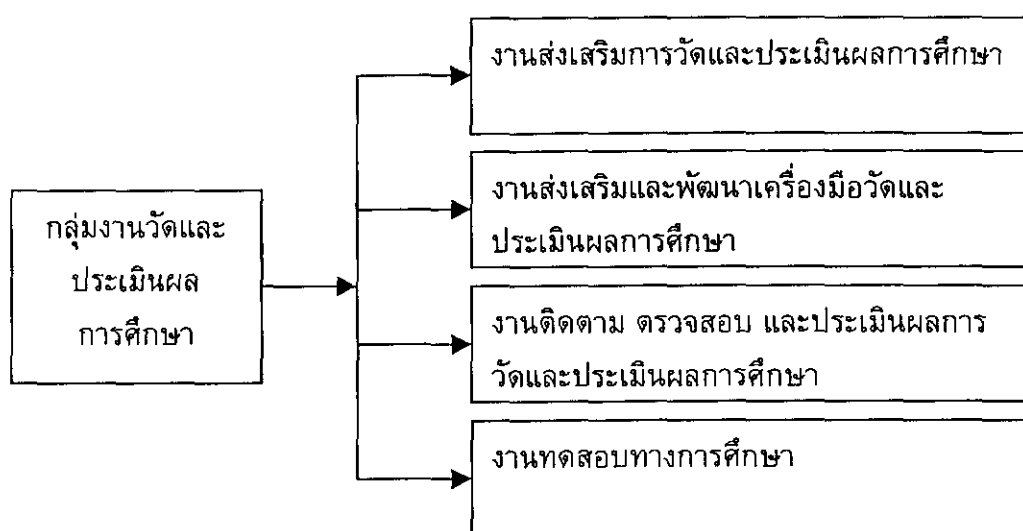
2. ประสาน ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาหลักสูตรร่วมกับสถานศึกษา กำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยและรวบรวมข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษา จัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษาและประเมินผลการศึกษา ประสานส่งเสริมการดำเนินงานของคณะกรรมการ และคณะทำงานด้านการศึกษา ประสานการปฏิบัติราชการทั่วไปกับ องค์การหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในฐานะผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการในเขตพื้นที่การศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้มีเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 175 เขต ในเบื้องต้นและกำหนดโครงสร้างสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประกอบด้วย 6 กลุ่มงาน คือ กลุ่มงานอำนวยการ กลุ่มบริหารงานบุคคล กลุ่มนโยบายและแผน กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา และกลุ่มส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 จะต้องสรรหาบุคลากรเพื่อปฏิบัติงานตามกลุ่มงานจากบุคลากรของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด สำนักงานศึกษาธิการอำเภอ และสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ ซึ่งบุคลากรเหล่านี้ปฏิบัติงานในลักษณะที่แตกต่างกัน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 กำหนดให้กลุ่มงานวัดและประเมินผลการศึกษา มีหน้าที่ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย กำกับ นิเทศ ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการพัฒนาระบบการบริหารและการจัดการศึกษา เพื่อให้สถานศึกษามีความเข้มแข็ง ในการบริหารและการจัดการเรียนการสอน ได้อย่างมีคุณภาพได้มาตรฐานการศึกษาโดยเท่าเทียมกัน โดยยึดโรงเรียนเป็นฐาน ส่งผลให้ผู้เรียน ทั้งในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัยเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการศึกษา ซึ่งมีขอบข่ายภารกิจ 7 งาน คือ งานธุรการ กลุ่มงานพัฒนาหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐานและกระบวนการเรียนรู้ กลุ่มงานวัดและประเมินผลการศึกษา กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา กลุ่มงานนิเทศติดตามและประเมินผลระบบบริหารและการจัดการศึกษา กลุ่มงานส่งเสริมพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาและกลุ่มงาน เลขานุการคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล และนิเทศการศึกษา

สำหรับกลุ่มงานวัดและประเมินผลการศึกษาได้กำหนดแผนการในการดำเนินงานซึ่งมีขั้นตอน ดังภาพประกอบ 2 ต่อไปนี้

แผนการดำเนินงานกลุ่มงานวัดและประเมินผลการศึกษา

ภาพประกอบ 2 แผนการดำเนินงาน : กลุ่มงานวัดและประเมินผลการศึกษา

ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 (2546ก). คู่มือปฏิบัติงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา. หน้า 220.

จากภาพประกอบ 2 กลุ่มงานวัดและประเมินผลการศึกษา ต้องดำเนินการและการปฏิบัติงาน ให้ครบถ้วนครอบคลุมทั้ง 4 งาน คือ งานส่งเสริมการวัดและประเมินผลการศึกษา งานส่งเสริมและพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลการศึกษา งานติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการวัดและประเมินผลการศึกษา และ งานทดสอบทางการศึกษา

2. โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1

สภาพการจัดการศึกษาของจังหวัดราชบุรี มีการจัดการศึกษาดังแต่ระดับก่อนประถมศึกษา ถึงระดับอุดมศึกษา โดยมีการจัดการศึกษาแบ่งตามสังกัดดังนี้

1. สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่

- 1.1 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- 1.2 สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (สถานศึกษาเอกชนและศูนย์การศึกษา
นอกโรงเรียน)
- 1.3 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
- 1.4 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง)

2. นอกสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่

- 2.1 สำนักพุทธศาสนาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี
- 2.2 สำนักงานการศึกษาท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย
- 2.3 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 ได้ดำเนินการจัดการศึกษา ตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการ มีสถานศึกษาในกำกับดูแล ตั้งแต่ระดับ ก่อนประถมศึกษา ระดับการศึกษาภาคบังคับ และการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้ดำเนินการ จัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนนาร่อง และ โรงเรียนเครือข่าย ในปีการศึกษา 2545 ซึ่งมีจำนวนสถานศึกษา จำนวนครู และจำนวนนักเรียน ในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 จำแนกรายอำเภอ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 จำนวนสถานศึกษา ครู - อาจารย์ และจำนวนนักเรียน ในเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรีเขต 1 ปี พ.ศ. 2547

อำเภอ	จำนวน สถานศึกษา	จำนวนนักเรียน	จำนวนครู	นักเรียนต่อ ครู 1 คน
เมืองราชบุรี	72	40,068	1,837	21:1
จอมบึง	42	10,341	534	19:1
ปากท่อ	53	9,300	547	17:1
วัดเพลง	9	2,322	148	15:1
สวนผึ้ง	23	6,888	307	22:1
กิ่งบ้านคา	18	3,841	205	18:1
รวม	217	72,760	3,578	20:1

ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1. (2547). แผนกลยุทธ์ประจำปีงบประมาณ 2547-2549. หน้า 5.

จากตาราง 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 มีหน้าที่กำกับ ติดตาม และให้การนิเทศสถานศึกษาให้ครอบคลุม 5 อำเภอ และ 1 กิ่งอำเภอ โดยแต่ละอำเภอ มีจำนวนสถานศึกษาแตกต่างกันตามลักษณะภูมิประเทศ และความหนาแน่นของประชากร มีจำนวนครู / จำนวนนักเรียน อัตราส่วนเฉลี่ย ครู / จำนวนนักเรียน 20 : 1 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด คือ ไม่ขาดแคลนครู

โรงเรียนในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 ดำเนินการจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้ดำเนินการปฏิรูปการเรียนรู้ตามแนวนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ (กรมวิชาการ. 2545ข : 1-4) ดังนี้

1. ด้านการบริหารและการจัดการปรับระบบการบริหารโรงเรียนให้ครอบคลุมภารกิจที่รัดกุม คล่องตัว เข้มแข็ง และทันสมัย พัฒนาระบบสารสนเทศ และการประชาสัมพันธ์ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริหารพัฒนาระบบการวางแผน และใช้แผนเป็นเครื่องมือในการบริหาร จัดระบบการนิเทศ ติดตามประเมินผล และรายงานให้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนสร้างระบบประกัน คุณภาพการศึกษา ของโรงเรียน เพื่อเป็นการรองรับมาตรฐานการศึกษาของโรงเรียน เพื่อให้เกิดการยอมรับใน มาตรฐานการศึกษา

2. ด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน พัฒนาหลักสูตรทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยนำท้องถิ่นเข้ามาอยู่ในห้องเรียนและนำห้องเรียนออกสู่ท้องถิ่น ปรับกระบวนการเรียนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พัฒนาการเรียนการสอนทั้งวิชาสามัญและพื้นฐานวิชาชีพ โดยเน้นวิชา พื้นฐานที่จะพัฒนานักเรียนสู่ความเป็นเลิศ เป็นสากล คือ วิทยาศาสตร์ ภาษาต่างประเทศ คณิตศาสตร์ และคอมพิวเตอร์ ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมที่ดีงาม พัฒนาบุคลิกภาพสร้างภูมิคุ้มกัน จากสารเสพติดและโรคเอดส์ พัฒนารูปแบบวิธีการวัดและประเมินผลโดยเน้นการแสดงผลของผู้เรียน ตลอดจนสร้างระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนให้เป็นที่รับรอง ได้มาตรฐาน โดยดำเนินการพัฒนาหลักสูตรเน้นให้ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษารูปแบบต่างๆ ตาม ความเหมาะสม พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาต่างประเทศ ภาษาไทย สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา การงานอาชีพและเทคโนโลยี ศิลปะ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน รับผิดชอบปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม ที่ดีงาม พัฒนาระบบการช่วยเหลือนักเรียนทั้งด้านการเรียนและคุณภาพชีวิต พัฒนาการวัดและประเมินผล โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง ปรับปรุงพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ให้เพียงพอกับความต้องการของนักเรียน ในการเสริมสร้างให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้

โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างของการศึกษาวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย โรงเรียนเบญจมราชูทิศ โรงเรียนราชโบริกานุเคราะห์ โรงเรียนแคทรายวิทยา ซึ่งตั้งอยู่ในอำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี โรงเรียนปากท่อพิทยาคม โรงเรียนวัดสันติการามวิทยา ซึ่งตั้งอยู่ในอำเภopakท่อ จังหวัดราชบุรี และโรงเรียนโสภณศิริราษฎร์ ซึ่งตั้งอยู่อำเภอวัดเพลง จังหวัดราชบุรี

สภาพทั่วไปของโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่างเป็นโรงเรียนที่เปิดทำการสอนในช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย จำแนกเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก โดยใช้จำนวนนักเรียนเป็นเกณฑ์ในการจำแนกดังนี้ โรงเรียนขนาดใหญ่ มีจำนวนนักเรียน 1,500 คนขึ้นไป โรงเรียนขนาดกลาง มีจำนวนนักเรียน ระหว่าง 500-1,499 คน และโรงเรียนขนาดเล็ก มีจำนวนนักเรียนระหว่าง 1 – 499 คน (สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2546 : คำสั่งที่ ศธ.04006/0519) ซึ่งได้ดำเนินการจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ

3. หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 26 กำหนดไว้ว่าให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียน โดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบควบคู่กันไป ในกระบวนการเรียนการสอน ตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา ดังนั้นการวัดผลและประเมินผลจะบรรลุเป้าหมายตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดไว้หรือไม่นั้นสถานศึกษาจะต้องดำเนินการเกี่ยวกับ การวัดและประเมินผล ตามหลักการวัดและประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งนักการศึกษาตลอดจนผู้เชี่ยวชาญทางด้านการวัดและประเมินผลได้ให้ความหมายไว้ดังต่อไปนี้

ธำรง บัวศรี (2531 : 227) ได้กล่าวว่า การวัดผลและการประเมินผล เป็นกระบวนการที่แตกต่างกันแต่ต่อเนื่องสัมพันธ์กัน กล่าวคือ การวัดผล เป็นกระบวนการที่ได้มาซึ่งตัวเลข โดยอาศัยเครื่องมือหรือวิธีการต่าง ๆ เช่น การสังเกต การตรวจผลงาน การสัมภาษณ์และการใช้แบบทดสอบ ส่วนการประเมินผลเป็นกระบวนการที่นำเอาผลของการวัดมาพิจารณาเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานอย่างใดอย่างหนึ่ง แล้วตัดสินตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

พิสมัย ถิระแก้ว (2535 : 225-226) กล่าวว่า การวัดผล หมายถึง กระบวนการรวบรวมข้อมูลที่ได้มาซึ่งตัวเลข จำนวน หรือปริมาณใดปริมาณหนึ่ง โดยอาศัยเครื่องมือหรือวิธีการต่าง ๆ เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การตรวจผลงาน และการใช้แบบทดสอบ ส่วนการประเมินผล หมายถึง กระบวนการที่นำเอาผลซึ่งได้จากการวัดนั้นมาตีคุณค่าในระดับใดของเกณฑ์ที่ตั้งไว้ว่า เก่ง ปานกลาง อ่อน หรือสูง ดำจากเกณฑ์มาตรฐานเพียงใด เป็นกระบวนการ (Process) ในการตรวจสอบ (Examine) หรือการพิจารณา (Judge) คุณลักษณะของสิ่งใด หรือกิจกรรมใดๆเพื่อกำหนด (Determine) คุณค่า (Worth) คุณภาพความถูกต้องเหมาะสมโดยอาศัยเกณฑ์ (Criterion) เป็นหลักหรือกล่าวอย่างสรุปได้ว่า การประเมินคือการพิจารณากำหนดคุณค่า (To determine the worth of) ของสิ่งต่าง ๆ ตามเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่ง (ไพศาล หวังพานิช. 2543 : 1)

ส.วาสนา ประมวลพจนานุกรม (2539 : 32-41) ได้ให้ความหมายของการวัดและประเมินผล ผู้เรียนไว้ว่า เป็นการวัดและประเมินผลจากสภาพที่แท้จริงของผู้เรียนที่อยู่บนพื้นฐานของเหตุการณ์จริงในชีวิตจริงโดยยึดการปฏิบัติเป็นสำคัญมีความสัมพันธ์กับการเรียนการสอนเน้นพัฒนาการที่ปรากฏให้เห็นทั้งในและนอกห้องเรียน

วิชิต สุรัตน์เรืองชัย (2540 : 15) ได้กล่าวในทำนองเดียวกันว่า การวัดผล เป็นการกำหนดค่าหรือตัวเลขให้กับสิ่งใด ๆ เพื่อแทนปริมาณหรือคุณภาพของคุณสมบัติที่ต้องการวัดส่วนการประเมินผล เป็นการตัดสินคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ ในลักษณะดีหรือไม่ดี น่าพอใจหรือไม่เพียงใด ดังนั้น การวัดผล และประเมินผลจึงมีความหมายที่แตกต่างกัน โดยที่การวัดผลจะเป็นการเปรียบเทียบส่วนการประเมินผลจะเป็นการกำหนดคุณค่า และทั้ง 2 กิจกรรม จะทำควบคู่กันเสมอ

สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร (2540 : 3) ได้ให้ความหมายการวัดผลหมายถึงกระบวนการที่ใช้ในการติดตาม ตรวจสอบ ผลการจัดการเรียนการสอน ว่าบรรลุผลตามเป้าหมายเพียงใดโดยการวัดผลนี้เกิดจากการยอมรับความจริงเกี่ยวกับธรรมชาติของผู้เรียน เชื่อว่าผู้เรียนมีความแตกต่างกันในเรื่องการเรียนรู้ นั่นคือ มนุษย์มีความแตกต่างกันระหว่างบุคคล ที่อาจแยกได้เป็น 2 ลักษณะคือ เชื่อว่าคนเราเรียนรู้ได้ไม่เท่ากัน และเชื่อว่าคนเราเรียนรู้ได้เท่ากัน แต่ใช้เวลาไม่เท่ากัน ซึ่งจากความเชื่อดังกล่าว ทำให้การวัดผลการศึกษาต้องมีบทบาทหรือต้องทำหน้าที่ คือ

1. วัดผลเพื่อประเมินผลการเรียนรู้ เป็นการวัดผลเพื่อทำหน้าที่ ตรวจสอบหรือพิจารณาผลการเรียน โดยสรุปว่าผู้เรียนแต่ละคน เก่งหรืออ่อน มีคุณลักษณะตามที่หลักสูตรกำหนดมากน้อยเพียงใด มักจะดำเนินการเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนทั้งหมด อาจเป็นหนึ่งภาคเรียน หรือหนึ่งปี การศึกษาก็ได้ การวัดผลประเภทนี้ จะทำหน้าที่ตรวจสอบว่าเมื่อใช้เวลาเรียนเท่ากัน ผู้เรียนแต่ละคนเก่งอ่อนมากน้อยกว่ากันเพียงใด

2. วัดผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน เป็นการวัดผลที่มีเป้าหมายในการค้นหาข้อบกพร่องในการเรียนของผู้เรียน เพื่อจะได้ให้การช่วยเหลือ ช่อมเสริม แก้ไขข้อบกพร่องเหล่านั้น จึงถือว่าเป็นการวัดผลเพื่อค้นหาว่าผู้เรียนคนใด ต้องใช้เวลาในการเรียนเพิ่มขึ้นหรือต้องได้รับการเรียนการสอนด้วยเทคนิควิธี หรือสื่อการเรียนที่หลากหลายยิ่งขึ้นจึงจะมีความสามารถต่าง ๆ ไกล่เคียงกับผู้เรียนอื่น ๆ จึงเป็นการวัดผลระหว่างดำเนินการจัดการเรียนการสอน นิยมสอบวัดเมื่อจบเนื้อหาย่อย ๆ เป็นระยะ ๆ ไป

นิตยา สุวรรณศรี (2541 : 160) กล่าวว่า การประเมินผล หมายถึง การนำผลของการวัดมาจัดลำดับคุณภาพ โดยพิจารณาเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานอย่างใดอย่างหนึ่ง แล้วตัดสินออกมาว่าต่ำกว่าเกณฑ์ สูงกว่าเกณฑ์ หรือ เก่ง ปานกลาง หรืออ่อนแค่ไหน ในการประเมินผลสามารถจำแนกได้ 2 ประเภท คือ

1. การประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียน (Summative Evaluation) ซึ่งหมายถึงการสอบปลายภาค ปลายปี เพื่อพิจารณาให้ระดับคะแนน หรือการให้สอบได้หรือสอบตก ซึ่งการจัดการศึกษาของประเทศไทยที่ผ่านมาเน้นมาก

2. การประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน (Formative Evaluation) เป็นการประเมินผลเพื่อต้องการทราบพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน ประเมินผลเพื่อทราบความรู้ความสามารถตามจุดประสงค์ของการสอนที่กำหนดไว้ ซึ่งครูจะประเมินควบคู่ไปกับการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงจุดประสงค์เป็นหลักในการประเมินผล ข้อมูลที่จะได้นำมาเป็นแนวทางในการประเมินผลให้เกิดผลดีมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งการจัดการศึกษาในปัจจุบันเป็นการประเมินผลแบบนี้มาก

อำพล สมักรการ (2541 : 12) ได้ให้ความหมายของการวัดและประเมินผลผู้เรียนไว้ว่า คือ การประเมินความรู้ความเข้าใจ ทักษะ เจตคติ และกระบวนการที่เกิดจากการสร้างและพัฒนาความรู้ขึ้นเองตามที่เป็นจริงทั้งในและนอกห้องเรียน

วาสนา เพิ่มพูน. (2542 : 293) กล่าวว่า การวัดผลประเมินผลเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งของการศึกษา เป็นกระบวนการที่ทำหน้าที่ติดตามผลการดำเนินการสอนของครูว่าได้ผลตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้เพียงใด หากมีข้อบกพร่องหรือปัญหาใดๆ ในการเรียนการสอนก็จะได้อาหาทางปรับปรุงแก้ไขให้การสอนดีขึ้น การวัดผลและประเมินผลจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งเพราะจะเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงความก้าวหน้าของวิชานั้นๆ ในการสอนในทุกด้าน เช่น ด้านตัวครูผู้สอน ด้านหลักสูตร กิจกรรม และผู้เรียน

การวัดและการประเมินผลทางการศึกษา(สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2546 :129 -133) มีสาระสำคัญ ดังนี้

1. การวัดและประเมินผลตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดให้การสอน การเรียนรู้ และการประเมินผลไม่สามารถแยกออกจากกันได้ ครูซึ่งมีหน้าที่จัดการเรียนรู้ ต้องดำเนินการทั้ง 3 เรื่องดังกล่าวให้ไปด้วยกันอย่างต่อเนื่องมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าการวัดผลและประเมินผลมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาการศึกษา ดังนี้

- 1.1 เป็นเครื่องมือสำคัญในการกำกับ ติดตามกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง
 - 1.2 เป็นเครื่องมือผลักดัน หรือ กระตุ้นให้เกิดการพัฒนาเปลี่ยนแปลงกระบวนการจัดการเรียนรู้ และส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน
 - 1.3 เป็นเครื่องมือนำไปสู่การพัฒนาการเรียนของผู้เรียน
 - 1.4 เสริมประสิทธิภาพการจัดการ เช่น การประเมินเพื่อพัฒนาหลักสูตรทั้งระบบ
- ผลจากการประเมินสามารถนำมากำหนดยุทธศาสตร์เพื่อการบริหารจัดการ

2.วัดและประเมินอะไร การประเมินการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับแนวทางการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่2) พ.ศ. 2545 สำหรับผู้สอนควรประเมินประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 การประเมินเนื้อหาสาระความรู้ และทักษะในรายวิชาต่างๆตามหลักสูตร ส่วนที่ 2 การประเมินพัฒนาการและประเมินด้านคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน

3. วัดและประเมินเมื่อใด การวัดและประเมินผลควรดำเนินการ ดังนี้

- 3.1 การประเมินความรู้และทักษะในแต่ละวิชา ควรกำหนดช่วงเวลาในการประเมิน คือ

3.1.1 วัดและประเมินก่อนเรียน ควรประเมินก่อนการเรียน ความรู้ใหม่หรือจุดประสงค์การเรียนรู้ใหม่ ซึ่งควรประเมิน 2 ลักษณะ คือประเมินความพร้อมของผู้เรียนและประเมินความรอบรู้ของผู้เรียน

3.1.2 วัดและประเมินระหว่างการเรียนรู้การสอน ควรดำเนินการ 2 ลักษณะ คือการประเมินความก้าวหน้าในการเรียน และการประเมินเพื่อหาข้อบกพร่อง

3.1.3 วัดและประเมินผลหลังสิ้นสุดการเรียนรู้การสอน ควรดำเนินการดังนี้ คือการประเมินเพื่อสรุปและตัดสินความรู้ความสามารถของผู้เรียนหลังสิ้นสุดการเรียนรู้การสอน และการประเมินหลังสิ้นสุดการเรียนรู้การสอนในแต่ละช่วงชั้นตามมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

3.2 การประเมินคุณธรรมจริยธรรม หรือคุณลักษณะอันพึงประสงค์ควรประเมินดังนี้

3.2.1 ประเมินทุกครั้งที่มีการสอน โดยการวางแผนสังเกตผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีข้อบกพร่องในเรื่องใดจะได้ให้ความช่วยเหลือปรับปรุงแก้ไขทันที

3.2.2 ครูผู้สอนทุกคนมาประชุมร่วมกัน เพื่อสรุปผลการประเมินพฤติกรรมผู้เรียนภาคเรียนละ 1 ครั้ง เพื่อรายงานผลให้ผู้ปกครองทราบ

4. เครื่องมือวัดผลประเมินผลการเรียน เครื่องมือและวิธีการประเมินมีหลากหลายรูปแบบ จึงควรพิจารณาเลือกนำมาให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนการสอนและกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน และควรใช้วิธีการวัดผลหลายๆ วิธี เพื่อให้แน่ใจว่าการประเมินผลผู้เรียนมีความคลาดเคลื่อนน้อยที่สุด

5. วัดและประเมินผลอย่างไร วิธีการประเมินผลการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษา คือการประเมินตามสภาพจริง ลักษณะสำคัญของการประเมินตามสภาพจริงเป็นการใช้ข้อมูลอย่างหลากหลายเพื่อสรุปว่าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ ทักษะ ความรู้สึกนึกคิดในเรื่องต่างๆ มากน้อยเพียงใด เป็นไปตามเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนดไว้หรือไม่ โยงใยเรื่องราว เหตุการณ์สภาพชีวิตจริงที่ผู้เรียนเป็นอยู่เป็นสิ่งที่สำคัญเพื่อให้ผู้เรียนตอบสนองโดยการแสดงออก (Performance) ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ การลงมือปฏิบัติงานหรือการผลิตชิ้นงาน

จากแนวคิดดังกล่าว สรุปได้ว่าการวัดและประเมินผลหมายถึงการใช้เครื่องมือวัดที่เหมาะสมในการประเมินผลผู้เรียน หลังจากที่ได้ทำการสอนไปแล้ว ว่าผู้เรียนมีระดับความรู้เพิ่มขึ้นจากเดิมเท่าใด ซึ่งจะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องอยู่ตลอดเวลา ควบคู่ไปกับการเรียนการสอน เพื่อปรับปรุงพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่องและเหมาะสมกับสภาพที่แท้จริงของผู้เรียน ดังนั้นการวัดและประเมินผลจึงต้องใช้วิธีการวัดที่หลากหลาย สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูจัดขึ้น และวิธีการประเมินผลที่สามารถวัดความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียนได้ตามศักยภาพ กล่าวคือการประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment)

หลักการในการวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลการศึกษาเป็นขั้นตอนที่สำคัญของการจัดการเรียนการสอน เพราะการจัดการศึกษาจะเกิดคุณภาพและมีประสิทธิภาพได้มากน้อยเพียงใด จะต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจในกระบวนการวัดและประเมินผลของครูผู้สอนเป็นสำคัญ มีนักวิชาการได้ให้หลักการเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลไว้ดังนี้

โกรนลันด์ (Gronlund. 1976 : 7-9) ได้อธิบายให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของการประเมินผล การเรียนกับการจัดกระบวนการเรียนการสอนว่า ขั้นแรกครูต้องสามารถกำหนดจุดมุ่งหมายการสอน ในลักษณะของพฤติกรรมที่ต้องการจะเกิดขึ้นในตัวผู้เรียน เมื่อได้กำหนดจุดประสงค์ของการสอนไว้ชัดเจนและมีความเฉพาะเจาะจงดีแล้ว ขั้นต่อไปก็ต้องประเมินความรู้ความสามารถของผู้เรียน ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งจะให้ผู้เรียนเกิดขึ้นหลังจากการสอน เพื่อค้นหาว่าผู้เรียนมีความสามารถเพียงพอที่จะเรียนในเรื่องที่สอนหรือไม่ และเพื่อค้นหานักเรียนได้บรรลุจุดประสงค์ในเรื่องที่จะสอนไปแล้วมากน้อยเพียงใด ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อครูในการที่จะเตรียมความพร้อมให้นักเรียนที่ยังไม่มีความพร้อม และจะได้จัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน หลังจากนั้นครูจึงเริ่มจัดการเรียนการสอนโดยนำทั้งเนื้อหาวิชาและวิธีการสอน มาจัดให้สัมพันธ์กันเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่สามารถนำผู้เรียนไปสู่จุดมุ่งหมายที่ต้องการได้ในขั้นนี้จำเป็นต้องมีการประเมินผลการเรียนเป็นระยะๆ เพื่อทั้งครูและนักเรียนจะได้ทราบถึงความก้าวหน้าของการเรียนและครูจะสามารถวินิจฉัยแก้ปัญหาอุปสรรคของนักเรียนแต่ละคนได้ถูกต้อง และจะได้หาทางช่วยเหลือปรับปรุงได้ทันทั่วทั้งที่ เมื่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนสิ้นสุดลง ครูต้องประเมินผลการเรียนอีกครั้งหนึ่งเพื่อว่าผู้เรียนได้บรรลุจุดประสงค์การเรียนการสอนโดยส่วนรวมมากน้อยเพียงใดเพื่อจะได้นำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ด้านอื่น ๆ ของโรงเรียน

กรมวิชาการ (2535 : 14-16) ได้กำหนดหลักการในการประเมินผลการเรียนไว้ 4 ประการดังนี้

1. สถานศึกษามีหน้าที่ประเมินผลการเรียน โดยความเห็นชอบของกลุ่มโรงเรียนในเรื่องของเกณฑ์ และแนวดำเนินการเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียน โดยจุดมุ่งหมายของการประเมินผล การเรียนเป็นไปเพื่อพัฒนาผู้เรียน และพัฒนาทุก ๆ ด้าน ทั้งด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย จิตพิสัย และนำกระบวนการต่างๆไปใช้ในการดำรงชีวิต

2. ประเมินผลการเรียนเป็นรายวิชา โดยคิดเป็นหน่วยการเรียนรู้ โดยกำหนดดังนี้

เวลาเรียน 1 คาบ ใน 1 สัปดาห์ ตลอดปี 40 สัปดาห์ มีค่า 1 หน่วยการเรียนรู้

เวลาเรียน 2 คาบ ใน 1 สัปดาห์ ต่อ 1 ภาคเรียน 20 สัปดาห์ มีค่า 1 หน่วยการเรียนรู้

เวลาเรียน 3 คาบ ใน 1 สัปดาห์ ต่อ 1 ภาคเรียน 20 สัปดาห์ มีค่า 1.5 หน่วยการเรียนรู้

เวลาเรียน 4 คาบ ใน 1 สัปดาห์ ต่อ 1 ภาคเรียน 20 สัปดาห์ มีค่า 2 หน่วยการเรียนรู้

จำนวนเวลาเรียน 40 คาบ จึงนับเป็น 1 หน่วยการเรียนรู้ (รวมทั้งเวลาเรียน และเวลา วัดผลและประเมินผล) โดย 1 คาบ ใช้เวลาประมาณ 50 - 60 นาที

3. ประเมินผลการเรียนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแต่ละรายวิชา

ผู้สอนจะต้องสอนให้สอดคล้องตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่หลักสูตรกำหนดไว้ โดยเลือกใช้กระบวนการต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กับธรรมชาติของรายวิชาและระดับพฤติกรรม ส่วนการประเมินผล การเรียนต้องให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อนการประเมินผลการเรียน ผู้สอนควรได้ศึกษาว่าจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ประเมินผลนั้นเป็นจุดประสงค์ทางด้านใด อยู่ในระดับพฤติกรรมใด และควรเลือกใช้เครื่องมือชนิดใด

4. ประเมินผลทั้งเพื่อปรับปรุงการเรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน

การประเมินผลการเรียนเป็นกระบวนการต่อเนื่องของการเรียนการสอน เป็นกลไกสำคัญในการปรับปรุงการเรียนของผู้เรียนให้ดีขึ้น และบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้

กมล ภูประเสริฐ (2544 : 13) ได้กล่าวถึงหลักการวัดผลและประเมินผลการเรียน ให้มีการดำเนินงานดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้ / รายวิชา และกิจกรรมการเรียน การสอนรวมทั้งการร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อพิจารณาในการเตรียมการขั้นต่อไป ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงตัวบ่งชี้ที่กำหนดในมาตรฐานการเรียนรู้ด้วย

2. การกำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และการเตรียมการในการสร้างเครื่องมือและกำหนดวิธีการที่เป็นระบบ ในขั้นนี้ควรกำหนดช่วงเวลาในการประเมินผลการเรียนรู้ระหว่างดำเนินการสอน การประเมินปลายภาคเรียน และปลายปีด้วย เพื่อความสะดวกในการสังเกตการปฏิบัติงานของผู้เรียน และรวบรวมผลงานของผู้เรียนเป็นระยะๆ เพื่อแสดงถึงความก้าวหน้าหรือพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคน

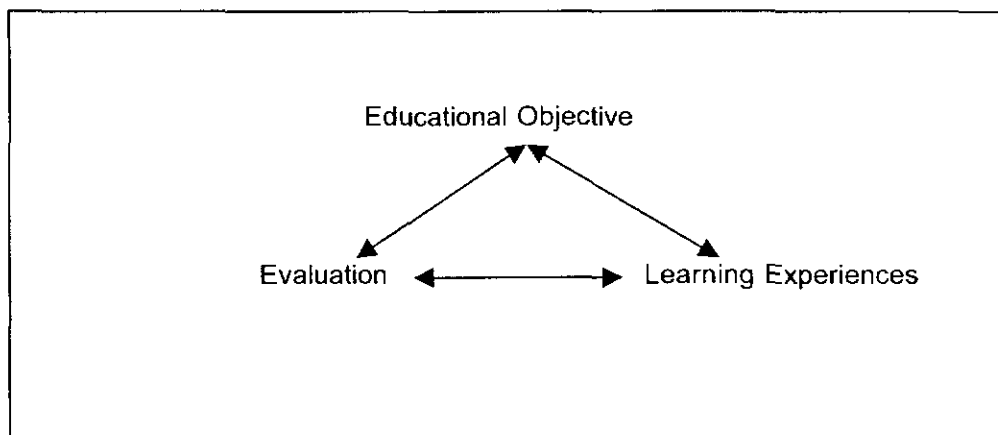
3. การควบคุมดูแลและส่งเสริมให้มีการประเมินผลการเรียนตามวิธีการและเครื่องมือที่ได้กำหนดไว้ รวมทั้งการดูแลให้มีการบันทึกผลการเรียนการสอน การบันทึกการสังเกต และการรวบรวมผลงานของนักเรียนตามช่วงเวลาที่กำหนดไว้อย่างสม่ำเสมอ

4. การจัดทำหลักฐานการศึกษาตามที่กระทรวง/กรม/หน่วยงานต้นสังกัดกำหนดไว้

5. การนำผลการประเมินไปใช้ในการแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนแต่ละคนอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งเป็นหลักการสำคัญของการประเมินที่ต้องการใช้ผลการประเมินเพื่อการพัฒนาไม่ใช่การตัดสินได้ – ตก ของผู้เรียนแต่อย่างใด

6. การกำหนดรูปแบบ ระยะเวลาการรายงานผลการเรียนรู้ ทั้งการรายงานผู้ปกครอง ระหว่างปีและการรายงานผลของสถานศึกษาในช่วงปลายปีต่อสาธารณะและหน่วยงานต้นสังกัด

นภา หลิมธรัตน์ (2544 : 13) ได้ให้หลักการ การวัดผล (Measurement / Assessment) และประเมินผล (Evaluation) เป็นองค์ประกอบหนึ่งของไตรยางค์การศึกษา (Educational Trilogy) ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบ คือ วัตถุประสงค์การศึกษา (Educational Objective) การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (Learning Experiences) และการวัดผลประเมินผล (Evaluation) ซึ่งทั้ง 3 องค์ประกอบมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน ดังภาพประกอบต่อไปนี้

ภาพประกอบ 3 แผนภูมิไตรยางค์การศึกษา : การวัดผลและประเมินผล

ที่มา : นภา หลิมวัฒนา (2544). วารสารส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนการสอน. หน้า 13.

จากภาพประกอบ 3 การวัดผลและประเมินผลทั้ง 3 องค์ประกอบมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน ในการวัดผลและประเมินผลในการจัดการเรียนการสอน โดยทั่วไปผู้สอนจะต้องตั้งวัตถุประสงค์ การศึกษาว่าสิ่งที่ต้องการสอนคืออะไร เป็นองค์ความรู้ หรือทักษะ หรือเจตคติ เพราะวัตถุประสงค์ ที่จะสอนมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการกำหนดเลือกวิธีการสอน หรือวิธีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ แก่ผู้เรียน

กรมวิชาการ (2545ข : 4) ได้กำหนดหลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ไว้ดังนี้ คือ

1. สถานศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเปิดโอกาสให้ทุกฝ่าย ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม
 2. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ต้องสอดคล้อง และครอบคลุมมาตรฐานการศึกษาที่ กำหนดในหลักสูตร
 3. การประเมินผลการเรียนรู้ต้องประกอบด้วย การประเมินเพื่อปรับปรุงพัฒนาผู้เรียน การจัด การเรียนการสอน และการประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียน
 4. การประเมินผลเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนการสอน ต้องดำเนินการด้วย วิธีการที่หลากหลายเหมาะสมกับสิ่งที่ต้องการวัด ธรรมชาติของวิชา และระดับช่วงชั้นของผู้เรียน
 5. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถตรวจสอบผลการประเมินผลการเรียนรู้ได้
 6. ให้มีการเทียบโอนผลการเรียนระหว่างสถานศึกษาและรูปแบบการศึกษาต่าง ๆ
 7. ให้สถานศึกษาจัดทำเอกสารหลักฐานการศึกษา เพื่อเป็นหลักฐานการประเมินผล การเรียน รายงานผลการเรียน และเป็นหลักฐานแสดงวุฒิและรับรองผลการเรียนของผู้เรียน
- หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กำหนดแนวทางการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ไว้ดังนี้ (กรมวิชาการ. 2545ข : 16-30)

1. การประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม มีขั้นตอนดังนี้
 - 1.1 การประเมินผลก่อนเรียน เป็นการประเมินความพร้อมพื้นฐานของผู้เรียน การประเมินความรอบรู้ในเรื่องที่จะเรียนก่อนการเรียน
 - 1.2 การประเมินระหว่างเรียน เป็นการประเมินเพื่อมุ่งตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียน ว่าบรรลุตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้หรือไม่ ซึ่งประเมินด้วยการสื่อสารส่วนบุคคล การประเมินจากการปฏิบัติ การประเมินสภาพจริง การประเมินด้วยแฟ้มสะสมงาน
 - 1.3 การประเมินเพื่อสรุปผลการเรียน เป็นการประเมินเพื่อมุ่งตรวจสอบความสำเร็จของผู้เรียน เมื่อผ่านการเรียนรู้ในระยะเวลาหนึ่ง หรือสิ้นสุดการเรียนรู้รายวิชา ปลายปี / ปลายภาค ประกอบด้วยการประเมินหลังเรียน และการประเมินผลการเรียนปลายปี หรือปลายภาค
 2. การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สถานศึกษาต้องจัดให้มีกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ทุกภาค โดยมีแนวดำเนินการประเมิน คือ การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนรายกิจกรรม และการประเมินกิจกรรมผู้เรียนผ่านช่วงชั้น
 3. การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์เป็นการประเมินด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะที่สถานศึกษากำหนด
 4. การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนสื่อความ เป็นการประเมินศักยภาพของผู้เรียนในการอ่านหนังสือ เอกสาร และสื่อต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว แล้วนำมาสรุปเป็น ความรู้ความเข้าใจของตน ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เนื้อหาสาระของเรื่องที่อ่านซึ่งนำไปสู่ การสังเคราะห์ สร้างสรรค์ และความสามารถในการถ่ายทอดความคิดเหล่านั้น ด้วยการเขียน สื่อความที่สะท้อนถึงสติปัญญาความรู้ความเข้าใจ
 5. การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติเป็นการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่เป็นมาตรฐานระดับชาติ ซึ่งดำเนินการโดยหน่วยงานที่จัดการศึกษาระดับชาติ ได้แก่ กระทรวง ศึกษาธิการ หรือหน่วยงานที่มีหน้าที่ได้รับมอบหมาย มีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบคุณภาพการศึกษา ของสถานศึกษาและคุณภาพการศึกษาของชาติ เป็นการประเมินตามระดับช่วงชั้นที่หลักสูตรกำหนด คือ ประถมศึกษาปีที่ 3 ประถมศึกษาปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6
- จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า การวัดผลและประเมินผลต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องอยู่ ตลอดเวลา ควบคู่ไปกับการเรียนการสอนเพื่อปรับปรุงพัฒนาผู้เรียนให้ได้ตามมาตรฐานการศึกษา และเหมาะสมกับสภาพที่แท้จริงของผู้เรียน ดังนั้นการวัดผลและประเมินผลจึงต้องใช้วิธีการวัดที่ หลากหลาย สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูผู้สอนจัดขึ้น และมีวิธีการประเมินผลที่ สามารถวัดความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียนตามศักยภาพ โดยจะต้องปฏิบัติตามขั้นตอนตามแนวทาง ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดและสถานศึกษาจัดทำระเบียบปฏิบัติขึ้น

การประเมินผลการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

กรอบแนวคิดทางปรัชญา จิตวิทยาการเรียนรู้ เป็นสิ่งสำคัญที่ครูผู้สอนต้องศึกษาเรียนรู้ เพื่อใช้ในการวางแผน ออกแบบจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งนักจิตวิทยา นักปรัชญาทางการศึกษาสรุปรูปแบบการเรียนรู้ไว้ 3 ประเภท (สำนักงานทดสอบทางการศึกษา. 2546 : 15 – 23 ; อ้างอิงจาก Murphy. 1997) ดังนี้

1. รูปแบบการเรียนรู้กลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorist) ให้ความสนใจการศึกษาการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเชิงประจักษ์ การเรียนรู้คือกระบวนการเปลี่ยนแปลงหรือสภาวะพฤติกรรม ซึ่งเป็นผลจากแรงจูงใจที่ได้เลือกขึ้นมาตอบสนองของแต่ละบุคคลต่อเหตุการณ์ที่เป็นสิ่งเร้าเกิดขึ้นในสิ่งแวดล้อมหนึ่งๆ ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลถูกมองว่าเป็นภาชนะที่ว่างเปล่าที่สมควรถูกเติมให้เต็ม แนวคิดแบบพฤติกรรมนิยมนี้จึงมีความพยายามที่จะให้ผู้เรียนสะสมความรู้ต่างๆ โดยผู้สอนจะส่งผ่านความรู้ไปให้ วิธีการสอนของการส่งผ่านความรู้ที่เกิดขึ้น ขึ้นอยู่กับวิธีการสอนของครู โดยครูเป็นผู้ควบคุมและกำกับ

2. แนวคิดจุดประสงค์นิยม (Objectivism) เชื่อว่าความรู้ที่แท้จริงเกี่ยวกับโลกมีอยู่จริง ในฐานะของผู้เรียน จุดหมายคือการได้รับความรู้เหล่านี้ ที่นักการศึกษาได้ส่งผ่านความรู้มาให้ และกลุ่มจุดประสงค์นิยม (Objectivism) ตั้งสมมติฐานต่อไปว่าผู้เรียนจะได้รับความรู้ความเข้าใจเหมือนกันกับสิ่งที่ถูกผ่านมา นักการศึกษาตามแนวคิดจุดประสงค์นิยม ได้กล่าวไว้ว่า ความรู้เป็นสิ่งที่คงที่ (Knowledge is stable) เพราะส่วนสำคัญของสิ่งต่างๆ สามารถรับรู้ได้ และไม่มีการเปลี่ยนแปลง สมมติฐานที่ยึดลักษณะกายภาพเป็นสิ่งสำคัญของนักจุดประสงค์นิยม คือโลกนี้เป็นของจริงมันได้ถูกสร้างขึ้น โครงสร้างของมันสามารถเป็นแบบจำลองของผู้เรียนได้ จึงยึดหลักว่าเป้าหมายของความคิดคือ สิ่งที่สะท้อนความจริงแท้ และโครงสร้างของความจริงแท้ถูกส่งผ่านกระบวนการคิดที่สามารถวิเคราะห์และจำแนกได้

3. แนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ (Constructivism) มีแนวความคิดว่าความรู้หมายถึงโครงสร้างความรู้ในสติปัญญาของมนุษย์ มิใช่ความรู้ในลักษณะทฤษฎี/ข้อเท็จจริงที่มีอยู่ในตำรา ดังนั้นการพูดถึงความรู้จึงหมายถึง ความรู้ที่มีอยู่ในโครงสร้างความรู้ของสมองมนุษย์นั่นเอง

จากแนวความคิดสร้างสรรค์ความรู้ (Constructivism) มองบทบาทของครูผู้สอนเหมือนหมอดำแหย่ที่ช่วยให้มีการเกิดความเข้าใจเกิดขึ้นกับผู้เรียน กล่าวคือ ครูผู้สอนเป็นเหมือนผู้นำทาง และผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ขึ้นมาเอง ครูเป็นผู้ประสานงาน ผู้อำนวยการความสะดวก ผู้ให้คำแนะนำ เป็นติวเตอร์ (Tutor) หรือเป็นโค้ช (Coach) จุดศูนย์รวมของแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ (Constructivism) คือความคิดรวบยอดของการเรียนรู้ แต่การเรียนรู้มิใช่ปรากฏการณ์ของการเร้า การตอบสนอง (Stimulus- Response) แต่เป็นหลักเกณฑ์ของตัวผู้เรียนเอง และสร้างโครงสร้างความคิดรวบยอด โดยผ่านการคิดไตร่ตรองและลงข้อสรุป สำหรับนักการศึกษาสิ่งที่ท้าทายคือการสร้างรูปแบบ การคิดในโลกทัศน์ของมวลความคิดรวบยอดของผู้เรียน การเรียนรู้เป็นกระบวนการสร้างความหมายให้กับตัวแทนขององค์ความรู้ โดยการสร้างความรู้ความคิด ความรู้สึกของโลกจากการทดลอง ความผิดพลาด

ของผู้เรียนถือว่าเป็นสิ่งที่มีความหมายในเชิงบวก ที่จะทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่ลึกซึ้ง เพราะจะเป็นผู้สร้างกฎเกณฑ์การกระทำบางสิ่งบางอย่างได้ถูกต้องด้วยตัวของเขาเอง

กล่าวโดยสรุป รูปแบบการเรียนรู้กลุ่มพฤติกรรมนิยม จุดประสงค์นิยม และความคิดสร้างสรรค์ความรู้ มีแนวความคิดที่แตกต่างกัน คือ กลุ่มพฤติกรรมนิยมให้ความสำคัญแก่ผู้สอนในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียน กลุ่มจุดประสงค์นิยมให้ความสำคัญกับผู้สอนเช่นเดียวกัน คือ ผู้สอนจะถ่ายทอดความคิดและความหมายไปสู่ผู้เรียน ผู้เรียนพูดตามในสิ่งที่เรียน และยอมรับในคำอธิบายของผู้สอน หรือวิธีการของผู้สอน แต่มีอิสระหรือมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกัน และกลุ่มสร้างสรรค์ความรู้ให้ความสำคัญกับผู้เรียน ครูเป็นแต่เพียงผู้นำทางให้คำแนะนำและชี้แนะ ผู้เรียนจะเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

แนวคิดการสร้างสร้งความรู้ตามบทบาทของผู้สอน ควรมีลักษณะดังนี้

1. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสังเกต สำรวจ เพื่อให้เห็นปัญหา
2. มีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน เช่น แนะนำ ถามให้คิด เพื่อให้ผู้เรียนค้นพบหรือสร้างความรู้ด้วยตนเอง
3. ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการคิดค้นต่อไป ให้มีการทำงานเป็นกลุ่ม พัฒนาผู้เรียนให้มีประสบการณ์กว้างไกล

4. ประเมินความคิดรวบยอดของผู้เรียน ตรวจสอบความคิดและทักษะความคิดต่างๆ การปฏิบัติ การแก้ปัญหาและการพัฒนา การเคารพความคิดและเหตุผลของผู้อื่น

จากแนวคิดดังกล่าว กระบวนการเรียนรู้ จะเกิดขึ้นอย่างมีพลังเมื่อผู้เรียนอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย ต่อการสร้างสร้งด้วยตนเอง และได้เห็นผลงานของตนมีความหมาย สร้างความพึงพอใจส่วนตัวเพื่อเป็นแรงจูงใจที่ดี ผู้เรียนที่มีโอกาสเลือกปัจจัยที่สำคัญจะก่อให้เกิดความพึงพอใจ ถ้ามีทางเลือกมากจะช่วยให้เกิดความอยากรลงมือปฏิบัติมากยิ่งขึ้น การที่ผู้เรียนสนใจทำงานชิ้นใดชิ้นหนึ่งอย่างจริงจังจะทำให้เกิดความรู้ใหม่ๆ อย่างหลากหลาย ดังนั้นการวัดและประเมินผลการเรียนต้องสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญคือ มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ให้ครอบคลุมทุกด้านตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 คือมีการประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระ การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

4. การปฏิบัติงานด้านวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

การปฏิรูปการศึกษาและประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ซึ่งได้กล่าวถึงแนวทางการจัดการศึกษาในหมวด 4 มาตรา 22 กำหนดไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ดังนั้นการวัดและประเมินผลการเรียนรู้จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ต้องดำเนินการควบคู่

กันไปกับการจัดการเรียนการสอน ไม่สามารถแยกออกจากกัน หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ให้แนวทางในการวัดและประเมินผลไว้ดังนี้

4.1 การประเมินผลการเรียนตามกลุ่มสาระ

การประเมินผลเป็นกระบวนการสำคัญที่มีส่วนเสริมสร้างความสำเร็จให้กับผู้เรียนโดยมีการประเมินผู้เรียนเพื่อพัฒนาและค้นหาศักยภาพดังนี้คือ (กรมวิชาการ. 2545ข : 16 –22)

1. การประเมินผลก่อนเรียน

การประเมินผลก่อนเรียน เป็นหน้าที่ของครูผู้สอนในแต่ละรายวิชา ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ต้องประเมินผลก่อนเรียน เพื่อหาสารสนเทศของผู้เรียนในเบื้องต้น สำหรับนำไปจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับพื้นฐานของผู้เรียน ครูผู้สอนต้องดำเนินการประเมินผู้เรียนดังนี้

1.1 การประเมินความพร้อมและพื้นฐานของผู้เรียน

เป็นการตรวจสอบความรู้ ทักษะ และความพร้อมต่าง ๆ ของผู้เรียนที่เป็นพื้นฐานของเรื่องใหม่ ๆ ที่ผู้เรียนต้องเรียนโดยใช้วิธีการที่เหมาะสม แล้วนำผลการประเมินมาปรับปรุง ซ่อมเสริมผู้เรียนให้มีความพร้อมและพื้นฐานพอเพียงทุกคน โดยดำเนินการดังนี้

1.1.1 วิเคราะห์ความรู้และทักษะที่เป็นพื้นฐานของเรื่องที่จะต้องเรียน

1.1.2 เลือกวิธีการและจัดทำเครื่องมือสำหรับประเมินความรู้ และทักษะ

พื้นฐานอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

1.1.3 ดำเนินการประเมินความรู้และทักษะพื้นฐานของผู้เรียน

1.1.4 นำผลการประเมินไปดำเนินการปรับปรุงผู้เรียนให้มีความรู้และ

ทักษะพื้นฐานอย่างเพียงพอก่อนดำเนินการสอน

1.2 การประเมินความรอบรู้ในเรื่องที่จะเรียนก่อนการเรียน

เป็นการประเมินผู้เรียนในเรื่องที่จะทำการสอน เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้ และทักษะในเรื่องที่จะเรียนนั้นมากน้อยเพียงใด เพื่อนำไปเป็นข้อมูลเบื้องต้นของผู้เรียนแต่ละคนว่ามีความรู้เดิมอยู่เท่าไรจะได้นำไปเปรียบเทียบกับผลการเรียนภายหลัง

2. การประเมินระหว่างเรียน

การประเมินผลระหว่างเรียนมีแนวทางในการปฏิบัติตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 วางแผนการเรียนรู้และการประเมินผลระหว่างเรียน ผู้สอนจัดทำแผนการเรียนรู้ กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ และแนวทางการประเมินผลให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

2.2 เลือกวิธีการประเมินที่สอดคล้องกับภาระงานหรือกิจกรรมหลักที่กำหนดให้ผู้เรียนปฏิบัติ ซึ่งมีวิธีการประเมินระหว่างเรียน ใช้วิธีการอย่างหลากหลายเช่น

2.2.1 การประเมินด้วยการสื่อสารส่วนบุคคล ได้แก่ การถามตอบระหว่างทำกิจกรรมการเรียน การพบปะสนทนาพูดคุยกับผู้เรียน การพบปะสนทนาพูดคุยกับผู้เกี่ยวข้องกับผู้เรียน การสอบปากเปล่าเพื่อประเมินความรู้ ความเข้าใจและทัศนคติ การอ่านบันทึกเหตุการณ์ต่าง ๆ ของผู้เรียน การตรวจแบบฝึกหัดและการบ้าน พร้อมให้ข้อมูลป้อนกลับ

2.2.2 การประเมินจากการปฏิบัติ (Performance Assessment) เป็นวิธีการประเมินงาน หรือกิจกรรมที่ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนปฏิบัติ เพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู่มากน้อยเพียงใด การประเมินการปฏิบัติผู้สอนต้องเตรียมในสิ่งสำคัญ 2 ประการ คือ ภาระงานหรือกิจกรรมที่จะให้ผู้เรียนปฏิบัติ (Tasks) และเกณฑ์การให้คะแนน (Rubrics)

วิธีการประเมินการปฏิบัติตามลักษณะงาน มีดังนี้คือ

1. ภาระงานหรือกิจกรรมที่ผู้สอนกำหนดให้ผู้เรียนทำเป็นรายบุคคล/กลุ่มจะประเมินวิธีการทำงานตามขั้นตอนและผลงานของผู้เรียน

2. ภาระงานหรือกิจกรรมที่ผู้เรียนปฏิบัติเป็นปกติในชีวิตประจำวัน จะประเมินด้วยวิธีการสังเกต จดบันทึกเหตุการณ์เกี่ยวกับผู้เรียน

3. การสาธิต ได้แก่ การให้ผู้เรียนแสดงหรือปฏิบัติกิจกรรมตามที่กำหนด เช่น การใช้เครื่องมือปฏิบัติงาน การทำกายบริหาร การเล่นดนตรี จะประเมินวิธีการและขั้นตอนในการสาธิตของผู้เรียนด้วยวิธีการสังเกต

4. การทำโครงงาน การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดให้ผู้สอนต้องมอบหมายให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติโครงงานอย่างน้อย 1 โครงงาน ในทุกช่วงชั้น ดังนั้น ผู้สอนจึงต้องกำหนดภาระงานในลักษณะของโครงงานให้ผู้เรียนในรูปแบบใด รูปแบบหนึ่งใน 4 รูปแบบคือโครงงานสำรวจ โครงงานสิ่งประดิษฐ์ โครงงานแก้ปัญหาหรือการทดลองศึกษาค้นคว้า และ โครงงานอาชีพ วิธีการประเมินโครงงานมีการประเมิน 3 ระยะดังนี้ คือ

1. ระยะก่อนทำโครงงาน โดยการประเมินความพร้อมการเตรียมการและความเป็นไปได้ในการปฏิบัติงาน

2. ระยะทำโครงงานโดยประเมินการปฏิบัติจริงตามแผนวิธีการและขั้นตอนที่กำหนดไว้ และการปรับปรุงระหว่างปฏิบัติ

3. ระยะสิ้นสุดการทำโครงการ โดยประเมินผลงานและวิธีการนำเสนอผลการดำเนินโครงการ

การกำหนดให้ผู้เรียนทำโครงงาน สามารถทำได้ 3 แบบ คือ

1. โครงงานรายบุคคล เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกปฏิบัติงานตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจ

2. โครงงานกลุ่ม เป็นการทำโครงงานขนาดใหญ่และซับซ้อนต้องให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันหลายด้านช่วยกันทำการประเมินโครงงาน ควรเน้นการประเมินกระบวนการกลุ่ม

3. โครงงานผสมระหว่างรายบุคคลกับกลุ่ม เป็นโครงงานที่ผู้เรียนทำร่วมกัน แต่เมื่อเสร็จงานแล้วให้แต่ละคนรายงานผลด้วยตนเอง โดยไม่ต้องได้รับการช่วยเหลือจากสมาชิกในกลุ่ม

การประเมินสภาพจริงเป็นการประเมินจากการปฏิบัติงานหรือกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยงานหรือกิจกรรมที่มอบหมายให้ผู้เรียนปฏิบัติ จะเป็นงานหรือสถานการณ์ที่เป็นจริง (Real life) หรือใกล้เคียงกับชีวิตจริง จึงเป็นงานที่มีสถานการณ์ซับซ้อน (Complexity) และเป็นองค์รวม (Holistic) มากกว่างานปฏิบัติในกิจกรรมการเรียนรู้ทั่วไป การประเมินสภาพจริงสามารถประเมิน

อย่างหลากหลาย การประเมินด้วยแฟ้มสะสมงาน (Portfolio Assessment) เป็นวิธีการประเมินที่ช่วยเสริมให้การประเมินตามสภาพจริงมีความสมบูรณ์ สะท้อนศักยภาพที่แท้จริงของผู้เรียนมากขึ้น โดยการให้ผู้เรียนได้เก็บรวบรวม (Collect) ผลงานจากการปฏิบัติจริง ทั้งในชั้นเรียนหรือในชีวิตจริง ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ตามสาระการเรียนรู้ต่างๆ มาจัดแสดงอย่างเป็นระบบ (Organized) โดยมีจุดประสงค์เพื่อสะท้อนให้เห็น (Reflect) ความพยายาม เจตคติ แรงจูงใจ พัฒนาการ และความสัมฤทธิ์ผล (Achievement) ของการเรียนรู้ของผู้เรียน

การประเมินด้วยแฟ้มสะสมงานมีแนวทางในการดำเนินงาน ดังนี้

1. กำหนดโครงสร้างของแฟ้มสะสมงานจากวัตถุประสงค์ของแฟ้มสะสมงาน ว่าต้องการสะท้อนสิ่งใด เกี่ยวกับความสามารถและพัฒนาการของผู้เรียน ทั้งนี้อาจพิจารณาจากผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามสาระการเรียนรู้ที่สะท้อนได้จากการให้ผู้เรียนจัดทำแฟ้มสะสมงาน
2. กำหนดวิธีการเก็บรวบรวมผลงานให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของแฟ้มสะสมงาน เพื่อให้ผู้เรียนได้ทำแฟ้มสะสมงาน
3. กำหนดให้วิธีการประเมินงานเพื่อพัฒนาชิ้นงาน ซึ่งส่งผลการพัฒนาผู้เรียน ให้มีความสามารถสูงสุด ทั้งนี้ครูอาจจัดทำเกณฑ์การให้คะแนน (Rubrics) สำหรับให้ผู้เรียนนำไปใช้เป็นข้อชี้แนะในการพัฒนางาน
4. ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนางาน โดยมีส่วนร่วมในการประเมินจากทุกฝ่าย แล้วนำข้อมูลที่สอดคล้องกันไปเป็นสารสนเทศหลักในการให้ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) สำหรับให้ผู้เรียนใช้ในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง
5. จัดให้มีการนำเสนอผลงานที่ได้สะสมไว้ โดยใช้วิธีการที่เหมาะสม ซึ่งผู้สอนและผู้เรียนควรวางแผนร่วมกันในการคัดเลือกชิ้นงานที่ดีที่สุด

2.3 กำหนดสัดส่วนการประเมินระหว่างเรียนกับการประเมินผลปลายภาคเรียน หรือปลายปีควรให้น้ำหนักความสำคัญของการประเมินระหว่างเรียนในสัดส่วนที่มากกว่าการประเมินตอนปลายภาคเรียนหรือปลายปี ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามสัดส่วนและแนวดำเนินการในระเบียบที่สถานศึกษากำหนด

2.4 จัดทำเอกสารบันทึกข้อมูลสารสนเทศของผู้เรียน ผู้สอนต้องจัดทำเอกสารบันทึกข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการประเมินผลระหว่างเรียนอย่างเป็นระบบชัดเจน เพื่อแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสและความยุติธรรมในการประเมิน ทั้งนี้ให้เป็นไปตามระเบียบที่สถานศึกษากำหนด ข้อมูลหลักฐานการประเมินระหว่างเรียนที่พึงแสดง ซึ่งได้แก่ วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล และข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถของผู้เรียนตามวิธีการประเมิน เช่น บันทึกการสังเกตพฤติกรรม บันทึกคะแนนผลจากการประเมินชิ้นงาน บันทึกคะแนนการประเมินโครงการงาน บันทึกเกี่ยวกับการประเมินแฟ้มสะสมงาน

3. การประเมินเพื่อสรุปผลการเรียน

3.1 การประเมินหลังเรียน เป็นการประเมินผู้เรียนในเรื่องที่เรียนจบแล้ว เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างไรตามผลการเรียนที่คาดหวังหรือไม่ เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับผลการประเมินก่อนเรียน ว่าผู้เรียนเกิดการพัฒนาก้าวหน้าขึ้นมากน้อยเพียงไร สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อผู้เรียนคือ

3.1.1 ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องผู้เรียน ให้บรรลุผลการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพหรือจุดประสงค์ของการเรียน

3.1.2 ปรับปรุงแก้ไขวิธีการเรียนของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3.1.3 ปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียน

3.2 การประเมินผลการเรียนปลายปี/ปลายภาค เป็นการประเมินผลเพื่อตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนในการเรียนรายวิชาต่างๆ ตามผลการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ปลายปี /ปลายภาค สามารถใช้วิธีการและเครื่องมือการประเมินได้อย่างหลากหลาย ให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื้อหาสาระ กิจกรรมและช่วงเวลาในการประเมิน ดังนั้นจึงนำผลการประเมินระหว่างเรียนไปใช้เป็นข้อมูลในการประเมินผลการเรียนปลายปี/ปลายภาค โดยสัดส่วนการประเมินผลระหว่างเรียนมากกว่า การประเมินผลปลายภาคหรือปลายปี

นอกจากนี้คณะอนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้ (2543 : 26-27) ได้ให้แนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและประเมินให้ครอบคลุมทุกด้านทั้งในส่วนของกระบวนการและผลงาน โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการประเมิน
2. พิจารณาขอบเขตเกณฑ์ วิธีการและสิ่งที่ประเมิน
3. พิจารณากำหนดองค์ประกอบ และผู้ประเมินว่ามีใครบ้างที่จะเป็นผู้ประเมิน เช่น นักเรียนประเมินตนเอง เพื่อนนักเรียน ครูประจำชั้น ผู้ปกครอง ชุมชน หรือผู้เกี่ยวข้อง
4. เลือกใช้เทคนิคและเครื่องมือในการประเมินหลากหลายเหมาะสมกับวัตถุประสงค์และเกณฑ์ในการประเมิน เช่น การทดสอบ การสัมภาษณ์ การบันทึกพฤติกรรม ฯลฯ
5. กำหนดเวลาและสถานที่ที่จะประเมิน เช่น ประเมินระหว่างนักเรียนทำกิจกรรมระหว่างทำงานกลุ่ม/โครงการ เหตุการณ์/งานพิเศษ ฯลฯ
6. วิเคราะห์และจัดการข้อมูลการประเมิน เช่น รายการกระบวนการ แฟ้มสะสมผลงาน การบันทึกข้อมูล

7. สรุปผลการประเมินเพื่อพัฒนาและปรับปรุงข้อบกพร่องการเรียนรู้ และพัฒนาผู้เรียน จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่าการประเมินผลการเรียนตามกลุ่มสาระผู้สอนต้องมีการวางแผนร่วมกันระหว่าง นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน เพื่อสามารถพัฒนาผู้เรียนได้ตามศักยภาพ กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการประเมิน มีการประเมินด้วยวิธีการที่หลากหลายเน้นการประเมินตามสภาพจริง การสร้างเครื่องมือวัดต้องสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัด มีการประเมินผู้เรียนเป็นระยะๆทั้งการประเมินก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน มีการบันทึกและสรุปผลการประเมินผู้เรียนเป็นรายบุคคลเพื่อหาแนวทางปรับปรุงพัฒนา มีการรายงานผลการประเมินให้ผู้เรียนและผู้ปกครองรับทราบผล

4.2 การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข จึงกำหนดจุดหมายซึ่งเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ คือเห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545 : 4) ซึ่งนักการศึกษาได้ให้แนวคิดไว้ดังนี้

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดคุณลักษณะของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ดังนี้

คุณลักษณะของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น (กระทรวงศึกษาธิการ. 2533ก : 1-2)

การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนพัฒนาคุณภาพชีวิต และการศึกษาต่อ ให้สามารถเลือกแนวทางที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคม ตามบทบาทและหน้าที่ของตนในฐานะเป็นพลเมืองดี ตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะเลือกและตัดสินใจประกอบสัมมาชีพ ทำงานร่วมกันกับผู้อื่นได้ มีนิสัยในการปรับปรุงงานตนเองและสังคม เสริมสร้างอนามัยชุมชนและครองชีวิตโดยคำนึงถึงประโยชน์ต่อสังคม

ในการจัดการศึกษาตามหลักสูตรนี้ จะต้องมุ่งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะดังนี้คือ

1. มีความรู้และทักษะในวิชาสามัญและทันต่อความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ
2. ปฏิบัติตนในการรักษา และเสริมสร้างสุขภาพอนามัยของตนเองและชุมชน
3. สามารถวิเคราะห์ปัญหาของชุมชน และเลือกแนวทางแก้ปัญหาให้สอดคล้องกับ

ข้อจำกัดต่างๆ

4. มีความภูมิใจในความเป็นไทย สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เต็มใจช่วยเหลือผู้อื่นตามความสามารถของตน

5. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถสร้าง และปรับปรุงแนวทางปฏิบัติที่จะทำให้เกิดความเจริญแก่ตนเองและชุมชน

6. มีทัศนคติที่ดีต่อสัมมาชีพทุกชนิด มีนิสัยรักการทำงาน และมีความสามารถในการเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับความถนัด และความสนใจของตนเอง

7. มีทักษะพื้นฐานในการประกอบสัมมาชีพ มีความสามารถในการจัดการ และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

8. เข้าใจสภาพและการเปลี่ยนแปลงของสังคมในชุมชน สามารถเสนอแนวทางในการพัฒนาชุมชน ภูมิใจในการปฏิบัติตามบทบาทและหน้าที่ในฐานะสมาชิกที่ดีของชุมชนตลอดจนอนุรักษ์และเสริมสร้างสิ่งแวดล้อม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับชุมชนของตน

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้อย่างครบถ้วน คือ มีความรู้พื้นฐานในสาขาวิชาต่างๆ มีทักษะทางด้านวิชาชีพ และมีเจตคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพ และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ดังนั้นสถานศึกษาต้องประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนให้ครบทุกองค์ประกอบจึงจะสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามเป้าหมายของหลักสูตร

คุณลักษณะของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (กระทรวงศึกษาธิการ. 2533ข : 1-2)

การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนพัฒนาคุณภาพชีวิตและสามารถทำประโยชน์ให้กับสังคมตามบทบาทและหน้าที่ของตนในฐานะพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยให้ผู้เรียนได้พัฒนาเชาวน์ปัญญา มีความรู้ และมีทักษะเฉพาะด้านตามศักยภาพ เห็นช่องทางในการประกอบอาชีพ ร่วมพัฒนาสังคมด้วยแนวทางและวิธีการใหม่ๆ และบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม

ในการจัดการศึกษาตามหลักสูตรนี้ จะต้องมุ่งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีความรู้และทักษะในวิชาสามัญเฉพาะด้าน
2. มีความรู้เกี่ยวกับวิทยาการ และเทคโนโลยีต่างๆ
3. สามารถเป็นผู้นำ และเป็นผู้ให้บริการชุมชนเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยทั้งส่วนบุคคล

และส่วนรวม

4. สามารถวางแผนแก้ปัญหาในชุมชนของตน
5. มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย เสียสละเพื่อส่วนรวม ให้ความช่วยเหลือผู้อื่น

อย่างเท่าเทียมกัน

6. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และสามารถนำแนวทางหรือวิธีการใหม่ๆ ไปใช้ในการพัฒนาชุมชนของตน

7. มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ และเห็นช่องทางในการประกอบอาชีพ มีนิสัยรักการอ่าน เติบโตในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และมีทักษะในการจัดการ

8. เข้าใจสภาพ และการเปลี่ยนแปลงของสังคมในประเทศและในโลก มุ่งมั่นในการพัฒนาประเทศตามบทบาทและหน้าที่ของตน ตลอดจนอนุรักษ์และเสริมสร้างทรัพยากร ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของประเทศ

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้อย่างครบถ้วนกับหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น คือ มีความรู้พื้นฐานในสาขาวิชาต่างๆ มีทักษะทางด้านวิชาชีพ และมีเจตคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพ ในส่วนที่แตกต่างคือรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก และเป็นพลเมืองดีของชาติ ดังนั้นสถานศึกษาต้องประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนให้ครบทุกองค์ประกอบจึงจะสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามเป้าหมายของหลักสูตรได้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2542 : 18-20) ได้กำหนดคุณลักษณะ
ของนักเรียนตามมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ โดยกำหนดมาตรฐานด้านผู้เรียนแบ่งออกเป็น
12 มาตรฐาน 38 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์
ตัวบ่งชี้

1. มีวินัย มีความรับผิดชอบ ปฏิบัติตนตามระเบียบและหลักเบื้องต้นของแต่ละศาสนา
 2. ซื่อสัตย์สุจริต (และมีจรรยาบรรณในวิชาชีพสำหรับระดับอาชีวศึกษา)
 3. มีความเมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
 4. ประหยัด ใช้จ่ายของและทรัพย์สินอย่างประหยัดและคุ้มค่าทั้งของตนเองและส่วนรวม
- มาตรฐานที่ 2 เป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และปฏิบัติตามระบอบประชาธิปไตย
ตัวบ่งชี้

1. เคารพและรับฟังคำแนะนำของพ่อแม่ ญาติและผู้ใหญ่
2. รักษาสิทธิเสรีภาพของตนเอง และเคารพในสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น
3. มีความรู้และปฏิบัติตามกฎหมาย ไม่เป็นปัญหาของสังคม และอยู่ในสังคมได้

อย่างมีความสุข

4. ร่วมกิจกรรมในการพัฒนาสถานศึกษา และท้องถิ่น
5. รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

มาตรฐานที่ 3 มีจิตสำนึกที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม และพัฒนาสิ่งแวดล้อม
ตัวบ่งชี้

1. รู้คุณค่าของสิ่งแวดล้อม และตระหนักถึงผลกระทบของต่อตนเองและสังคมที่เกิด
จากการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อม
2. ปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม และมีส่วนอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมด้วยความ
สมัครใจ

3. ใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดและคุ้มค่า

มาตรฐานที่ 4 มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์
ตัวบ่งชี้

1. สามารถจำแนกประเภทข้อมูล เปรียบเทียบ และมีความคิดรวบยอด
2. สามารถประเมินค่าความน่าเชื่อถือของข้อมูล รู้จักพิจารณา ข้อดี-ข้อเสีย
ความถูกต้อง-ผิด ระบุสาเหตุ-ผล ค้นหาคำตอบ เลือกวิธีและมีปฏิภาณในการแก้ปัญหาและตัดสินใจ
ได้อย่างสันติ และมีความถูกต้องเหมาะสม
3. มีความคิดริเริ่ม มีจินตนาการ สามารถคาดการณ์และกำหนดเป้าหมายได้

มาตรฐานที่ 5 มีความรู้และทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้ตามหลักสูตร
ตัวบ่งชี้

1. มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มประสบการณ์/กลุ่มวิชา/หมวดวิชาที่สำคัญไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำ (คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศาสตร์ คอมพิวเตอร์ และวิชาเฉพาะสาขาสำหรับอาชีวศึกษา)

2. มีความสามารถในการใช้ภาษาสื่อสาร

มาตรฐานที่ 6 มีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองรักการเรียนรู้ และพัฒนาตนเอง
อย่างต่อเนื่อง

ตัวบ่งชี้

1. มีความกระตือรือร้น สนใจการเรียนรู้จากแหล่งต่างๆ รู้จักตั้งคำถามเพื่อหาเหตุผล
2. รักการอ่าน สามารถใช้ห้องสมุด แหล่งความรู้ และสื่อต่างๆ ทั้งในและนอกโรงเรียน
3. สามารถสรุปประเด็นจากการเรียนรู้ และประสบการณ์ได้อย่างถูกต้องด้วยตนเอง
มาตรฐานที่ 7 เห็นคุณค่าและภูมิใจในภูมิปัญญาไทย ศิลปะ และวัฒนธรรมที่ดั่งามของไทย
ดังบ่งชี้

1. รู้จักท้องถิ่น รักและร่วมพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง

2. มีความรู้ความเข้าใจในภูมิปัญญาไทย โดยเฉพาะภูมิปัญญาของท้องถิ่น และ
นำมาใช้ได้

3. ชื่นชม สืบสานศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณีที่ดั่งามของท้องถิ่นและของไทย

มาตรฐานที่ 8 รู้จักตนเอง พึ่งตนเองได้ มีบุคลิกภาพที่ดี

ตัวบ่งชี้

1. รู้ถึงความถนัด ความสามารถ ความสนใจ ข้อดี ข้อด้อยของตนเอง และพยายาม
ปรับปรุงตนเอง

2. เป็นตัวของตัวเองมีความมั่นใจ กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม และให้เกียรติผู้อื่น

3. รู้กาลเทศะในการใช้คำพูด กิริยามารยาทและการแต่งกาย

4. สามารถกำหนดเป้าหมาย แนวทาง ตัดสินใจ และแก้ปัญหาของตนเองได้

มาตรฐานที่ 9 มีทักษะในการทำงาน รักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และ
มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต

ตัวบ่งชี้

1. สามารถทำงานตามลำดับขั้นตอน และผลงานมีประสิทธิภาพ

2. ขยัน อดทน ละเอียดรอบคอบในการทำงาน พัฒนางาน สามารถทำงานอย่างมีความสุข
และภูมิใจในผลงานของตนเอง

3. สามารถทำงานเป็นทีม (ช่วยเหลือผู้อื่น ไม่เอาเปรียบ ให้ความร่วมมือ ยอมรับฟัง
ความคิดเห็น และความสามารถของคนอื่น ร่วมรับผิดชอบผลงานของกลุ่ม)

4. มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต

มาตรฐานที่ 10 มีสุนนิสัย สุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดี
ตัวบ่งชี้

1. มีน้ำหนัก ส่วนสูงตามเกณฑ์มาตรฐาน
2. มีสมรรถภาพทางกายตามเกณฑ์มาตรฐาน
3. ร่าเริง แจ่มใส มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับครู เพื่อน และบุคคลทั่วไป
4. รู้จักดูแลสุขภาพ และป้องกันตัวเองไม่ให้เกิดอุบัติเหตุ

มาตรฐานที่ 11 ปลอดภัยจากสิ่งเสพติดให้โทษและสิ่งมอมเมา

ตัวบ่งชี้

1. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษของสิ่งเสพติดและสิ่งมอมเมา
2. ไม่เสพสิ่งเสพติดและปลอดภัยจากสิ่งมอมเมา ไม่แสวงหาผลประโยชน์

มาตรฐาน 12 มีสุนทรีย์ภาพ และลักษณะนิสัยด้านศิลปะ ดนตรี และ กีฬา

ตัวบ่งชี้

1. มีความชื่นชมและสามารถร่วมกิจกรรม ด้านศิลปะ ดนตรี และ กีฬา

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (2545-2549) ได้กำหนดศักยภาพและสร้างความเสมอภาคทางโอกาสให้กับเด็กและเยาวชน ทั้งในกลุ่มภาวะยากลำบาก กลุ่มปกติทั่วไป และกลุ่มปัญญาเลิศ เพื่อเตรียมความพร้อมให้เป็นบุคคลที่มีคุณค่าอยู่ในสังคมอนาคต ได้อย่างมีความสุข โดยมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ดังนี้

1. มีสายใยผูกพัน กับสมาชิกในครอบครัว
2. มีสุขภาพดีทั้งร่างกายและจิตใจ เจริญเติบโต มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม มีความเคารพและภาคภูมิใจในตนเอง
3. มีวัฒนธรรมที่ดีงาม เข้าใจหลักการที่ถูกต้องของศาสนา สาระแก่นแท้ของชีวิต และคุณค่าภูมิปัญญาท้องถิ่น
4. มีความสามารถในการสื่อสารมากกว่า 1 ภาษา รู้จักใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และเข้าใจถึงสาระประโยชน์ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้อย่างกลมกลืนกับวัฒนธรรมไทย
5. เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มีวินัย มีเหตุผล และพร้อมที่จะเสียสละประโยชน์ส่วนตัวเพื่อส่วนรวม
6. เข้าใจสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ และ กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและการทำงาน รวมทั้งเคารพสิทธิของผู้อื่น
7. รู้จักคิดไม่มกมาย และรู้จักประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อการพึ่งตนเอง ตลอดจนเห็นคุณค่าของพลังงานและการประหยัดพลังงานทุกประเภท
8. มีการดำเนินชีวิตที่เรียบง่าย เป็นผู้ผลิตต่อสังคม รู้จักสร้างงาน และอาชีพอิสระ ที่มีระบบการจัดการที่ดี

9. รับผิดชอบในการรักษา และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

10. รู้จักปรับเปลี่ยนแนวคิด และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

กรมพลศึกษา (2545 : 15) ได้กำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ควรพัฒนาให้เกิดขึ้นในเยาวชนไทยด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์และมีคุณภาพตามมาตรฐานคือ มีความซื่อสัตย์ ความขยันอดทน มีความสามัคคี มีความรับผิดชอบ มีความมั่นคงทางอารมณ์ ใฝ่เรียนใฝ่รู้ รักการอ่าน รักท้องถิ่น

สำนักงานทดสอบทางการศึกษา (2545 : 6) ได้กำหนดการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์เป็นการประเมินพัฒนาการด้านคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมของผู้เรียนตามที่สถานศึกษากำหนด โดยมีแนวทางในการดำเนินการดังนี้

1. กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสถานศึกษา
2. ดำเนินการปลูกฝังคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยกำหนดให้ผู้เรียนนำไปปฏิบัติ

ในชีวิตประจำวัน

3. กำหนดเกณฑ์และแนวทางการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์แต่ละประการ
4. ดำเนินการประเมินผู้เรียนจากพฤติกรรมจริงอย่างต่อเนื่อง
5. สรุปการประเมินพฤติกรรมของผู้เรียนเป็นระยะๆ
6. สรุปตัดสินให้ผู้เรียนที่มีพัฒนาการของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ดี สม่าเสมอผ่านเกณฑ์

การผ่านช่วงชั้น โดยรายงานผลการประเมินดังนี้

ดีเยี่ยม หมายถึง ผ่านเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดในระดับที่สามารถเป็นแบบอย่างแก่นักเรียนทั่วไป

ดี หมายถึง ผ่านเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด โดยประพฤติดีตามปกติ

ควรปรับปรุง หมายถึง ไม่ผ่านเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

7. ให้ผู้เรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การผ่านช่วงชั้น เข้ารับการอบรม ทำกิจกรรมชดเชย เมื่อปฏิบัติครบถ้วนแล้ว จึงจะได้เลื่อนชั้นและปรับการรายงานผลใหม่ "ผ่านเกณฑ์การประเมิน" หมายถึงได้รับการซ่อมเสริมให้ผ่านการประเมิน

สถานศึกษาคควรดำเนินการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ดังนี้ (กรมวิชาการ. 2545ข : 25-26)

1. แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสถานศึกษา ประกอบด้วยผู้แทนครู ผู้ปกครอง และชุมชน โดยคณะกรรมการจะมีหน้าที่กำหนดแนวทางการพัฒนา แนวทางการประเมิน เกณฑ์การประเมิน และแนวทางการปรับปรุงซ่อมเสริมผู้เรียน

2. กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสถานศึกษา คณะกรรมการพัฒนาและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาความจำเป็น และความต้องการของสถานศึกษาและชุมชน

3. กำหนดแนวทางการพัฒนา มี 2 ลักษณะ คือ

3.1 การพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ในห้องเรียนมอบหมาย ให้ผู้สอนดำเนินการพัฒนา ประเมินผลและแก้ไขปรับปรุงผู้เรียนในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ

3.2 การพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์นอกห้องเรียน ให้บุคลากรของสถานศึกษา และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายร่วมกันพัฒนา ประเมินผลและปรับปรุงแก้ไขผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

4. ดำเนินการประเมินผู้เรียนรายภาค เมื่อสิ้นสุดภาคเรียนแต่ละภาค ผู้สอนหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและประเมินผลด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดำเนินการประเมินผู้เรียนตามแนวทางที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งสามารถเลือกใช้เครื่องมือและวิธีการได้อย่างหลากหลาย จะต้องเหมาะสมกับกิจกรรมและคุณลักษณะที่จะประเมิน

5. การประมวลผล การประเมินรายภาค ผู้มีหน้าที่ในการพัฒนาและประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์แต่ละฝ่ายทำการประเมินและรวบรวมข้อมูลการประเมินคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน แล้วส่งต่อให้คณะกรรมการฯ นำไปทำการประมวลผลและพิจารณาตัดสินผลการประเมินคุณลักษณะแต่ละประการตามเกณฑ์ที่กำหนด

6 การแจ้งผลการซ่อมเสริม คณะกรรมการฯ แจ้งผลการตัดสินผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้อาจารย์ที่ปรึกษาของผู้เรียนนำไปกรอกในเอกสารแบบแสดงผลการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์และแจ้งผลการประเมินให้ผู้เรียนและผู้ปกครองทราบพร้อมทั้งดำเนินการปรับปรุงแก้ไขผู้เรียน ที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน

7. การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ผ่านช่วงชั้น การพิจารณาสรุปผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อตัดสินให้ผู้เรียนผ่านช่วงชั้น คณะกรรมการแต่งตั้งจะดำเนินการสรุปจากผลการประเมินในภาคเรียนสุดท้าย และแนวโน้มการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์แต่ละประการจากผลการประเมินในแต่ละภาคเรียนที่ได้บันทึกไว้

สรุปจากแนวคิดดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เป็นการวัดและประเมินผลที่ครูผู้สอนต้องประเมินควบคู่ไปกับการเรียนการสอน โดยมีการวางแผนร่วมกันกับผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชนในการกำหนดเกณฑ์การประเมิน มีการสร้างเครื่องมือวัดและประเมินด้วยวิธีการที่หลากหลาย มีการบันทึกสรุปผลการประเมินเป็นรายบุคคลเพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามเป้าหมายการศึกษาคือเป็นคนดี คนเก่ง และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

4.2 การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน

การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน เป็นเงื่อนไขสำคัญประการหนึ่งสำหรับผู้เรียนทุกคนจะต้องได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด จึงจะได้รับการตัดสินให้ผ่านการศึกษาแต่ละช่วงชั้น ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งนักการศึกษาได้ให้ความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (2534 : 58) ได้ทรงบรรยายถึงความสำคัญของการอ่านหนังสือไว้ว่า “ การอ่านหนังสือทำให้ได้เนื้อหาสาระความรู้มากกว่าการศึกษา

หาความรู้ด้วยวิธีอื่นๆ เช่น การฟัง ผู้อ่านสามารถอ่านหนังสือได้โดยไม่มีการจำกัดเวลาสถานที่ สามารถเก็บหนังสือไว้ได้นานกว่าสื่ออื่นๆ สามารถฝึกคิดและสร้างจินตนาการได้จากการอ่าน อีกทั้งยังส่งเสริมให้สมองมีการพัฒนา มีสมาธิเพราะจิตใจจดจ่ออยู่กับการอ่านมุ่งมั่นอยู่กับข้อความ พินิจพิเคราะห์ข้อความ เกิดความคิดเห็นได้ด้วยตนเอง และสามารถนำไปปฏิบัติได้ด้วย ปฏิบัติแล้วเกิดผลดี ”

วรรณ โสมประยูร (2537 : 121) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่จะต้องใช้สายตาสัมผัสตัวอักษร หรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ รับรู้และเข้าใจความหมายที่ใช้ความคิด และความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกัน

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2537 : 5) ได้กล่าวว่าการอ่านคือ กระบวนการแห่งความคิดในการรับเข้า ในขณะที่อ่านสมองของผู้อ่านจะต้องติดตามผู้เขียน หรือตีข้อความที่อ่านไปด้วยตลอดเวลา

สมุทรา เข็นเชาวนิช (2543 : 2) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า คนที่อ่านหนังสือเป็นย่อมจะมีหลักการหรือแนวทางที่ไปสู่ความสำเร็จมากกว่า เพราะการอ่านเป็นเสมือนเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ สามารถใช้ข้อมูลเพื่อการติดต่อสื่อสารและสร้างความสำเร็จในการดำรงชีวิต นอกจากนี้การอ่านยังเป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน

นอกจากการอ่านมีความสำคัญประการหนึ่งแล้ว การเขียนก็มีความสำคัญเกี่ยวเนื่องกัน ที่นักเรียนทุกคนต้องผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด การเขียนเป็นวิธีการสื่อสารอีกรูปแบบหนึ่งของมนุษย์ที่ต้องอาศัยความรู้ความสามารถในด้านการคิด ความรู้สึก จินตนาการ และประสบการณ์ของผู้เขียน มีนักการศึกษาได้ให้ความสำคัญของการเขียนไว้ดังนี้

นพดล จันทรพิชญ (2531 : 91) ได้ให้ความสำคัญของการเขียนไว้ว่า การเขียนเป็นการสื่อสารของมนุษย์ เป็นเครื่องถ่ายทอดความรู้และสติปัญญาของมนุษย์ เป็นเครื่องระบายออกทางอารมณ์ของมนุษย์ ทำให้มนุษย์ประสบความสำเร็จในชีวิต เช่นการเล่าเรียน

อัจจิมา เกิดผล (2533 : 73) กล่าวว่า การเขียน คือการสื่อความหมายโดยมีตัวอักษรเป็นเครื่องมือในการส่งสาร เพื่อให้ผู้อ่านได้รับความรู้ ความคิดและความรู้สึกของผู้เขียน

อรุณี สายเสมา (2536 : 11) กล่าวว่า การเขียนคือความคิดที่แสดงออกในลักษณะของตัวอักษร นักเรียนจะแสดงออกถึงประสบการณ์ความคิด อารมณ์ความรู้สึกออกมาเป็นตัวอักษร

วัชรรา เล่าเรียนดี; และคนอื่นๆ (2546 : 42) ได้กล่าวถึงความคิดไว้ว่า การที่จะฝึกให้นักเรียนรู้จักการคิดวิเคราะห์นั้นมีหลายรูปแบบเช่นการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ การคิดเชิงสร้างสรรค์ และการคิดแก้ปัญหา ซึ่งแต่ละแบบมีวิธีการฝึกให้ผู้เรียนคิดแตกต่างกัน การคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณสำคัญที่สุดเป็นกระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาโดยยึดหลักการคิดด้วยเหตุผล การคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณมีหลายวิธีได้แก่ การตั้งคำถาม การอภิปรายร่วมกัน การทำงานเป็นกลุ่มร่วมกันแก้ปัญหา การเขียนแสดงความรู้สึก การเผชิญสถานการณ์จำลอง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด4 แนวการจัดการศึกษามาตรา 24 การจัดการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และประยุกต์ความรู้มาใช้

เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้ได้คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

การประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้กำหนดแนวดำเนินการ ในการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน ไว้ดังนี้ (สำนักทดสอบทางการศึกษา. 2545 : 7)

1. กำหนดมาตรฐานการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนของสถานศึกษา
2. กำหนดเกณฑ์การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน
3. กำหนดระบบ วิธีการประเมินและผู้ประเมิน
4. ดำเนินการประเมินผู้เรียนตามแนวที่กำหนด
5. สรุปผลการประเมินตัดสินให้ผู้ผ่านมาตรฐานการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนผ่าน
ช่วงชั้น แล้วรายงานผลการประเมินตามระบบที่สถานศึกษากำหนด
6. ช่อมเสริมผู้เรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน จนกว่าจะผ่าน จึงจะได้รับอนุมัติให้เลื่อนผ่านช่วงชั้น

ในระดับสถานศึกษา การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน มีการปฏิบัติดังนี้ (โรงเรียนแคทรายวิทยา. 2546 : 7-8)

1. คณะกรรมการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนสื่อความ จำนวน 7-15 คน เพื่อกำหนดแนวทางในการพัฒนาแนวทางในการประเมิน เกณฑ์การประเมิน แนวทางการปรับปรุงซ่อมเสริมผู้เรียนและสร้างเครื่องมือประเมินความรู้รวบยอดเกี่ยวกับ การอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนสื่อความ
2. กำหนดมาตรฐานการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนสื่อความ สำหรับหลักสูตรสถานศึกษาในแต่ละช่วงชั้น
3. กำหนดเกณฑ์การตัดสินผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนสื่อความ
กำหนดแนวทางและวิธีประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนสื่อความ
4. ประเมินความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนสื่อความโดยทุกรายวิชา
ประเมินจากการปฏิบัติจริงของนักเรียน การค้นคว้า รายงาน แฟ้มสะสมงาน การทดสอบ หรือวิธีการอื่นๆ ที่เหมาะสม
5. ประเมินความสามารถการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนสื่อความ และมีการซ่อมเสริมปรับปรุงผู้เรียนที่ยังไม่ได้คุณภาพมาตรฐานตามที่โรงเรียนกำหนด

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่าการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน เป็นส่วนหนึ่งในการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่าน กระบวนการคิด และการเขียนได้อย่างถูกต้องและเชี่ยวชาญในภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาประจำชาติ และใช้ในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 24 กำหนดไว้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ควรฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและ

แก้ไขปัญหาดังกล่าวให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้กำหนดแนวทางการดำเนินการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน ดังนี้ (กรมวิชาการ. 2545 : 27 –29)

1. คณะกรรมการบริหารหลักสูตรและวิชาการของสถานศึกษากำหนดเกณฑ์และแนวทางการประเมิน ตามวิธีการดังนี้

1.1 กำหนดมาตรฐานการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และการเขียนพร้อมทั้งตัวชี้วัดความสามารถ

1.2 กำหนดแนวทางและวิธีการประเมินที่เหมาะสม เช่น

1.2.1 กำหนดความสามารถจริงของผู้เรียนในการปฏิบัติกิจกรรมทางการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ ในส่วนที่เกี่ยวกับการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน

1.2.2 การมอบหมายงานให้ผู้เรียนไปศึกษาค้นคว้า แล้วเขียนเป็นรายงาน

1.2.3 ผลงานเชิงประจักษ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการอ่าน การคิดวิเคราะห์และการเขียนที่รวบรวม และนำเสนอในรูปแบบของแฟ้มสะสมงาน

1.2.4 การทดสอบ โดยใช้แบบทดสอบ แบบเขียนตอบหรือการให้ผู้เรียนเขียนเรียงความ

1.2.5 วิธีการอื่น ๆ ที่เห็นว่าเหมาะสม

1.3 กำหนดเกณฑ์การตัดสินคุณภาพการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และการเขียนตามความเหมาะสม

1.4 กำหนดแนวทางการซ่อมเสริมปรับปรุงผู้เรียนที่ยังไม่ได้คุณภาพตามมาตรฐานขั้นต่ำของสถานศึกษา

2. ประกาศแนวทาง และวิธีประเมินให้ผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบอย่างสม่ำเสมอ และชี้แจงให้เกิดความเข้าใจ

3. สถานศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการประเมินการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และการเขียน เพื่อทำหน้าที่ในการจัดทำเครื่องมือประเมิน สรุปรวบรวมข้อมูล และตัดสินผลการประเมิน

4. กรรมการดำเนินการประเมิน และนำเสนอผลการประเมินต่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและวิชาการของสถานศึกษา เพื่อให้ความเห็นชอบและเสนอผู้บริหารอนุมัติผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน และยังคงดำเนินการประเมินเมื่อสิ้นปีการศึกษาอีกด้วยซึ่งมีแนวทางดำเนินการดังนี้

1. ผู้มีหน้าที่ประเมินตรวจสอบหรือประเมินผู้เรียนในความรับผิดชอบตามวิธีการและเครื่องมือที่คณะกรรมการกำหนด รายงานคณะกรรมการดำเนินการประเมินการอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียน ผู้มีหน้าที่ประเมินสามารถสรุปการประเมินกลางปีหรือเมื่อสิ้นภาคเรียนแรก เพื่อแจ้งให้ผู้เรียนได้ทราบสถานภาพของตนและทำการปรับปรุงแก้ไขตนเองได้

2. คณะกรรมการดำเนินการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน สรุปผลการประเมินเมื่อสิ้นสุดปีการศึกษา

3. ตัดสินผลการประเมินการเรียนรู้ที่คาดหวังแต่ละประการ ตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

4. แจ้งผลการประเมินให้ผู้เรียนและผู้ปกครองทราบ

5. ดำเนินการซ่อมเสริม ปรับปรุง แก้ไขในส่วนที่ไม่ผ่านการประเมิน

การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน เมื่อมีการประเมินสิ้นภาคเรียนแล้วยังมีการประเมินเมื่อสิ้นปีการศึกษาอีกด้วยซึ่งสถานศึกษาต้องดำเนินการดังนี้

1. ผู้มีหน้าที่ประเมิน ทำการตรวจสอบหรือประเมินผู้เรียนในความรับผิดชอบรายงานคณะกรรมการดำเนินการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน

2. คณะกรรมการดำเนินการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนพิจารณาตัดสินการผ่านมาตรฐานตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

3. ดำเนินการซ่อมเสริม ปรับปรุงแก้ไข ผู้เรียนที่ไม่ผ่านการประเมินแล้วประเมินใหม่

4. จัดส่งผลการประเมินนำเสนอคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและวิชาการของสถานศึกษาให้ความเห็นชอบเพื่อนำเสนอให้ผู้บริหารสถานศึกษานุมัติผลการตัดสินการผ่านช่วงชั้น

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่าการประเมินการอ่าน วิเคราะห์และเขียน เป็นการวัดและประเมินผลที่ครูผู้สอนต้องมีการวางแผนร่วมกันระหว่างผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชนในการกำหนดเกณฑ์การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน กำหนดพฤติกรรมบ่งชี้การประเมินระดับคุณภาพ มีการประเมินด้วยวิธีการที่หลากหลาย มีการสร้างเครื่องมือวัดและการประเมินสอดคล้องกับพฤติกรรมบ่งชี้ ประเมินผู้เรียนเป็นระยะๆ บันทึก สรุปผลการประเมินเป็นรายบุคคล รายงานผลการประเมินให้ผู้เรียนและผู้ปกครองทราบ เพื่อการปรับปรุงพัฒนาและมีมาตรฐานการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน ผ่านเกณฑ์การประเมิน มีผลให้ผู้เรียนมีระดับคุณภาพที่ดี

การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เป็นเงื่อนไขสำคัญประการหนึ่งที่ผู้เรียนทุกคนจะต้องได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด จึงจะได้รับการตัดสินให้ผ่านการศึกษาแต่ละช่วงชั้น ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งนักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2543 : 38) ให้ความหมายไว้ว่ากิจกรรมนักเรียนประกอบด้วยกิจกรรมทั้งในหลักสูตรและนอกหลักสูตร ที่ให้การศึกษาแก่นักเรียนนอกห้องเรียน จัดขึ้นโดยนักเรียนจะเข้าเรียนและดำเนินการเอง โดยความเห็นชอบ และได้รับการสนับสนุนจากอาจารย์และไม่มีการให้คะแนนใดๆ ในการให้นักเรียนเลื่อนชั้นหรือสำเร็จการศึกษา

สุขพัชรา ชัมเจริญ (2545 : 3) ให้ความหมายไว้ว่า กิจกรรมที่จัดอย่างเป็นกระบวนการ มีรูปแบบวิธีการที่หลากหลาย สามารถพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และอารมณ์

มุ่งส่งเสริมเจตคติ คุณค่าชีวิต สร้างจิตสำนึกในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์ ส่งเสริมให้รู้จักและเข้าใจตนเอง ปรับตัว และปฏิบัติตนเป็นประโยชน์ต่อสังคม ประเทศชาติ และดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

กรมวิชาการ (2545 : 2) ได้ให้ความหมายไว้ว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เป็นกิจกรรมที่จัดอย่างเป็นกระบวนการด้วยรูปแบบ วิธีการที่หลากหลาย ให้ได้รับประสบการณ์จากการปฏิบัติจริง มีความหมาย และมีคุณค่าในการพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม มุ่งส่งเสริมเจตคติ คุณค่าชีวิต ปลูกฝังคุณธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักและเข้าใจตนเอง สร้างจิตสำนึกในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปรับตัวและปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ประเทศชาติ และดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

ขจิต ฝอยทอง; และ กาญจนา ทองอินทร์ (2546 : 60) ได้ให้ความหมายกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไว้ว่า เป็นกิจกรรมที่จัดอย่างมีรูปแบบด้วยวิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จากการปฏิบัติจริง เพื่อพัฒนาผู้เรียนทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์และสังคม และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสร้างประสบการณ์ตรงให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ได้ปฏิบัติด้วยตนเอง ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ มุ่งส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ และสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

กรมวิชาการ (2546 : 12) กำหนดการประเมินผลการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไว้ดังนี้

1. ประเมินการร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ตามสภาพจริงให้ได้ผลการประเมินที่ถูกต้อง ครบถ้วน
2. ครูที่ปรึกษากิจกรรม ผู้เรียน และผู้ปกครอง จะมีบทบาทในการประเมินดังนี้
 - 2.1 ครูที่ปรึกษากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
 - 2.1.1 ต้องดูแลและพัฒนาผู้เรียนให้เกิดคุณลักษณะตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรม
 - 2.1.2 ต้องรายงานเวลา และพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรม
 - 2.1.3 ต้องศึกษาติดตาม และพัฒนาผู้เรียนในกรณีผู้เรียนไม่เข้าร่วมกิจกรรม
 - 2.2 ผู้เรียน
 - 2.2.1 ปฏิบัติกิจกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์
 - 2.2.2 มีหลักฐานแสดงการเข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่า 80 % หรือตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด พร้อมทั้งแสดงผลการปฏิบัติกิจกรรม และพัฒนาการต่างๆ
 - 2.2.3 ถ้าไม่เกิดคุณลักษณะตามวัตถุประสงค์ ต้องปฏิบัติกิจกรรมเพิ่มเติมตามที่ครูที่ปรึกษากิจกรรมมอบหมาย หรือให้ความเห็นชอบตามที่ผู้เรียนเสนอ
 - 2.2.4 ประเมินตนเองและเพื่อนร่วมกิจกรรม
 - 2.3 ผู้ปกครอง

2.3.1 ผู้ปกครองให้ความร่วมมือในการติดตามพัฒนาการของผู้เรียนกับสถานศึกษาเป็นระยะๆ

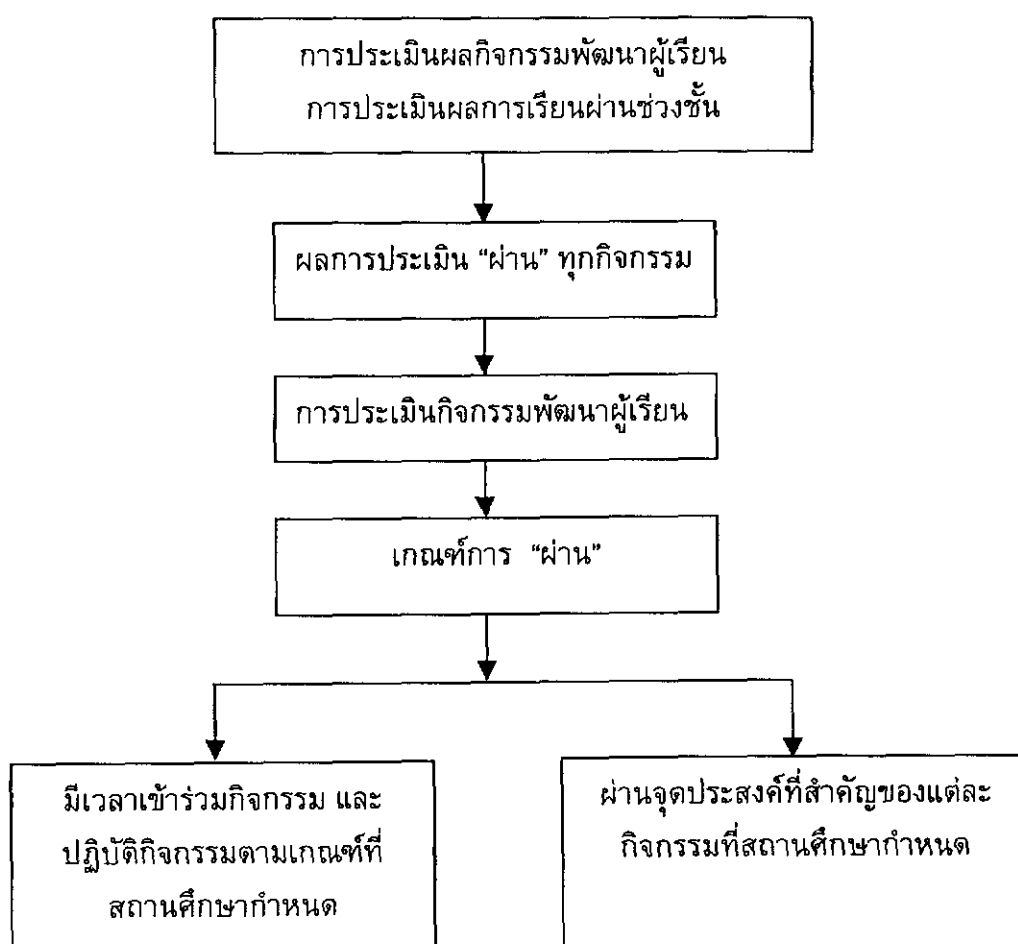
2.3.2 ผู้ปกครองบันทึกความเห็น สรุปพัฒนาการและการปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียน

3. เกณฑ์การผ่านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

3.1 ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างน้อย 80 % หรือตามที่สถานศึกษากำหนด

3.2 ผู้เรียนผ่านจุดประสงค์ที่สำคัญของแต่ละกิจกรรม

สุขพัชรา ชัมเจริญ (2545 : 17) ได้กำหนดแนวทางการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ ดังภาพประกอบ 4 ต่อไปนี้

การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนผ่านช่วงชั้น

ภาพประกอบ 4 แนวทางการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนผ่านช่วงชั้น

ที่มา : สุขพัชรา ชัมเจริญ (2545). ชุดปฏิบัติการเรียนรู้ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน : การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน. หน้า 17.

จากภาพประกอบ 4 แนวทางการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนผ่านช่วงชั้นสถานศึกษา ต้องดำเนินการประเมินตามขั้นตอนที่สถานศึกษากำหนดจึงจะประเมินผู้เรียนผ่านช่วงชั้นตามเกณฑ์ คือ ผู้เรียนต้องมีผลการประเมิน "ผ่าน" ทุกกิจกรรม ผู้เรียนมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมและปฏิบัติกิจกรรมตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด ผู้เรียนต้องผ่านจุดประสงค์ที่สำคัญของทุกกิจกรรม

กล่าวโดยสรุปได้ว่าการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนสถานศึกษากำหนดวิธีปฏิบัติตามแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ โดยให้ครูผู้สอน ประเมินการปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ของแต่ละกิจกรรม มีการประเมินกิจกรรม ด้วยวิธีการที่หลากหลาย มีการกำหนดเวลาเรียนในการเข้าร่วมกิจกรรม มีการปฏิบัติกิจกรรม การมีส่วนร่วมในกิจกรรม และปฏิบัติกิจกรรมบรรลุจุดประสงค์ของกิจกรรม ผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินจะได้รับผลการตัดสิน "ผ่าน"

การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียน มีแนวการประเมินดังนี้

1. ผู้รับผิดชอบกิจกรรมประเมินการปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียนตามจุดประสงค์ของแต่ละกิจกรรม โดยประเมินจากพฤติกรรมการปฏิบัติกิจกรรมและผลการปฏิบัติกิจกรรมด้วย วิธีการที่หลากหลายตามสภาพจริง
2. ผู้รับผิดชอบกิจกรรมตรวจสอบเวลาเข้าร่วมกิจกรรมของผู้เรียนว่าเป็นไปตามที่เกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดไว้หรือไม่
3. ในกรณีที่มีกิจกรรมใดต้องใช้เวลาปฏิบัติตลอดปี เมื่อสิ้นภาคเรียนแรกควรจัดให้มีการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียน เพื่อสรุปความก้าวหน้าและสภาพของการปฏิบัติ กิจกรรมของผู้เรียนระยะหนึ่งก่อน เพื่อปรับปรุงแก้ไขหรือส่งเสริมการปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียนให้เป็นไปอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ และรายงานผลการประเมินให้ผู้ปกครองทราบ โดยทำการประเมินตามจุดประสงค์สำคัญของกิจกรรม และนำผลการประเมินนั้นไปรวมกับผลการประเมินการร่วมกิจกรรมในภาคเรียนที่สอง เพื่อตัดสินผลการประเมินการผ่านจุดประสงค์สำคัญของกิจกรรม เมื่อสิ้นสุดปีการศึกษา
4. ตัดสินให้ผู้เรียนที่ผ่านจุดประสงค์สำคัญของกิจกรรม และมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมครบตามเกณฑ์ให้เป็นผู้ผ่านการประเมินผลการร่วมกิจกรรม ผู้เรียนที่มีผลการประเมินบกพร่องในเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งหรือทั้งสองเกณฑ์ จะเป็นผู้ไม่ผ่านการประเมินผลการร่วมกิจกรรมจะต้องซ่อมเสริมข้อบกพร่องให้ผ่านเกณฑ์ก่อน จึงจะได้รับการตัดสินให้ผ่านกิจกรรม

การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนผ่านช่วงชั้น

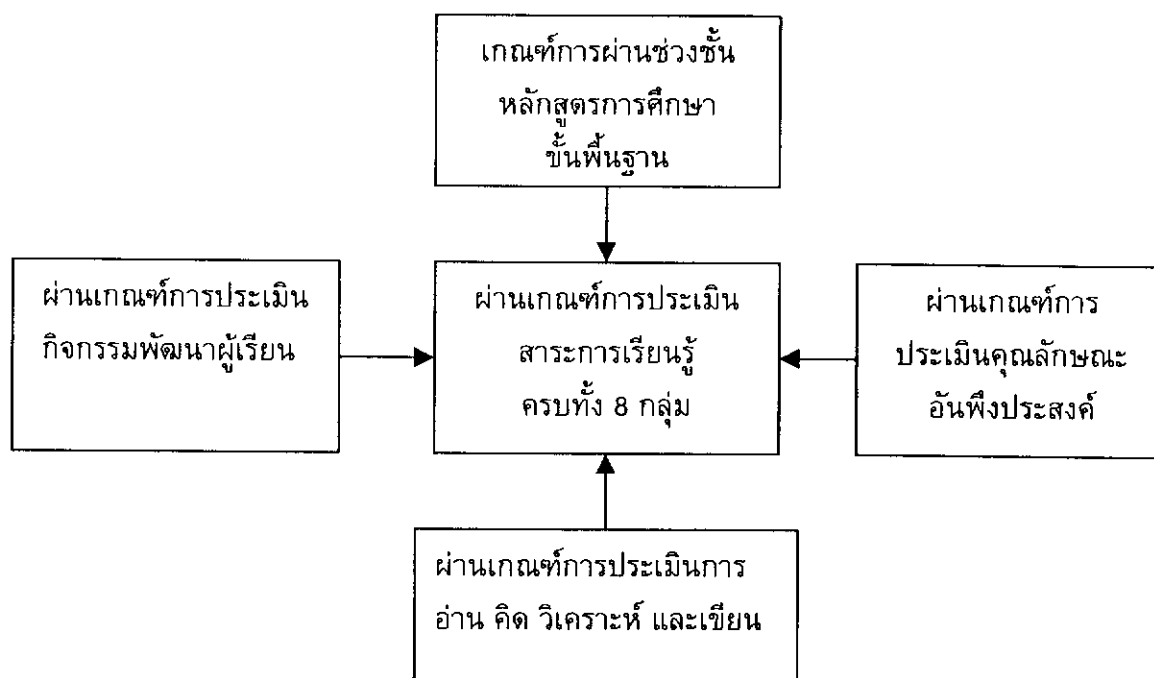
เป็นการประเมินสรุปผลการผ่านกิจกรรมตลอดช่วงชั้นของผู้เรียนแต่ละคนเพื่อนำผลไปพิจารณาตัดสินการผ่านช่วงชั้น โดยมีขั้นตอนปฏิบัติ ดังนี้

1. กำหนดให้มีผู้รับผิดชอบ ในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้เรียนทุกคนตลอดช่วงชั้น
2. ผู้รับผิดชอบสรุปและประเมินผลการร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เป็นรายบุคคลตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

3. นำเสนอผลการประเมินต่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและวิชาการเพื่อให้ความเห็นชอบ
4. เสนอผู้บริหารสถานศึกษาพิจารณาตัดสินและอนุมัติผลการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนผ่านช่วงชั้น

การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เป็นการวัดและประเมินผลที่ครูผู้สอนมีการวางแผนร่วมกันกับนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนในการกำหนดเกณฑ์การประเมิน ผู้เรียนต้องผ่านจุดประสงค์ที่สำคัญจึงจะผ่านการประเมิน ต้องมีเวลาเรียนเข้าร่วมกิจกรรมเป็นไปตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด มีการประเมินกิจกรรมด้วยวิธีการที่หลากหลาย มีการสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผู้เรียนสอดคล้องกับจุดประสงค์ กำหนดแนวทางในการพัฒนาผู้เรียน มีการบันทึกการปฏิบัติกิจกรรมเป็นรายบุคคล มีการรายงานผลการประเมินกิจกรรมให้ผู้เรียนและผู้ปกครองทราบ เพื่อนำผลการประเมินปรับปรุงพัฒนาดตนเองในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

การวัดผลและประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งประกอบด้วย 4 ด้าน คือ การประเมินผลการเรียนตามกลุ่มสาระ การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน และการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ทั้ง 4 องค์ประกอบดังกล่าว นอกจากมีจุดมุ่งหมายเพื่อนำผลไปพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียนแล้ว จุดหมายสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับตัดสินความสำเร็จในการเรียนของผู้เรียนในการจบช่วงชั้นและจบหลักสูตรการศึกษาระดับต่างๆ ดังภาพประกอบ 5 ต่อไปนี้

เกณฑ์การผ่านช่วงชั้น หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ภาพประกอบ 5 เกณฑ์มาตรฐานการผ่านช่วงชั้น หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ที่มา : กรมวิชาการ. (2545). เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
แนวทางการวัดและประเมินผลการเรียน. หน้า 31.

จากภาพประกอบ 5 แสดงเกณฑ์มาตรฐานการผ่านช่วงชั้น หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 แผนภูมิดังกล่าวแสดงถึง เกณฑ์มาตรฐานการผ่านช่วงชั้นของผู้เรียนจะต้องมีคุณสมบัติตามเกณฑ์มาตรฐานครบถ้วนทุกเกณฑ์ จะบ่งพร่องประการใดประการหนึ่งมิได้ ถ้าผู้เรียนคนใดคนหนึ่งมีข้อบกพร่องในเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่ง จะไม่เสนอชื่อผู้เรียนนั้น แต่จะแจ้งให้ผู้เรียนแก้ไขข้อบกพร่องให้มีคุณสมบัติครบถ้วนตามเกณฑ์ดังนี้

1. ผู้เรียนที่มีการประเมินผลการเรียนสาระการเรียนรู้ไม่ครบถ้วนทุกรายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตรของสถานศึกษา จะต้องแก้ไข ช่อมเสริมรายวิชาที่ยังไม่ผ่านการประเมิน หรือเรียนซ้ำรายวิชานั้นให้ได้ผ่านก่อน
2. ผู้เรียนที่มีการประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไม่ครบถ้วนตามโครงสร้างกิจกรรมของสถานศึกษา จะต้องแก้ไขช่อมเสริมกิจกรรมที่ไม่ผ่านการประเมิน หรือปฏิบัติกิจกรรมนั้นซ้ำจนมีผลการประเมินผ่านกิจกรรม
3. ผู้เรียนที่ไม่ผ่านการประเมินความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน ตามเกณฑ์การประเมินผ่านช่วงชั้น ให้ทำการช่อมเสริมในส่วนที่บกพร่องตามแนวทางที่สถานศึกษากำหนด จนกว่าจะผ่านเกณฑ์การประเมิน

4. ผู้เรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ช่วงชั้นใด ช่วงชั้นหนึ่ง ให้ผู้เรียนเข้ารับการอบรมและปฏิบัติกิจกรรมคุณความดีชดเชยตามที่สถานศึกษากำหนดครบถ้วน สมบูรณ์ จึงจะได้รับอนุมัติผลการเรียนผ่านช่วงชั้น

5. คุณลักษณะของครูด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และศึกษากรอบแนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนพบว่า วุฒิการศึกษา จำนวนคาบสอน จำนวนรายวิชาที่สอน ตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติงาน มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ดังนี้

5.1 วุฒิการศึกษา

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าตัวแปรวุฒิการศึกษามีผลต่อตัวแปรตามที่ศึกษาดังผลการวิจัยต่อไปนี้

เบญจวรรณ รอดแก้ว (2540 : 1-90) ได้ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลการเรียน ในสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 4 สถาบัน ได้แก่ สถาบันราชภัฏมหาสารคาม สถาบันราชภัฏเลย สถาบันราชภัฏมหาสารคาม และสถาบันราชภัฏอุดรธานี จากกลุ่มตัวอย่างอาจารย์จำนวน 269 คน โดยศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลการเรียนใน 5 ด้าน คือ วิธีวัดผลการเรียน เครื่องมือวัดผลการเรียน การเก็บรวบรวมข้อมูลวัดผลการเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลผลการเรียน การตัดสินผลการเรียนและการรายงานผล ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มอาจารย์ที่มีเพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ เฉพาะที่ไม่มีตำราเรียนและเอกสารประกอบการสอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประทุมรัตน์ ศรีเมือง (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพการดำเนินงานและปัญหาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร จากกลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร และครูผู้สอน จำนวน 127 คน ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า มีความคิดเห็นต่อสภาพการดำเนินงานด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษา และด้านการพัฒนาเข้าสู่มาตรฐานการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปราณี ดันติตระกูล (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา : กรณีศึกษาโรงเรียนเครือข่าย จังหวัดราชบุรี จากกลุ่มตัวอย่างครูจำนวน 237 คน ผลการวิจัยพบว่าครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีสภาพการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาในด้านการเตรียมความพร้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ลัดดา เจียมจู่ไร (2546 : บทคัดย่อ) ศึกษาความต้องการการนิเทศภายในของครูเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 3 กลุ่มที่ 1 บางกอกน้อย จากกลุ่มตัวอย่างครู จำนวน 214 คน โดยศึกษาระดับการปฏิบัติและ

ระดับความต้องการการนิเทศภายในเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญซึ่งประกอบด้วย การวางแผน การเตรียมการสอน การจัดการเรียนการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล ผลการวิจัยพบว่าครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีการปฏิบัติกรนิเทศภายในเกี่ยวกับการจัดการเรียน การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

5.2 จำนวนคาบสอน และ จำนวนรายวิชาที่สอน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า จำนวนคาบสอน และจำนวนรายวิชาที่สอน มีผลต่อตัวแปรตาม ดังผลการวิจัยต่อไปนี้

วิชัย เจริญศรี (2546 : บทคัดย่อ) ศึกษาการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี จากกลุ่มตัวอย่างครู 125 คน โดยศึกษาการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน 5 ด้านคือ 1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2.การคัดกรองนักเรียน 3. การส่งเสริมนักเรียน 4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา 5.การส่งต่อนักเรียน ผลการวิจัยพบว่าครูที่มีภาระงานต่างกันมีความคิดเห็นได้ว่า ได้ปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่ปรึกษาภาระงาน 26 คาบ/สัปดาห์ขึ้นไประบุว่า มีการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากกว่าครูที่มีภาระงานไม่เกิน 25 คาบ/สัปดาห์

5.3 ตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติงาน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติงานมีผลต่อตัวแปรตาม ดังผลการวิจัยต่อไปนี้

มาลี บุญเกตุ (2546 : บทคัดย่อ) ศึกษาการบริหารงานสู่ความเป็นเลิศ : กรณีศึกษาโรงเรียนเจ็ยไฉ อำเภोधัฒาราม จังหวัดราชบุรี จากกลุ่มตัวอย่างครูโรงเรียนจำนวน 80 คน โดยศึกษาสภาพการบริหารงานสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนเจ็ยไฉ ใน 7 ด้าน ได้แก่ โครงสร้างกลยุทธ์ คนหรือพนักงาน สไตล์การบริหาร ระบบและวิธีการ คุณค่ารวม และทักษะ ผลการวิจัยพบว่าการบริหารงานสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของครูที่มีตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน มีความแตกต่างกัน โดยครูที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่าย/หมวด มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติมากกว่าครูทั่วไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปราณี ดันติตระกูล (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา : กรณีศึกษาโรงเรียนเครือข่าย จังหวัดราชบุรี จากกลุ่มตัวอย่างครูจำนวน 237 คน ผลการวิจัยพบว่าครูที่มีตำแหน่งต่างกันมีสภาพการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในด้านการวางแผนดำเนินการใช้หลักสูตร และการนิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผล และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการเตรียมความพร้อมและการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา

นเรศ รัตนรักษ์ฤทธิ์ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอบ้านโป่ง

จังหวัดราชบุรี ใน 4 ด้าน คือ ด้านการวางแผนการปฏิบัติงาน ด้านการดำเนินการตามแผน ด้านการตรวจสอบประเมินผล และด้านการนำผลการประเมินมาปรับปรุง จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 234 คน ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบผลของการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาโดยรวมตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในโรงเรียนจำแนกตามตำแหน่งพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิจัยดังกล่าว วุฒิการศึกษา จำนวนคาบสอน และจำนวนรายวิชาสอน ตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติงาน น่าจะมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานงานของครูด้านการวัดและประเมินผล ผู้วิจัยจึงเลือกเป็นตัวแปรต้นในการวิจัยครั้งนี้

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยภายในประเทศ

ฉัตรสุตา เกิดพิสุทธิ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการวัดและการประเมินผลการเรียนสูงกว่าผู้บริหารในเขตปริมณฑล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบการวัดและการประเมินผลการเรียน และด้านปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียนพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ครูโรงเรียนประถมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการวัดและการประเมินผลการเรียนสูงกว่าครูในเขตปริมณฑลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ครูโรงเรียนประถมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและเขตปริมณฑลมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบการประเมินผลการเรียน และปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจ ปัญหาและผลการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียน ของผู้บริหารโรงเรียนและครูในเขตกรุงเทพมหานครและเขตปริมณฑล พบว่า ความรู้ความเข้าใจกับผลการปฏิบัติ มีความสัมพันธ์กันในทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุทธิวรรณ ไชยวงศ์ (2534 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความเข้าใจและวิธีการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษาที่ 8 จำนวน 218 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูที่มีประสบการณ์กับครูที่ไม่มีประสบการณ์ทางการวัดผลและประเมินผลมีความเข้าใจในระเบียบการประเมินผลการเรียนไม่แตกต่างกัน
2. ครูที่มีลักษณะประสบการณ์ทางการวัดผลต่างมีความเข้าใจในระเบียบการประเมินผลการเรียนไม่แตกต่างกัน
3. ครูที่มีประสบการณ์กับไม่มีประสบการณ์ทางการวัดประเมินผลการเรียน มีวิธีการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียนไม่แตกต่างกัน
4. ครูที่มีลักษณะทางประสบการณ์ทางการวัดผลต่างกันมีวิธีปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียนไม่แตกต่างกัน
5. ครูที่สอนในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีวิธีการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียนไม่แตกต่างกัน
6. ครูที่มีประสบการณ์กับไม่มีประสบการณ์ทางการวัดและประเมินผลมีปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียนไม่แตกต่างกัน
7. ครูที่มีประสบการณ์ทางการวัดผลประเมินผลแตกต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่องกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำของการผ่านจุดประสงค์กับการให้ระบบผลการเรียน (เกรด) และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องขาดความรู้และทักษะในการวางแผนการประเมินผลปลายภาคเรียน
8. ครูที่สอนในโรงเรียนขนาดต่างกันมีปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียนแตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในปัญหาเรื่องปริมาณเอกสารและตำราเพื่อใช้ศึกษาด้านการประเมินผลกับปริมาณของวัสดุอุปกรณ์สำหรับสร้างเครื่องมือประเมินผล และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องการเลือกวิธีประเมินผลให้เหมาะสมกับสิ่งที่ประเมิน วิธีการประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน วิธีการประเมินผลปลายภาคเรียน และเวลาสร้างเครื่องมือวัดผลประเมินผล

ปรีดา สุวรรณมณี (2537 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการใช้ระเบียบว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาในการใช้ระเบียบว่าด้วยการประเมินผลการเรียนของครูผู้สอนโดยรวมทั้งหมดอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดพบว่าหมวด 1 ในหลักการประเมินผลการเรียน ครูผู้สอนมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนั้นอยู่ในระดับน้อย ปัญหาในการใช้ระเบียบว่าด้วยการประเมินผลการเรียน โดยภาพรวมของครูผู้สอนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอขนาดเล็ก และขนาดกลางอยู่ในระดับน้อย ส่วนครูผู้สอนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอขนาดใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาในการใช้ระเบียบว่าด้วยการประเมินผลการเรียน โดยภาพรวมของครูผู้สอนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในกลุ่มโรงเรียนทุกขนาดอยู่ในระดับน้อย ปัญหาในการใช้ระเบียบว่าด้วยการประเมินผลการเรียน โดยภาพรวมของครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดเล็กอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนครู

ผู้สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่อยู่ในระดับน้อย ปัญหาในการใช้ระเบียบว่าด้วยการประเมินผลการเรียน โดยภาพรวมของครูผู้สอนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ กลุ่มโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน และครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยภาพรวม แต่ละหมวดมีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดเล็กมีปัญหามากกว่าครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่

วินิตา วรณวิวัฒน์ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาความรู้และเจตคติของครูที่มีต่อการวัดและประเมินผลการเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบวิธีการและประเมินผลการเรียนในระดับปานกลาง แต่มีเจตคติต่อวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนในระดับดี ครูที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี มีความรู้ความเข้าใจในระเบียบวิธีวัดและประเมินผลการเรียนสูงกว่าครูที่มีอายุ 35-40 ปี และครูที่มีอายุตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความรู้ความเข้าใจในระเบียบการวัดและประเมินผลการเรียนสูงกว่าครูที่วุฒิปริญญาตรีและวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ส่วนครูที่มีวุฒิปริญญาตรีมีความรู้ความเข้าใจในระเบียบการวัดและประเมินผลการเรียนสูงกว่าวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ทางการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นต่างกันมีความรู้ความเข้าใจในระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผลการเรียนไม่แตกต่างกัน ครูที่มีอายุตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไปมีเจตคติต่อวิธีวัดและประเมินผลการเรียนดีกว่าครูที่มีอายุต่ำกว่าอายุ 35 ปี และครูที่มีอายุ 35-45 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีเจตคติต่อวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนดีกว่าครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ทางการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไป มีเจตคติต่อวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนดีกว่าครูที่มีประสบการณ์ทางการสอนไม่เกิน 3 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีข้อเสนอแนะบางประการให้ปรับปรุงเกี่ยวกับวิธีการวัดและประเมินผลการเรียน เช่น วัสดุ อุปกรณ์และเอกสารไม่เพียงพอ และควรจัดให้มีการอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับวิธีการประเมินผลการเรียน

อรุณรัตน์ สารกิตติพันธ์ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาสภาพการใช้ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียน ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติและปัญหาการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษากรุงเทพมหานครจำแนกตามประสบการณ์ในการสอน กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานครปีการศึกษา 2540 จำนวน 396 คน ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Random Sampling) โดยครูที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 20 ปี จำนวน 186 คน และครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 20 ปี จำนวน 210 คน และหัวหน้างานวัดผลและประเมินผล จำนวน 38 คน ได้จากการเจาะจง (Purposive Sampling) ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร มีการปฏิบัติและปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

2. ครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร มีความต้องการในการพัฒนาตนเองในเรื่องการนำเทคโนโลยีและเทคนิคการวัดและประเมินผลใหม่ๆ มาใช้ เช่น การนำคอมพิวเตอร์มาจัดเก็บข้อมูล จัดทำผลการสอบและวิเคราะห์ผลการสอบ การประเมินผลตามสภาพจริง

3. ครูประถมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 20 ปี มีการปฏิบัติตามระเบียบมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 อยู่ 4 ประเด็น คือ การประเมินผลก่อนเรียน การสอนซ่อมเสริม การวินิจฉัยข้อบกพร่องก่อนการสอนซ่อมเสริม และการประเมินผลใหม่หลังการสอนซ่อมเสริม และมีปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบน้อยกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ 7 ประเด็น คือ การประเมินผลก่อนเรียน การแจ้งเกณฑ์การประเมิน การวิเคราะห์จุดประสงค์ การเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วม การวินิจฉัยข้อบกพร่องก่อนการสอนซ่อมเสริม การประเมินผลใหม่หลังการสอนซ่อมเสริม การประเมินผล

สมหมาย โมชรรัตน์ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพและปัญหาการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดมหาสารคาม โดยใช้แบบสอบถามไปถามครูประถมศึกษาที่มีประสบการณ์ทางการสอนมากกว่า 2 ปี นำมาวิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดมหาสารคาม ดังนี้

1.1 ด้านหลักการในการประเมินผลการเรียน พบว่า ครูโรงเรียนประถมศึกษาส่วนมากมีความรู้ความเข้าใจถูกต้องเกี่ยวกับหลักการ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียน ตัดสิน และอนุมัติผลการเรียน

1.2 ด้านวิธีการประเมินผลการเรียน พบว่า ครูโรงเรียนประถมศึกษาจำนวนมากมีความเข้าใจถึงวิธีการประเมินผลระหว่างภาคเรียน และสามารถปฏิบัติงานเกี่ยวกับการวัดจุดประสงค์ ในป.02 ได้ถูกต้องตามขั้นตอน

1.3 ด้านการตัดสินผลการเรียน พบว่า ครูโรงเรียนประถมศึกษาส่วนมากยังไม่เข้าใจวิธีการประเมินผลและตัดสินผลการเรียนที่ถูกต้อง ส่วนในเรื่องเกี่ยวกับการให้ระดับผลการเรียน การรายงานผลการเรียนและเกณฑ์การพิจารณาให้เลื่อนชั้นของแต่ละระดับชั้นเรียน ครูส่วนมากปฏิบัติได้ถูกต้องตามระเบียบที่กำหนดไว้

2. ปัญหาการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของครูโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดมหาสารคาม พบว่า ส่วนมากเห็นว่าการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด มีความยุ่งยากอยู่ในระดับปานกลาง

3. ครูในโรงเรียนประถมศึกษามีการนำเอาวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนตามสภาพจริงไปใช้ในช่วงที่มีการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง เครื่องมือที่ใช้มากที่สุดคือ การสังเกตพฤติกรรม และการสัมภาษณ์ รองลงมาคือ การตรวจผลงานของนักเรียนและสนทนาซักถาม

4. ปัญหาสำคัญที่ครูในโรงเรียนประถมศึกษาประสบอยู่ได้แก่ความคลุมเครือไม่ชัดเจนในวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง รองลงมาคือมีภาระการสอนหนังสือและงานพิเศษมาก

5. แนวทางการแก้ไขปัญหาที่ครูในโรงเรียนประถมศึกษาเสนอแนะมาคือ จัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้กับคณะครู เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนตามสภาพจริงอย่างชัดเจน และควรกำหนดเกณฑ์ต่าง ๆ ในการวัดให้ชัดเจนเป็นมาตรฐานเพื่อง่ายต่อการนำไปใช้วัดและประเมินผลการเรียน

ประสงค์ สกุลช่วง (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่องความเข้าใจสภาพการปฏิบัติสภาพปัญหา แนวทางแก้ไขปัญหา และเจตคติต่อการวัดและประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง พร้อมทั้งเปรียบเทียบความเข้าใจและเจตคติต่อการวัดและประเมินผลการเรียนตามสภาพจริงของครูที่สอนในกลุ่มวิชาที่แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นครูในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูในโรงเรียนประถมศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการวัดและประเมินผลการเรียนตามสภาพจริงอยู่ในระดับปานกลาง และมีเจตคติที่ดีต่อการวัดและประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง

2. ครูที่สอนในกลุ่มวิชาแตกต่างกัน มีความเข้าใจในการวัดและประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง และเจตคติต่อการวัดและประเมินผลการเรียนตามสภาพจริงไม่แตกต่างกัน

3. ครูในโรงเรียนประถมศึกษามีการนำเอาวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนตามสภาพจริงไปใช้ในช่วงที่มีการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง เครื่องมือที่ใช้มากที่สุดคือการสังเกตพฤติกรรม และการสัมภาษณ์รองลงมาคือ การตรวจผลงานของนักเรียนและสนทนาซักถาม

4. ปัญหาสำคัญที่ครูในโรงเรียนประถมศึกษาประสบอยู่ได้แก่ ความคลุมเครือไม่ชัดเจนในวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง รองลงมา คือ มีภาระการสอนหนังสือและงานพิเศษมาก

5. แนวทางแก้ไขปัญหาคือครูในโรงเรียนประถมศึกษาเสนอแนะมาคือ การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้กับคณะครู เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจใน วิธีการ วัดและประเมินผลการเรียนตามสภาพจริงอย่างชัดเจน และควรกำหนดเกณฑ์ต่าง ๆ ในการวัดให้ชัดเจน เป็นมาตรฐาน เพื่อง่ายต่อการนำไปใช้วัดและประเมินผลการเรียน

อรุณ โยธสิงห์ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความเข้าใจ สภาพการปฏิบัติและปัญหาในการวัดและประเมินผลการเรียนตามสภาพจริงของครูผู้สอนในโรงเรียนนาร่องและโรงเรียนเครือข่าย การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูในโรงเรียนนาร่องและโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มีความรู้ความเข้าใจในการวัดและประเมินผลการเรียนตามสภาพจริงอยู่ในระดับปานกลาง โดยครูที่สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้กลุ่มที่ 1 มีความเข้าใจในการวัดและประเมินผลการเรียนตามสภาพจริงสูงกว่าครูผู้สอนสาระการเรียนรู้กลุ่มที่ 2

2. ด้านสภาพการปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนตามสภาพจริงพบว่า

2.1 โรงเรียนทุกโรงเรียนกำหนดหลักเกณฑ์ให้ครูผู้สอนทำการวัดและประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง ประเมินผลควบคู่ไปกับการเรียนการสอน ใช้เครื่องมือการประเมินที่หลากหลาย และให้ประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์

2.2 ครูผู้สอนทำการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้จากมาตรฐานการเรียนรู้ ที่กลุ่มวิชาการแจกให้ โดยทำการวิเคราะห์ร่วมกับโรงเรียนอื่น ๆ ในช่วงระหว่างการอบรมการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา

2.3 ครูผู้สอนทำการวัดและประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย วิธีที่นิยมใช้มากที่สุดคือ การสังเกตพฤติกรรมขณะทำการเรียนการสอน รองลงมาคือ การประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมงาน วิธีการที่ใช้น้อยที่สุดคือ การใช้ข้อสอบ

2.4 หลักการวัดและประเมินผลการเรียนตามสภาพจริงที่ครูผู้สอนนำมาใช้มากที่สุดคือ การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมิน รองลงมาคือ เน้นการปฏิบัติ หลักการที่ใช้น้อยที่สุดคือ การประเมินควบคู่ไปกับการเรียนการสอน

3. ด้านปัญหาในการวัดและประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง พบว่า ปัญหาด้านวิธีการและการสร้างเครื่องมือที่ครูผู้สอนประสบมากที่สุดคือ มีความวิตกกังวลว่าเครื่องมือที่สร้างขึ้นอาจไม่ถูกต้องตามหลักการ รองลงมาคือ ครูผู้สอนขาดความรู้ในการสร้างเครื่องมือ ส่วนปัญหาที่ผู้บริหารพบคือ ครูผู้สอนยังไม่ใช้เครื่องมืออย่างหลากหลาย และไม่ทำการวัดและประเมินผลการเรียนอย่างจริงจัง ปัญหาด้านเอกสารที่ใช้ศึกษา ค้นคว้า วัสดุอุปกรณ์และเวลาที่ครูผู้สอนประสบมากที่สุดคือ ขาดแหล่งค้นคว้า ศึกษาเอกสารแล้วยังไม่เข้าใจ ครูมีภาระการสอนและงานพิเศษมากเกินไป โรงเรียนมีกิจกรรม

มากเกินไป ส่วนปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์พบเพียงส่วนน้อย

6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

แจคสัน (Jackson. 1986 : 217) ได้ศึกษาเกี่ยวกับชีวิตในห้องเรียนประถมของประเทศสหรัฐอเมริกา จากการศึกษาพบว่า การจัดกิจกรรมในห้องเรียนเป็นสิ่งที่ซับซ้อนและแปรผัน ครูมีภาระหนักไม่อาจกำหนดแผนหรือวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ชัดเจนได้ เพราะครูคนหนึ่งต้องรับผิดชอบเด็ก 20-30

คน ให้เรียนวิชาต่าง ๆ 5-6 วิชา ใช้เวลานับพันชั่วโมง เขาไม่สามารถจะระบุได้ว่าเวลาเหล่านั้นได้ถูกใช้กันอย่างคุ้มค่าหรือสูญเปล่า การปรับปรุงวิธีการวัดผล การแก้ไขหลักสูตร หรือการค้นหาเทคนิคทางการศึกษาใหม่ ๆ ก็ไม่อาจช่วยปรับปรุงคุณภาพการศึกษาได้ดีเท่ากับการทำให้ครูเกิดความพึงพอใจ และพร้อมที่จะนำหลักสูตรไปใช้อย่างเต็มที่ เพราะเห็นว่าหลักสูตรเป็นสิ่งที่จะอำนวยความสะดวกสูงสุดให้แก่นักเรียน และเด็กนักเรียนได้เรียนรู้ระบบของการให้คำชม การให้ทำกิจกรรม และการประเมินตลอดจนความต้องการปรับปรุง การจัดการเรียนการสอน และพัฒนาหลักสูตร

โธมัส (Thomas. 1994 : 310) ได้วิจัยเรื่องรู้จักผู้เรียน รู้จักตนเอง : การรับรู้ทัศนคติ การเปลี่ยนแปลงและผลการปฏิบัติโดยการใช้แบบสอบถามการประเมินตามสภาพจริง ผลการวิจัยพบว่า เมื่อใช้วิธีวัดผลสภาพจริงจากการจัดสอนที่โรงเรียน แล้วพบอุปสรรคและปัญหาในการจัดการเรียนการสอนซึ่งเปลี่ยนแปลงไป ทั้งสภาพการณ์และเงื่อนไข ในการจัดการเรียนการสอนก็เปลี่ยนแปลงไปด้วย การวัดและประเมินผลเปรียบได้ดั่งกับกุญแจที่ช่วยครูให้รู้ถึงนักเรียนในทุก ๆ ด้าน ซึ่งเป็นเส้นทางใหม่ที่สำคัญที่ทำให้ครู รู้ว่านักเรียนสามารถทำอะไรได้บ้าง ตลอดจนนักเรียนมีความสนใจกระตือรือร้นในการเรียน และจัดได้ว่าเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ครบวงจร

เมอร์ฟี (Merphy. 1995 : Abstracts) ได้วิจัยศึกษารูปแบบหนึ่งของการประเมินจากสภาพจริง โดยใช้แฟ้มสะสมงานของนักเรียนระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยสรุปว่า กลุ่มที่ประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมงานจะได้รับความรู้ การพัฒนาด้านทักษะ และความต้องการการเรียนรู้ อีกทั้งกระบวนการของแฟ้มสะสมงานจะสนับสนุนการสนทนาติดต่อกันและการร่วมงานกันด้วย แฟ้มสะสมงานจะทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมโดยตรง และกระตือรือร้นในการเรียนรู้ด้วยตนเอง และคุณค่าที่แท้จริงของแฟ้มสะสมงานที่ใช้ในการประเมินจะเห็นได้ชัด เมื่อนักเรียนสะท้อนและวิเคราะห์ความก้าวหน้าและการพัฒนาตนเองตามระยะเวลา

พีค (Peack. 1995 : 101) ได้วิจัยในเรื่องการคัดงานเขียนโดยการหาค่าความเที่ยงตรงจากการวัดผลสภาพจริงของกลุ่มนักเรียนที่ได้เรียนและไม่ได้เรียน โดยส่งผลงานจากการเขียนมาให้ผู้เชี่ยวชาญทำการประเมินผล ผลการวิจัยพบว่า สมบัติสหสัมพันธ์ที่เป็นตัวชี้ให้ได้ค่าความเที่ยงตรงสูง โดยกลุ่มที่เรียนจะมีผลงานที่ดีโดยประเมินตามสภาพที่แท้จริงเป็นวิธีการที่เป็นธรรมชาติ และเป็นพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอนอยู่ก่อนแล้ว เมื่อนำทั้งสองมาเปรียบเทียบกันปรากฏว่าความเที่ยงตรงแตกต่างกัน

เคลม (Klem. 1996 : 120) ได้วิจัยเรื่องการสำรวจกรณีศึกษาความเที่ยงตรงตามโครงสร้างการประเมินสภาพจริงในโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ที่ได้รวบรวมมากับการประเมินจากการเรียนในสภาพชีวิตจริงของผู้เรียน มีความสัมพันธ์กันระดับสูง ความเที่ยงตรงตามโครงสร้างของการวัดผลจากสภาพจริงในการเรียนของผู้เรียนนั้นขึ้นอยู่กับวิธีการในการเลือกเนื้อหาที่มีความหมายต่อชีวิตผู้เรียนมาบูรณาการกันเข้าแล้วทำการวัดผลสภาพจริงของนักเรียน ซึ่งอยู่ในขณะที่ทำการเรียนการสอนในโรงเรียน

ฟูลตัน (Fulton. 2002 : 97) ได้วิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของครูในโครงการประเมินการแสดงออกในชั้นเรียนของนักเรียนกับการเรียนรู้ของนักเรียนโดยใช้ข้อมูล

พื้นฐานด้วยการประเมิน 5 ปี และข้อมูลจากการวัดประเมินการแสดงออกของนักเรียนเกรด 3 เรื่องการทดสอบของโครงการประเมินมิสซูรีด้านสื่อสารมวลชน การศึกษานี้เพื่อสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของครูในการประเมินการแสดงออกในชั้นเรียนของนักเรียน ที่มีต่อการปฏิบัติตามขั้นตอนการสอน คณะกรรมการประเมินการทดสอบ MAP ของโครงการประเมินมิสซูรีใช้ตัดสินค่าความแตกต่างระหว่างนักเรียนที่มีระดับแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนสามารถพัฒนาการเรียนรู้และการแสดงออกได้หากมีการใช้งบประมาณและเวลาในการพัฒนาแนวทางการสอนของครู อีกทั้งยังสามารถสร้างเจตคติที่ดีต่อการแสดงออกและการพัฒนาตนเองของนักเรียน และยังพบว่าการประเมินผลของครูในแต่ละขั้นตอนการปฏิบัติในชั้นเรียนมีผลต่อการแสดงออกในชั้นเรียนของนักเรียน นักเรียนจะมีเจตคติทางบวกเกี่ยวกับการประเมินผลประสิทธิภาพการแสดงออกของตนเองจะมีการแสดงออกค่อนข้างสูง และพบว่านักเรียนที่เข้าโครงการ 2 ปี ขึ้นไปจะมีการแสดงออกค่อนข้างสูงหลังจากได้รับการฝึกฝนจากการเข้าโครงการ

จากการศึกษางานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่าการวัดผลและประเมินผลการเรียนตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) มีการปฏิบัติด้านการวัดผลและประเมินผลแตกต่างกันในบางโรงเรียน อาทิ ครูที่มีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกันในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และเขตปริมณฑล ครูที่สอนในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียนแตกต่างกัน และครูวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความรู้ความเข้าใจในระเบียบวิธีวัดและประเมินผลการเรียนสูงกว่าครูวุฒิปริญญาตรีและวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี นอกจากนี้ครูที่มีภาระการสอนมากและงานพิเศษมาก มีปัญหาด้านการศึกษาค้นคว้าเอกสาร ซึ่งปัจจัยดังกล่าวเป็นเหตุให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลการเรียน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งประกอบด้วย การประเมินผลการเรียนตาม กลุ่มสาระ การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อเป็นข้อมูลสารสนเทศให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปปรับปรุงพัฒนาให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความมุ่งหมายที่จะศึกษาการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลการเรียน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรในการทำวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 12 โรงเรียน จำแนกเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ 3 โรงเรียน ขนาดกลาง 6 โรงเรียน ขนาดเล็ก 3 โรงเรียน จำนวนประชากรทั้งหมด 698 คน ดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนประชากร โรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา (เดิม) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 จำแนกตามขนาดโรงเรียน ปีการศึกษา 2547

โรงเรียน	โรงเรียนขนาดใหญ่	โรงเรียนขนาดกลาง	โรงเรียนขนาดเล็ก	รวม
	ประชากร	ประชากร	ประชากร	
1. ราชโบริกานุเคราะห์	172	-	-	
2. เบญจมาชุตี	143	-	-	
3. คุรุราษฎร์รังสฤษดิ์	74	-	-	
4. ราษฎร์อุปถัมภ์	-	46	-	
5. ปากท่อพิทยาคม	-	49	-	
6. บรมราชินีนาถราชวิทยาลัย	-	39	-	
7. โสภณศิริราษฎร์	-	46	-	
8. สวนผึ้งวิทยา	-	33	-	
9. บ้านคาวิทยา	-	29	-	
10. แดทรายวิทยา	-	-	26	
11. คำนท์ตะโกราษฎร์อุปถัมภ์	-	-	21	
12. วัดสันติการามวิทยา	-	-	20	
รวมประชากร	389	242	67	698

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ครูผู้ปฏิบัติการสอน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้นชนิดสัดส่วน (Stratified Random Sampling) และการใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 607-610) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 208 คน โดยมีขั้นตอนในการสุ่ม ดังนี้

ขั้นที่ 1 สำรวจรายชื่อโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา (เดิม) ทั้งหมดในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 และจำแนกเป็น 3 ขนาด ตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก

ขั้นที่ 2 สุ่มโรงเรียนในแต่ละขนาดโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยสุ่มตัวอย่างโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา (เดิม) ตามขนาดของโรงเรียนได้กลุ่มตัวอย่างโรงเรียน จำนวน 6 โรงเรียน คือ โรงเรียนขนาดใหญ่จำนวน 2 โรงเรียน โรงเรียนขนาดกลางจำนวน 2 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดเล็กจำนวน 2 โรงเรียน

ขั้นที่ 3 กำหนดกลุ่มครูผู้ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนจากโรงเรียนที่เป็นตัวอย่างโดยสุ่มแบบแบ่งชั้นชนิดสัดส่วน (Stratified Random Sampling) จากนั้นสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้จำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จำนวน 208 คน ดังตาราง 3

ตาราง 3 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา (เดิม) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ปีการศึกษา 2547

โรงเรียน	โรงเรียนขนาดใหญ่		โรงเรียนขนาดกลาง		โรงเรียนขนาดเล็ก		รวม	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ร.ร.ราชโบริกานุเคราะห์	172	79	-	-	-	-	172	79
ร.ร.เบญจมาชชุทิศ	143	65	-	-	-	-	143	65
ร.ร.ปากท่อพิทยาคม	-	-	49	22	-	-	49	22
ร.ร.โสภณศิริราษฎร์	-	-	46	21	-	-	46	21
ร.ร. แควทรายวิทยา	-	-	-	-	26	12	26	12
ร.ร.วัดสันติกรรมวิทยา	-	-	-	-	20	9	20	9
รวม	315	144	95	43	46	21	456	208

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองและได้กำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามจากเนื้อหาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลคุณลักษณะส่วนตัวของครู แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนตามความคิดเห็นของครู ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรีเขต 1 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) มีเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

5 หมายถึง มากที่สุด

4 หมายถึง มาก

3 หมายถึง ปานกลาง

2 หมายถึง น้อย

1 หมายถึง น้อยที่สุด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ มีดังนี้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือ ตามลำดับดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในด้านการวัดและประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 เพื่อใช้เป็นกรอบแนวคิดของการวิจัย
2. ศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามโดยให้กลุ่มเนื้อหากรอบความคิดของการวิจัย
3. นำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องและเสนอแนะเพิ่มเติม
4. นำแบบสอบถามที่แก้ไขเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และให้คำแนะนำในการแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย
 - 4.1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 - 4.2. นายพรสมบัติ คำตรง หัวหน้ากลุ่มนิเทศติดตามประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 ศึกษาพิเศษเขต 9

4.3 ดร.ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช หัวหน้ากลุ่มงานวัดและประเมินผลสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 ศึกษาพิเศษ 7

4.4 นางกัญยรัตน์ รัตนรงค์ รองหัวหน้ากลุ่มงานวัดและประเมินผลสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 ศึกษาพิเศษ 7

4.5 นางปิยนารถ แสงศักดิ์ อาจารย์ 3 ระดับ 8 โรงเรียนแคทรายวิทยา จังหวัดราชบุรี

5. ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อปรับปรุงแก้ไขครั้งสุดท้าย ก่อนนำไปทดลองใช้

6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับคณะครูที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ในโรงเรียนรัฐราษฎร์อุปถัมภ์

7. นำแบบสอบถามไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยวิธีดำเนินการตามขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

1. ขอนหนังสือรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒไปยังผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 เพื่อขออนุมัติและขอความอนุเคราะห์ในการ เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1

2. นำหนังสือจากผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 ไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนทั้ง 6 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนเบญจมราชูทิศ โรงเรียนราชโบริกานุเคราะห์ โรงเรียนปากท่อพิทยาคม โรงเรียนโสภณศิริราษฎร์ โรงเรียนวัดสันติการามวิทยา และโรงเรียนแคทรายวิทยา ด้วยตนเองเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูผู้สอนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกคนโดยจัดแบบสอบถามใส่ซองแยกโรงเรียนตามกลุ่มตัวอย่าง เขียนระบุชื่อโรงเรียนพร้อมแนบคำอธิบายโดยละเอียดในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. ผู้วิจัยกำหนด วัน เวลา ขอรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเองจากโรงเรียนทั้ง 6 โรงเรียน โดยส่งแบบสอบถามไปจำนวน 208 ฉบับ และได้แบบสอบถามกลับคืนมา 204 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98.08

4. การจัดกระทำข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โปรแกรม SPSS for Windows เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษา โดยดำเนินการดังนี้

1. ตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมด
2. หาค่าร้อยละของข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 1 ตามตัวแปรที่กำหนด

3.วิเคราะห์ข้อมูลระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2544 : 58)

4.50-5.00 คะแนน หมายถึง มีระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลมากที่สุด

3.50-4.49 คะแนน หมายถึง มีระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลมาก

2.50-3.49 คะแนน หมายถึง มีระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลปานกลาง

1.50-2.49 คะแนน หมายถึง มีระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลน้อย

1.00-1.49 คะแนน หมายถึง มีระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลน้อยที่สุด

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติงาน โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test)

5. เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 จำแนกตามจำนวนคาบสอน จำนวนรายวิชาสอน โดยใช้การทดสอบค่าเอฟ (F-test)

6. ในกรณีที่พบความแตกต่างในข้อ 5 ใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีการ LSD (The Least Significant Difference Method)

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

5.1 สถิติพื้นฐาน

5.1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

5.1.2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

5.1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach)

5.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

5.3.1 สมมติฐานข้อที่ 1 , 4 ใช้การทดสอบค่าที (t-test)

5.3.2 สมมติฐานข้อที่ 2 , 3 ใช้สถิติการทดสอบค่าเอฟ (F-test)

กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีการของ LSD (The Least Significant Difference Method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอออกเป็นหมวดหมู่ และเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนความหมาย ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ แทนความหมายดังนี้

$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติ t (t-Distribution)
F	แทน	ค่าสถิติ F (F-Distribution)
df	แทน	ระดับความอิสระ (Degree of freedom)
SS	แทน	ค่าผลรวมกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสองของคะแนน (Mean Squares)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05
p	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติ

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 4 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 ค่าความถี่และร้อยละ ของคุณลักษณะส่วนตัวของครูที่ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา และตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติงาน โดยการทดสอบค่าที (t – test)

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 จำแนกตามจำนวนคาบสอน และจำนวนรายวิชาที่สอน โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 จำนวนและค่าร้อยละ ของคุณลักษณะส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
ผลการหาค่าความถี่และค่าร้อยละ ของคุณลักษณะส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามปรากฏ
ในตาราง 4

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามคุณลักษณะส่วนตัว

คุณลักษณะส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
วุฒิการศึกษา		
ปริญญาตรี	173	84.80
สูงกว่าปริญญาตรี	31	15.20
รวม	204	100.00
จำนวนคาบสอน		
ต่ำกว่า 20 คาบ/สัปดาห์	97	47.50
ระหว่าง 20-25 คาบ/สัปดาห์	99	48.50
26 คาบ/ สัปดาห์ขึ้นไป	8	3.90
รวม	204	100.00
จำนวนรายวิชาสอน		
2 รายวิชา/ปี/ภาค	107	52.50
ระหว่าง 3-5 รายวิชา/ปี/ภาค	88	43.10
มากกว่า 5 รายวิชา/ปี/ภาค ขึ้นไป	9	4.40
รวม	204	100.00
ตำแหน่งหน้าที่		
หัวหน้ากลุ่มสาระ หรือ หัวหน้ากลุ่มพัฒนาผู้เรียน	45	22.10
ครูผู้สอน	159	77.90
รวม	204	100.00

จากตาราง 4 พบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ราชบุรี เขต 1 จำนวน 204 คน เมื่อจำแนกตามวุฒิการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่มีวุฒิมัธยมศึกษา
ปริญญาตรีจำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 84.80 มีวุฒิมัธยมศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 31 คน
คิดเป็นร้อยละ 15.20 เมื่อพิจารณาตามจำนวนคาบสอน พบว่าส่วนใหญ่มีจำนวนคาบสอน 20-25
คาบ/สัปดาห์ จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 48.50 มีจำนวนคาบสอนต่ำกว่า 20 คาบ /สัปดาห์ จำนวน
97 คน คิดเป็นร้อยละ 47.50 และจำนวนคาบสอน 26 คาบขึ้นไป จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.90

เมื่อพิจารณาจำนวนรายวิชาสอนพบว่า ส่วนใหญ่มีจำนวนรายวิชาสอน 2 วิชา จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 52.50 จำนวนรายวิชาสอน 3-5 รายวิชา จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 43.10 และจำนวนรายวิชาสอนมากกว่า 5 รายวิชา จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.40 และเมื่อพิจารณาตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติงานพบว่าส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่ครูผู้สอน จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 77.90 และหัวหน้ากลุ่มสาระ หรือ หัวหน้ากลุ่มพัฒนาผู้เรียน จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 22.10

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 โดยรวมและรายด้านรายละเอียดปรากฏในตาราง 5 – 9 ดังนี้

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 จำแนกเป็นโดยรวมและรายด้าน

ระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียน	$\bar{x}$ n=204	S.D	ระดับ
ด้านการประเมินผลการเรียนตามกลุ่มสาระ	3.79	0.51	มาก
ด้านการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	3.75	0.57	มาก
ด้านการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน	3.67	0.60	มาก
ด้านการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	3.78	0.57	มาก
รวม	3.75	0.51	มาก

จากตาราง 5 พบว่า ผลของระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.75$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการประเมินผลการเรียนตามกลุ่มสาระ ($\bar{x} = 3.79$) ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ($\bar{x} = 3.78$) ด้านการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ($\bar{x} = 3.75$) และด้านการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน ($\bar{x} = 3.67$)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 ด้านการประเมินผลการเรียนตามกลุ่มสาระ โดยจำแนกเป็นรายด้าน และรายข้อ

ข้อ	ระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผล	$\bar{x}$ n=204	S.D	ระดับ
ด้านการประเมินผลการเรียนตามกลุ่มสาระ				
1.	การวางแผนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในรายวิชาที่สอน	4.12	0.61	มาก
2.	การเลือกใช้วิธีการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	4.06	0.62	มาก
3.	การวัดและประเมินความรู้พื้นฐานผู้เรียนทุกครั้ง	3.50	0.79	มาก
4.	การวัดและประเมินพื้นฐานความรู้ของผู้เรียนเป็นรายบุคคล	3.55	0.80	มาก
5.	การนำผลจากการประเมินมาปรับปรุงซ่อมเสริมพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน	3.72	0.68	มาก
6.	การสร้างเครื่องมือประเมินกระบวนการปฏิบัติตามภาระงานที่มอบหมายอย่างชัดเจน	3.69	0.76	มาก
7.	การประเมินผลจากการปฏิบัติกิจกรรมเป็นรายบุคคล และรายกลุ่ม	3.96	0.69	มาก
8.	การกำหนดแนวทางการให้คะแนนที่สอดคล้องเหมาะสมกับภาระงาน	4.05	0.61	มาก
9.	การประเมินผลการปฏิบัติงานจากการทำโครงการ	3.55	0.87	มาก
10.	การใช้วิธีการวัดผลหลายวิธีรวมถึงการวัดตามสภาพจริง	4.05	0.68	มาก
11.	การนำแฟ้มสะสมงานมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของการประเมิน	3.48	0.87	ปานกลาง
12.	การนำผลการประเมินมาปรับปรุงแก้ไขซ่อมเสริมผู้เรียนให้บรรลุผล การเรียนรู้ที่คาดหวังในแต่ละหน่วยการเรียนรู้	3.78	0.69	มาก
13.	การสรุปผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นรายบุคคลหลังจากตัดสิน ผลการประเมิน พร้อมทั้งรายงานผลให้ผู้เรียนและผู้ปกครองทราบ	3.85	0.81	มาก
รวม		3.79	0.51	มาก

จากตาราง 6 พบว่า ผลของระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ราชบุรี เขต 1 ในด้านการประเมินผลการเรียนตามกลุ่มสาระ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.79$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.48 – 4.12 มีการเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ การวางแผนการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในรายวิชาที่สอน ($\bar{x} = 4.12$) การเลือกใช้วิธีการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ($\bar{x} = 4.06$) และการกำหนดแนวทางการให้คะแนนที่สอดคล้องเหมาะสมกับภาระงาน ($\bar{x} = 4.05$) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ การใช้วิธีการวัดผลหลายวิธี รวมถึงการวัดตามสภาพจริง ($\bar{x} = 4.05$) แต่มีระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ คือ การนำแฟ้มสะสมงานมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของการประเมิน ($\bar{x} = 3.48$)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 ด้านการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยจำแนกเป็นรายด้าน และรายข้อ

ข้อ	ระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผล	$\bar{x}$ n=204	S.D	ระดับ
การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์				
1.	การวางแผนการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ร่วมกันระหว่างครู / นักเรียน / ผู้ปกครอง และชุมชน	3.43	0.86	ปานกลาง
2.	การกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาของสถานศึกษาชุมชน และวิสัยทัศน์ของสถานศึกษา	3.72	0.76	มาก
3.	การกำหนดพฤติกรรมตัวบ่งชี้คุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างชัดเจนเพื่อใช้ในการพัฒนาและการประเมิน	3.81	0.74	มาก
4.	การกำหนดเกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างชัดเจนเพื่อใช้ตัดสินระดับคุณภาพของผู้เรียน	3.89	0.72	มาก
5.	การจัดทำเครื่องมือการวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้อย่างชัดเจน	3.82	0.78	มาก
6.	การสอดแทรกการประเมินผลในระหว่างเรียนตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่สอดคล้องกับธรรมชาติกลุ่มสาระการเรียนรู้	3.90	0.70	มาก
7.	การมีวิธีการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างหลากหลาย เช่น การสังเกตพฤติกรรม การสัมภาษณ์ การบันทึกเหตุการณ์ การรายงานตนเอง และอื่นๆตามความเหมาะสม	3.93	0.74	มาก
8.	การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ผู้เรียนเป็นระยะๆเพื่อปรับปรุงพัฒนา ก่อนการตัดสินผลการประเมิน	3.76	0.69	มาก
9.	การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	3.64	0.85	มาก
10.	การกำหนดแนวทางพัฒนาผู้เรียนที่ไม่ผ่านการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้อย่างชัดเจน	3.74	0.69	มาก
11.	การรวบรวมข้อมูลคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อพิจารณาตัดสินผลการประเมินคุณลักษณะแต่ละตัวชี้วัดเป็นรายบุคคล	3.73	0.69	มาก
12.	การรายงานผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์เป็นรายบุคคลให้ผู้เรียนและผู้ปกครองได้ทราบ	3.67	0.83	มาก
รวม		3.75	0.57	มาก

จากตาราง 7 พบว่า ผลของระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 ด้านการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.75$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.64 – 3.93 มีการเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ การมีวิธีการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างหลากหลาย เช่น การสังเกตพฤติกรรม การสัมภาษณ์ การบันทึกเหตุการณ์ ($\bar{x} = 3.93$) การสอดแทรกการประเมินผลในระหว่างเรียนตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่สอดคล้องกับธรรมชาติกลุ่มสาระการเรียนรู้ ($\bar{x} = 3.90$) และการกำหนดเกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างชัดเจนเพื่อใช้ตัดสินระดับคุณภาพของผู้เรียน ($\bar{x} = 3.89$) แต่มีระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ ได้แก่ การวางแผนการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ร่วมกันระหว่างครู/นักเรียน/ผู้ปกครอง และชุมชน ($\bar{x} = 3.43$)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 ด้านการประเมินการอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียน โดยจำแนกเป็นรายด้าน และรายข้อ

ข้อ	ระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผล	$\bar{x}$ n=204	S.D	ระดับ
การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน				
1.	การวางแผนการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนร่วมกันระหว่างครู/นักเรียน/ผู้ปกครองและชุมชน	3.33	0.85	ปานกลาง
2.	การกำหนดเกณฑ์การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนอย่างชัดเจนสำหรับใช้ในการพัฒนาและประเมินผล	3.74	0.74	มาก
3.	การกำหนดพฤติกรรมตัวบ่งชี้ความสามารถการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนอย่างชัดเจนเพื่อใช้ในการประเมิน	3.74	0.72	มาก
4.	การจัดทำเครื่องมือการวัดและประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนไว้อย่างชัดเจน	3.69	0.74	มาก
5.	การกำหนดแนวทางการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนตามพฤติกรรมบ่งชี้ความสามารถของผู้เรียนที่โรงเรียนกำหนด	3.77	0.72	มาก
6.	การกำหนดวิธีการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนตามความสามารถของผู้เรียนเป็นรายบุคคล	3.74	0.72	มาก
7.	การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนเป็นระยะๆก่อนการตัดสินผลการประเมิน	3.65	0.72	มาก
8.	มีการกำหนดแนวทางพัฒนาผู้เรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนไว้อย่างชัดเจน	3.63	0.73	มาก
9.	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน	3.59	0.82	มาก
10.	ใช้วิธีการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนอย่างหลากหลาย เช่นการสังเกตการฝึกปฏิบัติ การบันทึกข้อมูลเป็นรายบุคคล การทดสอบ การตรวจสอบ และอื่นๆ	3.89	0.67	มาก
11.	มีการรวบรวมข้อมูลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนเพื่อพิจารณาตัดสินการประเมินแต่ละตัวชี้วัดเป็นรายบุคคล	3.75	0.68	มาก
12.	มีการรายงานผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนเป็นรายบุคคลให้ผู้เรียนและผู้ปกครองได้ทราบ	3.60	0.84	มาก
รวม		3.67	0.60	มาก

จากตาราง 8 พบว่า ผลของระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ราชบุรี เขต 1 ด้านการประเมินการอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.67$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.59 – 3.89 มีการเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ ใช้วิธีการประเมินการอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียนอย่างหลากหลาย เช่น การสังเกตการฝึกปฏิบัติ การบันทึกข้อมูลเป็นรายบุคคล การทดสอบ การตรวจสอบ และอื่นๆ ($\bar{x} = 3.89$) การกำหนดแนวทางการประเมินการอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียนตามพฤติกรรมบ่งชี้ความสามารถของผู้เรียนที่โรงเรียนกำหนด ($\bar{x} = 3.77$) และมีการรวบรวมข้อมูลการประเมินการอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียนเพื่อพิจารณาตัดสินการประเมินแต่ละตัวชี้วัดเป็นรายบุคคล ($\bar{x} = 3.75$) แต่มีระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ ได้แก่ การวางแผนการประเมินการอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียนร่วมกันระหว่างครู/นักเรียน/ผู้ปกครอง และชุมชน ($\bar{x} = 3.33$)

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 ด้านการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยจำแนกเป็นรายด้าน และรายข้อ

ข้อ	ระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผล	$\bar{x}$ n=204	S.D	ระดับ
การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน				
1.	มีการวางแผนการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนร่วมกันระหว่างครู /นักเรียน /ผู้ปกครอง	3.46	0.87	ปานกลาง
2.	ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด	3.59	0.75	มาก
3.	มีการกำหนดวัตถุประสงค์สำคัญหรือเป้าหมายให้ผู้เรียนบรรลุผลในการปฏิบัติกิจกรรมไว้อย่างชัดเจน	3.90	0.62	มาก
4.	มีการจัดทำเครื่องมือวัดและประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่สอดคล้องกับลักษณะของกิจกรรม	3.77	0.72	มาก
5.	มีการประเมินผลกิจกรรมจากการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มและรายบุคคล	3.90	0.66	มาก
6.	ใช้วิธีการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลายเช่น การเข้าร่วมกิจกรรม การปฏิบัติกิจกรรม การนำเสนอผลงาน การบันทึกข้อมูล การแสดง และอื่นๆ	3.89	0.68	มาก
7.	มีการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนได้ครอบคลุมวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของกิจกรรมจึงตัดสินผลการประเมิน	3.79	0.65	มาก
8.	มีการบันทึกผลการร่วมปฏิบัติกิจกรรมเพื่อใช้ประกอบการตัดสินผลการประเมินเป็นรายบุคคล	3.85	0.70	มาก
9.	มีการประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นระยะ ๆ ก่อนการตัดสินผลการประเมิน	3.84	0.66	มาก
10.	การกำหนดแนวทางพัฒนาผู้เรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไว้อย่างชัดเจน	3.86	0.68	มาก
11.	การรายงานผลการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคลให้ผู้เรียนและผู้ปกครองทราบ	3.76	0.76	มาก
รวม		3.78	0.57	มาก

จากตาราง 9 พบว่า ผลของระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ราชบุรี เขต 1 ด้านการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.78$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.59 – 3.90 มีการเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจาก มากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ การประเมินผลกิจกรรมจากการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มและรายบุคคล ($\bar{x} = 3.90$) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ การกำหนดวัตถุประสงค์สำคัญหรือเป้าหมายให้ผู้เรียนบรรลุผล ในการปฏิบัติกิจกรรมไว้อย่างชัดเจน ($\bar{x} = 3.90$) ใช้วิธีการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนด้วยวิธีการ ที่หลากหลาย เช่น การเข้าร่วมกิจกรรม การปฏิบัติกิจกรรม การนำเสนอผลงาน การบันทึกข้อมูล การแสดง และอื่นๆ ($\bar{x} = 3.89$) และ การกำหนดแนวทางพัฒนาผู้เรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไว้อย่างชัดเจน ($\bar{x} = 3.86$) แต่มีการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ ได้แก่ การวางแผนการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนร่วมกันระหว่าง ครู/นักเรียน/ผู้ปกครอง และชุมชน ($\bar{x} = 3.46$)

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตาม หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ราชบุรี เขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา และตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติงาน รายละเอียดปรากฏ ในตาราง 10 – 11 ดังนี้

ตาราง 10 การเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี
เขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวมและรายด้าน

ระดับการปฏิบัติงาน ด้านการวัดและประเมินผล	วุฒิการศึกษา				t	p
	ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี			
	n= 173		n=31			
	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D		
1. การประเมินผลการเรียนตามกลุ่มสาระ	3.79	0.52	3.86	0.49	0.75	0.43
2. การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	3.75	0.59	3.79	0.55	0.37	0.69
3. การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน	3.68	0.61	3.65	0.60	0.25	0.79
4. การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	3.80	0.57	3.72	0.61	0.68	0.51
รวม	3.75	0.52	3.76	0.51	0.28	0.97

จากตาราง 10 พบว่า ผลการเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและ
ประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 11 การเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตาม
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาราชบุรี เขต 1 จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติงาน โดยรวมและรายด้าน

ระดับการปฏิบัติงาน ด้านการวัดและประเมินผล	ตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติงาน				t	p
	หัวหน้ากลุ่มสาระ /		ครู			
	หรือหัวหน้ากลุ่มพัฒนาผู้เรียน					
	n= 45		n=159			
	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D		
1. การประเมินผลการเรียนตามกลุ่มสาระ	3.75	0.51	3.81	0.51	0.69	0.49
2. การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	3.73	0.55	3.75	0.58	0.24	0.80
3. การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน	3.58	0.52	3.70	0.62	1.11	0.22
4. การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	3.73	0.58	3.79	0.57	0.58	0.56
รวม	3.70	0.49	3.76	0.52	0.72	0.45

จากตาราง 11 พบว่า ผลการเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและ
ประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาราชบุรี เขต 1 จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติงาน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตาม
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ราชบุรี เขต 1 จำแนกตามจำนวนคาบสอน และจำนวนรายวิชาสอน รายละเอียดปรากฏในตาราง
12 – 18 ดังนี้

ตาราง 12 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 จำแนกตามจำนวนคาบสอน โดยรวมและรายด้าน

ระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผล	แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1. การประเมินผลการเรียนตามกลุ่มสาระ	ระหว่างกลุ่ม	2.12	2	1.06	4.18*	0.01
	ภายในกลุ่ม	50.92	201	0.25		
	รวม	53.04	203			
2. การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ระหว่างกลุ่ม	2.20	2	1.10	3.34*	0.03
	ภายในกลุ่ม	66.07	201	0.32		
	รวม	68.27	203			
3. การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน	ระหว่างกลุ่ม	0.80	2	0.40	1.09	0.33
	ภายในกลุ่ม	74.08	201	0.36		
	รวม	74.89	203			
4. การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.40	2	0.70	2.14	0.12
	ภายในกลุ่ม	65.88	201	0.32		
	รวม	67.29	203			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	1.30	2	0.65	2.45	0.08
	ภายในกลุ่ม	53.42	201	0.26		
	รวม	54.73	203			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 พบว่า ผลการเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 จำแนกตามจำนวนคาบสอนต่างกัน โดยรวมมีระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนไม่แตกต่างกัน ถ้าพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการประเมินผลการเรียนตาม กลุ่มสาระ ด้านการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และการเขียน และด้านการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน พบว่าครูมีระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียน ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 13 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผล ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาราชบุรี เขต 1 ที่มีจำนวนคาบสอนต่างกันเป็นรายคู่ ในด้านที่พบความแตกต่าง ระหว่างกลุ่ม

ระดับการปฏิบัติงาน ด้านการวัดและประเมินผล	จำนวนคาบสอน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 20 คาบ/สัปดาห์	ระหว่าง 20 – 25 คาบ/สัปดาห์	26 คาบ / สัปดาห์ ขึ้นไป
			3.88	3.75	3.41
การประเมินผลการเรียนตามกลุ่มสาระ	ต่ำกว่า 20 คาบ/สัปดาห์	3.88	-	0.13	0.47*
	ระหว่าง 20 – 25 คาบ/สัปดาห์	3.75	-	-	0.34
	26 คาบ / สัปดาห์ ขึ้นไป	3.41	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 พบว่า ในด้านการประเมินผลการเรียนตามกลุ่มสาระ ครูที่มีจำนวนคาบ สอนต่ำกว่า 20 คาบ/สัปดาห์ มีระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนมากกว่าครู ที่มีจำนวนคาบสอน 26 คาบ/สัปดาห์ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 14 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 ที่มีจำนวนคาบสอนต่างกันเป็นรายคู่ ในด้านที่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม

ระดับการปฏิบัติงาน ด้านการวัดและประเมินผล	จำนวนคาบสอน	ค่าเฉลี่ย			
		$\bar{X}$	ต่ำกว่า 20 คาบ/สัปดาห์	ระหว่าง 20 – 25 คาบ/สัปดาห์	26 คาบ / สัปดาห์ ขึ้นไป
			3.85	3.68	3.47
การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ต่ำกว่า 20 คาบ/สัปดาห์	3.85	-	0.17*	0.38
	ระหว่าง 20 – 25 คาบ/สัปดาห์	3.68	-	-	0.21
	26 คาบ / สัปดาห์ ขึ้นไป	3.47	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 พบว่า ในด้านการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ครูที่มีจำนวนคาบสอนต่ำกว่า 20 คาบ/สัปดาห์ มีระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนมากกว่าครูที่มีจำนวนคาบสอน 20-25 คาบ/สัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 15 ผลการเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตาม
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ราชบุรี เขต 1 จำแนกตามจำนวนรายวิชาสอน โดยรวมและรายด้าน

ระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผล	แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1. การประเมินผลการเรียนตามกลุ่มสาระ	ระหว่างกลุ่ม	1.62	2	0.81	3.17*	0.04
	ภายในกลุ่ม	51.42	201	0.25		
	รวม	53.04	203			
2. การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ระหว่างกลุ่ม	3.27	2	1.63	5.05*	0.01
	ภายในกลุ่ม	65.00	201	0.32		
	รวม	68.27	203			
3. การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน	ระหว่างกลุ่ม	3.41	2	1.70	4.80*	0.01
	ภายในกลุ่ม	71.47	201	0.35		
	รวม	74.89	203			
4. การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.79	2	0.89	2.75	0.07
	ภายในกลุ่ม	65.49	201	0.32		
	รวม	67.29	203			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2.29	2	1.14	4.39*	0.01
	ภายในกลุ่ม	52.44	201	0.26		
	รวม	54.73	203			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 พบว่า ผลการเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 จำแนกตามจำนวนรายวิชาสอนต่างกัน โดยรวมมีระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ถ้าพิจารณารายด้านพบว่าด้านการประเมินผลการเรียนตามกลุ่มสาระ ด้านการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และด้านการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน พบว่า ครูมีระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 16 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 ที่มีจำนวนรายวิชาสอนต่างกันเป็นรายคู่ ในด้านที่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม

ระดับการปฏิบัติงาน ด้านการวัดและประเมินผล	จำนวนรายวิชาที่สอน				
		2 รายวิชา/ ปี / ภาค	ระหว่าง 3 – 5 รายวิชา/ ปี/ภาค	มากกว่า 5 รายวิชา /ปี / ภาค	
		$\bar{X}$	3.88	3.72	3.69
การประเมินผลการเรียนตามกลุ่มสาระ	2 รายวิชา/ ปี / ภาค	3.88	-	0.16*	0.19
	ระหว่าง 3 – 5 รายวิชาปี/ภาค	3.72	-	-	0.03
	มากกว่า 5 รายวิชา / ปี/ภาค	3.69	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 พบว่า ในด้านการประเมินผลการเรียนตามกลุ่มสาระ ครูที่มีจำนวนรายวิชาสอน 2 รายวิชา/ปี/ภาค มีระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนมากกว่าครูที่มีจำนวนรายวิชาสอนระหว่าง 3-5 รายวิชา/ปี/ภาค อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 17 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 ที่มีจำนวนรายวิชาสอนต่างกันเป็นรายคู่ ในด้านที่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม

ระดับการปฏิบัติงาน ด้านการวัดและประเมินผล	จำนวนรายวิชาที่สอน				
		2 รายวิชา/ ปี / ภาค	ระหว่าง 3 – 5 รายวิชา/ ปี/ภาค	มากกว่า 5 รายวิชา /ปี / ภาค	
		$\bar{X}$	3.87	3.63	3.56
การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	2 รายวิชา/ ปี / ภาค	3.87	-	0.24*	0.31
	ระหว่าง 3 – 5 รายวิชาคาบ/สัปดาห์	3.63	-	-	0.07
	มากกว่า 5 รายวิชา / ปี/ภาค	3.56	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 พบว่า ด้านการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ครูที่มีจำนวนรายวิชาสอน 2 รายวิชา/ปี/ภาค มีระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนมากกว่าครูที่มีจำนวนรายวิชาสอนระหว่าง 3-5 รายวิชา/ปี/ภาค อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 18 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผล ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาราชบุรี เขต 1 ที่มีจำนวนรายวิชาสอนต่างกันเป็นรายคู่ ในด้านที่พบความแตกต่าง ระหว่างกลุ่ม

ระดับการปฏิบัติงาน ด้านการวัดและประเมินผล	จำนวนรายวิชาที่สอน				
		2 รายวิชา/ ปี / ภาค	ระหว่าง 3 – 5 รายวิชา/ ปี/ภาค	มากกว่า 5 รายวิชา /ปี / ภาค	
		$\bar{X}$	3.79	3.53	3.78
การประเมินผลการอ่านคิด วิเคราะห์ และเขียน	2 รายวิชา/ ปี / ภาค	3.79	-	0.26*	0.01
	ระหว่าง 3 – 5 รายวิชา/ปี/ภาค	3.53	-	-	-0.25
	มากกว่า 5 รายวิชา / ปี/ภาค	3.78	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 พบว่า ด้านการประเมินผลการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน ครูที่มีจำนวน รายวิชาสอน 2 รายวิชา/ปี/ภาค มีระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนมากกว่าครูที่ มีจำนวนรายวิชาสอนระหว่าง 3 - 5 รายวิชา/ปี/ภาค อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การสรุปผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 สรุปได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

ความมุ่งหมายทั่วไปของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 โดยมีความมุ่งหมายเฉพาะในการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 ใน 4 ด้านคือ การประเมินผลการเรียนตามกลุ่มสาระ การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน และการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

2. เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 ใน 4 ด้านคือ การประเมินผลการเรียนตามกลุ่มสาระ การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน และการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยจำแนกตามวุฒิการศึกษา จำนวนคาบสอน จำนวนรายวิชาสอน และตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติงาน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 จำนวน 12 โรงเรียน รวมครูที่ปฏิบัติการสอนทั้งสิ้นจำนวน 698 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรีเขต 1 ผู้วิจัยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามสัดส่วนจำนวนของครูที่ปฏิบัติการสอน จำแนกตามขนาดโรงเรียน คือ โรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 208 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ประกอบด้วยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามขอบเขตของเรื่องที่ทำการศึกษา มีกำหนด 2 ตอนคือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนตัวของครู ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ตามความคิดเห็น

ของครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา ราชบุรี เขต 1 ครอบคลุมการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ใน 4 ด้าน คือ การประเมินผลการเรียนตามกลุ่มสาระ การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน และการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาหาคุณภาพเครื่องมือโดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาและภาษาที่ใช้ จากนั้นนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครู ผู้สอนของโรงเรียนรัฐราษฎร์อุปถัมภ์ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ราชบุรี เขต 1 จำนวน 30 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้ตอบแบบสอบถามด้วยตนเองตามจำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด ได้แบบสอบถามคืนที่สมบูรณ์ สามารถนำมาวิเคราะห์ได้จำนวน 204 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98.07

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรม SPSS for Window วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ วิเคราะห์สถิติพื้นฐาน โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบเพื่อหาระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จำแนกตามวุฒิการศึกษา และตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติงาน โดยการทดสอบค่าที (t-test) และเปรียบเทียบเพื่อหาระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จำแนกตามจำนวนคาบสอน และจำนวนรายวิชาสอน โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ราชบุรี เขต 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

1. คุณลักษณะส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ครูปฏิบัติการสอนจำนวน 204 คน ส่วนใหญ่ ร้อยละ 84.80 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีส่วนน้อยร้อยละ 15.20 มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี เมื่อจำแนกตามจำนวนคาบสอน พบว่าร้อยละ 48.50 ส่วนใหญ่มีจำนวนคาบสอน 20-25 คาบ/สัปดาห์ ส่วนน้อยร้อยละ 3.90 มีจำนวนคาบสอน 26 คาบ/สัปดาห์ขึ้นไป เมื่อจำแนกตามจำนวนรายวิชาสอน พบว่าร้อยละ 52.50 ส่วนใหญ่มีจำนวนรายวิชาสอน 2 รายวิชา ส่วนน้อยร้อยละ 4.40 มีจำนวนรายวิชาสอนมากกว่า 5 รายวิชา ส่วนตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติงาน พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 77.90 ปฏิบัติหน้าที่ครูผู้สอนส่วนน้อยร้อยละ 22.10 ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มสาระหรือหัวหน้ากลุ่มพัฒนาผู้เรียน

2. การศึกษาระดับการปฏิบัติงานของครู ด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ราชบุรี เขต 1 ใน 4 ด้าน คือด้านการประเมินผลการเรียนตามกลุ่มสาระ ด้านการประเมินคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ ด้านการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน และด้านการประเมินกิจกรรม พัฒนาผู้เรียน ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน สรุปได้ดังนี้

2.1 การปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ราชบุรี เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปผลการวิจัยเป็นรายด้านดังนี้

2.1.1 ด้านการประเมินผลการเรียนตามกลุ่มสาระ อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนก เป็นรายข้อโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลอยู่ใน ระดับมาก 3 อันดับแรก คือการวางแผนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในรายวิชาที่สอน รองลงมา คือ การเลือกใช้วิธีการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ ที่คาดหวัง และสุดท้ายการกำหนดแนวทางการให้คะแนนที่สอดคล้องเหมาะสมกับภาระงาน ซึ่งมี ระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลเท่ากันกับ การใช้วิธีการวัดผลหลายวิธีรวมถึงการวัด ตามสภาพจริง มีเพียงข้อเดียวที่มีการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง คือ การนำแฟ้มสะสมงานมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของการประเมิน ซึ่งมีระดับการปฏิบัติที่มีเจ็ลี่ยนน้อยกว่า ข้ออื่นๆ

2.1.2 ด้านการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนก เป็นรายข้อโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลอยู่ใน ระดับมาก 3 อันดับแรกคือ การใช้วิธีการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างหลากหลาย เช่น การสังเกตพฤติกรรม การสัมภาษณ์ การบันทึกเหตุการณ์ การรายงานตนเอง และอื่นๆ ตาม ความเหมาะสม รองลงมาคือการสอดคล้องกับธรรมชาติกลุ่มสาระการเรียนรู้ และการกำหนดเกณฑ์การประเมินคุณลักษณะ อันพึงประสงค์อย่างชัดเจนเพื่อใช้ตัดสินคุณภาพผู้เรียน มีเพียงข้อเดียวที่มีการปฏิบัติงานด้านการ วัดและประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง คือการวางแผนการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ร่วมกันระหว่างครู /นักเรียน/ผู้ปกครองและชุมชน ซึ่งมีระดับการปฏิบัติที่มีค่าเจ็ลี่ยนน้อยกว่าข้ออื่นๆ

2.1.3 ด้านการประเมินการอ่าน คิด วิเคราะห์และเขียน อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นราย ข้อโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับ มาก 3 อันดับแรก คือการใช้วิธีการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนอย่างหลากหลาย เช่น การสังเกตการฝึกปฏิบัติ การบันทึกข้อมูลเป็นรายบุคคล การทดสอบ การตรวจสอบ และอื่นๆ รองลงมา คือการกำหนดแนวทางการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนตามพฤติกรรมบ่งชี้ ความสามารถของผู้เรียนที่โรงเรียนกำหนด และมีการรวบรวมข้อมูล การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน เพื่อพิจารณาดัดสินการประเมินแต่ละตัวชี้วัดเป็นรายบุคคล มีเพียงข้อเดียวที่มีการปฏิบัติงาน

ด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง คือ การวางแผนการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนร่วมกันระหว่างครู /นักเรียน/ผู้ปกครองและชุมชนมีระดับการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ

2.1.4 ด้านการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็น รายข้อ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลอยู่ใน ระดับมาก 3 อันดับแรก คือการประเมินผลกิจกรรมจากการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มและรายบุคคลซึ่งมี ระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลเท่ากันกับ การกำหนดวัตถุประสงค์สำคัญหรือ เป้าหมายให้ผู้เรียนบรรลุผลในการปฏิบัติกิจกรรมไว้อย่างชัดเจน รองลงมาคือ การใช้วิธีการประเมิน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การเข้าร่วมกิจกรรม การปฏิบัติกิจกรรม การนำเสนอผลงาน การบันทึกข้อมูล การแสดง และอื่นๆ และการกำหนดแนวทางพัฒนาผู้เรียนที่ ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไว้อย่างชัดเจน มีเพียงข้อเดียวที่มีการปฏิบัติงาน ด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง คือการวางแผนการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ร่วมกันระหว่างครู /นักเรียน/ผู้ปกครองและชุมชน มีระดับการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ

3. เปรียบเทียบการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวมและรายด้านพบว่า ไม่แตกต่างกัน

4. เปรียบเทียบการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ราชบุรี เขต 1 จำแนก ตามตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติงาน โดยรวมและรายด้านพบว่า ไม่แตกต่างกัน

5. เปรียบเทียบการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ราชบุรี เขต 1 จำแนกตามจำนวนคาบสอน โดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการ ประเมินผลการเรียนตามกลุ่มสาระ และด้านการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีจำนวนคาบสอนต่ำกว่า 20 คาบ/สัปดาห์ มีการ ปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลมากกว่าครูที่มีจำนวนคาบสอนระหว่าง 20-25 คาบ/สัปดาห์ และ 26 คาบ/สัปดาห์ขึ้นไป ส่วนด้านการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน และด้านการ ประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน พบว่าไม่แตกต่างกัน

6. เปรียบเทียบการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ราชบุรี เขต 1 จำแนกตามจำนวนรายวิชาสอน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ถ้าพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการประเมินผลการเรียนตามกลุ่มสาระ ด้านการประเมิน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และด้านการประเมินการอ่าน คิด วิเคราะห์และเขียน แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีจำนวนรายวิชาสอน 2 รายวิชา/ปี/ภาค มีการปฏิบัติงาน

มากกว่าครูที่มีรายวิชาสอนระหว่าง 3-5 รายวิชา/ปี/ภาค ยกเว้นด้านการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนพบว่าไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการศึกษาการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ราชบุรี เขต 1 มีประเด็นที่น่าสนใจที่ผู้วิจัยขอนำมาอภิปราย ดังนี้

1. การปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ราชบุรี เขต 1 พบว่า มีระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลการเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและรายข้อ พบว่าการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลการเรียนอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ซึ่งสามารถอภิปรายได้ดังนี้

1.1 การปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลการเรียนอยู่ในระดับมากทุกด้าน ใน 4 ด้าน คือ การประเมินผลการเรียนตามกลุ่มสาระ การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน และการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่าการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มีระดับการปฏิบัติมาก เนื่องจากจากการปฏิรูปการศึกษา มีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และ ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 บังคับใช้ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียน โดยการให้พิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติกการสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนการสอน ดังนั้นกรมสามัญศึกษา (เดิม) กระทรวงศึกษาธิการ โดยการนำของหน่วยศึกษานิเทศก์ ได้ให้ความสำคัญกับการวัดและประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 อย่างต่อเนื่องตลอดมา กล่าวคือ ครูจำนวนมากในสถานศึกษาเขตพื้นที่การศึกษา ราชบุรี เขต 1 ได้เข้ารับการอบรม สัมมนาเชิงปฏิบัติการ ทำให้มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของเบญจวรรณ รอดแก้ว (2540 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลการเรียน พบว่า อาจารย์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลการเรียนอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับการศึกษาของ ประสงค์ สกุลช่วง (2544 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาความเข้าใจ สภาพการปฏิบัติ และเจตคติต่อการวัดและประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง พบว่าครูมีเจตคติที่ดีต่อการวัดและประเมินการเรียน นอกจากนี้โรงเรียนที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนได้นำมาขยายผลในสถานศึกษา ทำให้ครูผู้ปฏิบัติการสอนมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับการดำเนินงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ราชบุรี เขต 1 จัดให้มีการอบรมครูเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในระบบการบริหารงานวัดผลและประเมินผล (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1. 2547 : 3)

1.2 การปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ด้านการประเมินผลการเรียนตามกลุ่มสาระในรายข้อเกี่ยวกับการใช้วิธีการวัดผลหลายวิธีรวมถึงการวัดตามสภาพจริง มีระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่าครูต้องพัฒนาการปฏิบัติงานในเรื่องนี้ให้มากขึ้นซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประสงค์ สกุลขันธ์ (2544 : บทคัดย่อ) พบว่า ปัญหาสำคัญที่ครูในโรงเรียนประถมศึกษาประสบคือ ความคลุมเครือไม่ชัดเจน ในวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อรุณรัตน์ สารกิตติพันธ์ (2542 : บทคัดย่อ) พบว่าครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร มีความต้องการในการพัฒนาตนเองในเรื่องการนำเทคโนโลยี และเทคนิคการวัดและประเมินผลใหม่ๆ มาใช้ในการประเมินผลตามสภาพจริง ดังนั้นนักการศึกษา ศิษยานุเทศ์ หน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหารสถานศึกษา และฝ่ายวิชาการควรให้การนิเทศ อบรมให้ความรู้ และจัดทำสื่อเอกสารเผยแพร่เพื่อให้ครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจและสามารถปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 26 กำหนดไว้ว่าให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียน โดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรม การเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา

1.3 การปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ด้านการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ในข้อการวางแผนการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ร่วมกันระหว่าง ครู/นักเรียน/ผู้ปกครอง/และชุมชน ด้านการประเมินการอ่านคิดวิเคราะห์ และเขียน ในข้อการวางแผนการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนร่วมกันระหว่าง ครู/นักเรียน/ผู้ปกครอง/และชุมชน และด้านการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ในข้อการวางแผนการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนร่วมกันระหว่างครู/นักเรียน/ผู้ปกครอง/และชุมชน มีระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆแสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนควรมีการพัฒนาการปฏิบัติงานในเรื่องนี้ให้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ(ไพฑูรย์ น้อมกล่อม. 2531 : 94) พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีฐานะยากจนต้องใช้เวลาในการประกอบอาชีพของตนเอง และครูมีภารกิจหลักต้องสอนนักเรียนมากอยู่แล้วจึงมีการปฏิบัติงาน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนน้อยกว่าในเรื่องดังกล่าว และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ (มนต์ทิพย์ รุ่งฟิรพงศ์. 2537 : 113) พบว่าประชาชนมีความรู้น้อย มีปัญหาในเรื่องการอ่านออกเขียนได้และต้องไปประกอบอาชีพ

ทำให้ขาดความสนใจในการ เข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน จึงไม่ให้ความสำคัญในเรื่องการวางแผน การประเมินผลการเรียนร่วมกันระหว่างครู/นักเรียน/ผู้ปกครองทำให้มีระดับการปฏิบัติงานด้านการ วัดและประเมินผลการเรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ ดังนั้นสถานศึกษาควรจัดกิจกรรมเสริมสร้าง ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชนโดยนำระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในการเยี่ยมบ้าน นักเรียน สร้างความคุ้นเคยและให้ความสำคัญกับผู้ปกครอง จัดกิจกรรมให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมมากขึ้น โรงเรียนไม่ควรแปลกแยกจากชุมชน ก็จะสามารถ แก้ปัญหาความร่วมมือระหว่างครู/ผู้ปกครอง และ นักเรียนได้

2. เมื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการ ศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ราชบุรี เขต 1 จำแนกตาม วุฒิการศึกษา จำนวนคาบสอน จำนวนรายวิชาที่สอน และตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติงาน อภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 การเปรียบเทียบการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 จำแนกตาม วุฒิการศึกษา พบว่าครูมีการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เบญจวรรณ รอดแก้ว (2540 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าอาจารย์ที่มี วุฒิการศึกษาต่างกันในสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลการเรียนไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พนิดา ปานอ (2546 : บทคัดย่อ) พบว่าครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีสภาพการจัดการเรียนรู้ตามหลักการเรียนรู้ แบบมีส่วนร่วมโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันเช่นเดียวกันปัญญา ปรารถทอง (2545 : บทคัดย่อ) พบว่า ผู้บริหารที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีปัญหาการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมและรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชูชาติ บุญสม (2546 : บทคัดย่อ) พบว่า การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีสภาพและปัญหาการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามหน้าที่ไม่แตกต่างกัน

2.2 การเปรียบเทียบการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ราชบุรี เขต 1 จำแนกตาม จำนวนคาบสอน พบว่าครูมีการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เรืองศักดิ์ แสงเจริญ (2546 : บทคัดย่อ) ครูที่มีภาระงานต่างกัน มีความท้อแท้ในงาน ด้านความอ่อนล้าทางอารมณ์ การสูญเสียความสัมพันธ์ส่วนตัว และด้านความ ไม่สมหวังในผลความสำเร็จของตน ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาจากการศึกษาพบว่า ครูส่วนใหญ่ ร้อยละร้อยละ 48.50 มีจำนวนคาบสอน 20-25 คาบ/สัปดาห์ ซึ่งครูมีเวลาเพียงพอในการ

เตรียมการสอน การจัดการเรียนการสอนและปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียน ดังนั้น ภาระงานจึงไม่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ นุชนารถ สุขฤกษ์ (2543 : 82) ที่พบว่าภาระงานของครูไม่มีผลต่อความท้อแท้ในการทำงาน

2.3 การเปรียบเทียบการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ราชบุรีเขต 1 จำแนกตามจำนวนรายวิชาสอน พบว่าครูมีการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้แต่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นุชนารถ สุขฤกษ์ (2543 : 82) ที่พบว่าภาระงานของครูไม่มีผลต่อความท้อแท้ในการทำงาน และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เรืองศักดิ์ แสงเจริญ (2547 : บทคัดย่อ) ครูที่มีภาระงานต่างกัน มีความท้อแท้ในการทำงานไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาจากการศึกษาพบว่า ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 52.50 มีจำนวนรายวิชาที่สอน 2 รายวิชา /ปี/ภาค ซึ่งครูมีเวลาเพียงพอในการเตรียมการสอน การจัดการเรียนการสอนและปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผล การเรียน ดังนั้นจำนวนรายวิชาสอนจึงไม่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียน

2.4 การเปรียบเทียบการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ราชบุรี เขต 1 จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติงาน พบว่าครูมีการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลตาม หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับผลการวิจัยของปราณี ดันติตระกูล (2546 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ครูที่มีตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน มีปัญหาการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน ดังนั้นตำแหน่ง หน้าที่ปฏิบัติงาน จึงไม่มีผลต่อการปฏิบัติงาน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน เพราะว่าครูมี ความตระหนัก และให้เป็นไปตามเจตนารมณ์พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 จึงมีการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนไม่ แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของประทุมทิพย์ ศรีเมือง (2546 : บทคัดย่อ) พบว่า ผู้บริหารและครูมีตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติงานต่างกันมีสภาพการดำเนินงานและปัญหาการประกัน คุณภาพภายในสถานศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกัน

3. การเปรียบเทียบการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ราชบุรีเขต 1 จำแนก ตามจำนวนคาบสอน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า ครูที่จำนวนคาบสอนต่างกัน มีการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนด้านการ ประเมินผลการเรียนตามกลุ่มสาระ และด้านการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีจำนวนคาบสอนต่ำกว่า 20 คาบ/สัปดาห์ มีการ ปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียน มากกว่าครูที่มีจำนวนคาบสอน 26 คาบ/สัปดาห์ ในด้านการประเมินผลการเรียนตามกลุ่มสาระ และครูที่มีจำนวนคาบสอนต่ำกว่า 20 คาบ/สัปดาห์

มีการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียน มากกว่าครูที่มีจำนวนคาบสอนระหว่าง 20-25 คาบ/สัปดาห์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิชัย เจริญศรี (2546 : บทคัดย่อ) ครูที่มีภาระงานต่างกัน มีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มี ภาระงาน 26 คาบ/สัปดาห์ขึ้นไประบุว่า มีการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากกว่าครูที่มีภาระงานไม่เกิน 25 คาบ/สัปดาห์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย ประสงค์ สกุลขันธ์ (2544 : บทคัดย่อ) พบว่าครูที่มีภาระสอนหนังสือ และงานพิเศษมาก มีปัญหาในการวัดและประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง และยังสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ สมหมาย โมชมรัตน์ (2542 : บทคัดย่อ) พบว่าครูที่มีภาระสอนหนังสือและงานพิเศษมากมีปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียน ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ดังนั้นผู้บริหาร การศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และชุมชน ควรให้ความสำคัญและมีการวางแผนร่วมกัน เพื่อหาแนวทางในการจัดสรรบุคลากรให้เพียงพอตามสัดส่วนจำนวนครู ต่อนักเรียนให้เหมาะสม เพื่อให้การดำเนินการจัดการเรียนการสอนภายในสถานศึกษามีประสิทธิภาพส่งผลให้การปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลการเรียนมีระดับการปฏิบัติมาก นักเรียนมีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ

4. การเปรียบเทียบการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ราชบุรี เขต 1 จำแนกตามจำนวนรายวิชาที่สอน เมื่อพิจารณาโดยรวมและรายด้านพบว่า การปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการประเมินผลการเรียนตามกลุ่มสาระ ด้านการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และด้านการประเมิน การอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน โดยพบว่าครูผู้สอน ที่มีจำนวนรายวิชาสอน 2 รายวิชา/ปี/ภาค มีการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนมากกว่าครูผู้สอนที่มีจำนวนรายวิชาสอน ระหว่าง 3-5 รายวิชา/ปี/ภาค ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอรุณ โยธสิงห์ (2546 : บทคัดย่อ) ครูที่มีภาระการสอนและงานพิเศษมากเกินไป มีปัญหาในการวัดและประเมินผลการเรียน และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ แจคสัน (Jackson, 1986 : 217) พบว่าครูคนหนึ่งต้องรับผิดชอบเด็ก 20 – 30 คน ให้เรียนรู้อาชีพต่าง ๆ 5-6 วิชา ใช้เวลานับพันชั่วโมง ซึ่งเวลาเหล่านั้นไม่สามารถระบุได้ว่าใช้อย่างคุ้มค่าหรือสูญเปล่า ส่วนด้านการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน พบว่าครูมีการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยมีประเด็นที่ผู้วิจัยขอเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลไปใช้

1.1 ครูที่ปฏิบัติการสอน มีความคิดเห็นต่อระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยรวม และรายด้านทั้ง 4 ด้าน คือด้านการประเมินผลการเรียนตามกลุ่มสาระ ด้านการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน และด้านการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอยู่ในระดับมาก แต่มีระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผล ด้านการประเมินผลการเรียนตามกลุ่มสาระ เกี่ยวกับการใช้วิธีการวัดผลหลายวิธีรวมถึงการวัดตามสภาพจริงน้อยกว่าข้ออื่นๆ ดังนั้นครูผู้สอน ควรมีการปรับปรุงวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนในเรื่องนี้ให้มากขึ้นซึ่งเป็นการประเมินผลที่สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาคือการประเมินตามสภาพจริงของผู้เรียน

1.2 ครูที่ปฏิบัติการสอน มีความคิดเห็นต่อระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในด้านการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน และด้านการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอยู่ในระดับมาก แต่มีระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียน เกี่ยวกับการวางแผนการประเมินร่วมกันระหว่างครู/นักเรียน/ผู้ปกครอง/ชุมชน อยู่ในระดับน้อยกว่าข้ออื่นๆ ดังนั้นครูผู้สอนควรให้ความสำคัญในการสร้างความเข้าใจกับนักเรียน/ผู้ปกครอง/ชุมชน ในการให้ความร่วมมือในการประเมินผลการเรียนร่วมกันเพื่อเป็นการลดปัญหาการสอบตกของนักเรียน

1.3 ครูที่มีจำนวนคาบสอนมากกว่า 26 คาบ/สัปดาห์ขึ้นไปมีระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลน้อยกว่าครูผู้สอนที่มีจำนวนคาบสอนน้อยกว่า 26 คาบ/สัปดาห์ ดังนั้นผู้บริหาร ควรให้ความสำคัญในการจัดวางตัวบุคลากรให้เพียงพอและเหมาะสมกับภาระงานด้านการสอนและงานพิเศษอื่นๆ ครูจะได้มีเวลาเพียงพอในการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลได้อย่างครบถ้วน

1.4 ครูที่มีจำนวนรายวิชาสอนมากกว่า 5 รายวิชา/ปี /ภาคมีระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลน้อยกว่าครูผู้สอนที่มีจำนวนรายวิชาสอนน้อยกว่า 5 รายวิชา ปี /ภาค ดังนั้นผู้บริหาร ควรมีการวางแผนในการจัดหลักสูตรให้เหมาะสมและเอื้อประโยชน์ต่อครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อนำงานวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในช่วงชั้นอื่น ได้แก่ ช่วงชั้นที่ 1 และ 2 มีระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับใด

2.2 ควรมีการศึกษาระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนต่างสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา มีระดับการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนแตกต่างกันด้านใดบ้าง

2.3 ควรศึกษาตัวแปรตัวอื่นที่คาดว่าจะส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียน เช่น ความรู้ความเข้าใจด้านการวัดและประเมินผลการเรียน หรือสภาพปัญหาที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียน เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงพัฒนาการปฏิบัติงานของครูในด้านการวัดและประเมินผลการเรียนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมล ภูประเสริฐ. (2544). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : ทิพย์พับบลิเคชัน.
- กรมวิชาการ. (2535). คู่มือครูการประเมินผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาตามหลักสูตรฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- (2544). การประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษา.
- (2545ก). คู่มือการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- (2545ข). แนวทางการวัดผลและประเมินผลการเรียน. (เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544) กรุงเทพฯ : คุรุสภา.
- (2546). แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน. กรุงเทพฯ : คุรุสภา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2533ก). หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- (2533ข.). หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- (2546). คู่มือการปฏิบัติงานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา. กรุงเทพฯ : อัดสำเนา.
- ขจิต ฝอยทอง; และ กาญจนา ทองอินทร์. (2546, สิงหาคม). กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วารสารวิชาการ. 6 (8) : 58-62.
- คณะอนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้. (2543). ปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- ฉัตรสุดา เกิดพิสุทธิ. (2538). การศึกษาการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษา ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- ชูชาติ บุญสม. (2546). การศึกษาสภาพและปัญหาการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาตามหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอวิเศษชัยชาญ. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช. (2545). คู่มือการเขียนแผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ : แม็ค.

- เชาว์ศิลป์ จินดาละออง. (2545,มกราคม). การวัดผลเพื่อประเมินคุณภาพคนเป็นจุดเริ่มต้นของการปฏิรูปการศึกษา. วารสารวิทยาสาร. 100(10) : 23-26.
- ทัศนีย์ สุขเมธี. (2534). พฤติกรรมการสอนวิชาภาษาไทยระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์วิทยาลัยครูธนบุรี สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์.
- เทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี สมเด็จพระ. (2534). ความสำคัญของการอ่าน (เอกสารเพื่อการพัฒนาหนังสือว่าด้วยหนังสือกับการส่งเสริมการอ่าน). กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ.
- ธำรง บัวศรี. (2532). ทฤษฎีหลักสูตร : การออกแบบและพัฒนา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว.
- นภา หลิมธิน. (2544,กันยายน – ธันวาคม). การวัดผลและประเมินผล. วารสารส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนการสอน. 10(3) : 13-19.
- นเรศ วรรณฤทธิ์. (2547). ผลของการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอบ้านโป่งจังหวัด ราชบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิตยา สุวรรณศรี. (2532). หลักสูตรและการจัดการประถมศึกษา. อุดรดิตถ์ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์.
- นุชนารถ สุขฤกษ์. (2543). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความท้อแท้ในงานของครูศิลปศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บันลือ พฤษะวัน. (2532). มิติใหม่ในการสอนอ่าน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- เบญจวรรณ รอดแก้ว. (2540). รายงานการวิจัยความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลการเรียนในสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน. สกลนคร : ภาควิชาคณะครุศาสตร์.
- ประทุมทิพย์ ศรีเมือง. (2546). การศึกษาสภาพการดำเนินงานและปัญหาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. มหาบัณฑิต. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประวิทย์ อ้อยเขียวชัย เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, สุจรรยา ใจหาญ เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่โรงเรียนแคทรายวิทยา เมื่อ10 มีนาคม 2547.

- ประสงค์ สกุลขัง. (2544). ความเข้าใจ สภาพการปฏิบัติ และเจตคติต่อการวัดและประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง ของครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยการศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- ปราณี ดันดิตระกูล. (2546). การศึกษาสภาพและปัญหาในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ระดับมัธยมศึกษา : กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาเครือข่าย จังหวัดราชบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปรีดา สุวรรณเมณี. (2537). ปัญหาการใช้ระเบียบว่าด้วยการประเมินผลการเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาสงขลานครินทร์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยการศึกษา) สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ถ่ายเอกสาร.
- ปทุมทิพย์ ศรีเมือง. (2546). การศึกษาสภาพการดำเนินงานและปัญหาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปัญญา ปรารค์ทอง. (2545). สภาพและปัญหาการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอ่างทอง. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พนัส หันนาคินทร์. (2542). หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- พนิดา ปานอ. (2546). สภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้ตามหลักการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมของครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตตลิ่งชัน. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พิสมัย ถิระแก้ว. (2542). หลักสูตรประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ฝ่ายเอกสารและตำราสถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- พันทนีย์ วิหคโต. (2546, พฤษภาคม). ผลการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา. วารสารวิชาการ. 6(5) : 8-9.
- ไพจิตร นาคแย้ม. (2545). การพัฒนาการสอนซ่อมเสริมของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตอำเภอรามบุรี จังหวัดราชบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ไพศาล หวังพานิช. (2543). การประเมินโครงการ. (เอกสารประกอบการอบรม) กรุงเทพฯ : สำนักนโยบายและแผนการศึกษาและวัฒนธรรม.

- ไพฑูรย์ น้อมกล่อม. (2531). การศึกษาทัศนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน ในเขตการศึกษา 3. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ภิรมยา อินทรกำแหง. (2544, พฤศจิกายน). ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน. วารสารวิชาการ. 11 (4) : 35-37.
- ภัทรา นิคมานนท์. (2543). การประเมินผลการเรียน. กรุงเทพฯ : อักษรพิพัฒน์.
- มาลี บุญเกิด. (2546). การศึกษาการบริหารงานสู่ความเป็นเลิศ : กรณีศึกษาโรงเรียนเจ็ยไ้ อำเภอโศกราม จังหวัดราชบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มนต์ทิพย์ รุ่งพิรพงศ์. (2537). การปฏิบัติงานของโรงเรียนประถมศึกษาในโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบท (กศ.พช.) ตามทัศนของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้รับผิดชอบโครงการ. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- โรงเรียนแคทรายวิทยา. (2546). คู่มือการวัดผลประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ช่วงชั้นที่ 3 -4. ราชบุรี : ฝ่ายวิชาการโรงเรียนแคทรายวิทยา
- เรืองศักดิ์ แสงเจริญ. (2546). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในกับความท้อแท้ของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสงคราม. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ลัดดา เจียมจุใจ. (2547). ความต้องการการนิเทศภายในของครูเกี่ยวกับการจัดเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 3 กลุ่มที่ 1 บางกอกน้อย. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วรรณ โสมประยูร (2537). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- วาสนา เพิ่มพูน. (2542). พฤติกรรมการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- วิจิต สรต์นเรืองชัย. (2540). เอกสารประกอบการสอนวิชา 404361 วิธีสอนทั่วไป. ชลบุรี : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิชัย เจริญศรี. (2546). การศึกษาการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- วินิตา วรรณวิวัฒน์. (2540). การศึกษาความรู้และเจตคติของครูที่มีต่อวิธีการวัดและประเมินผล การเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การวิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- ส.วาสนา ประवालพฤกษ์. (2539,มกราคม –เมษายน). การประยุกต์ใช้การวัดและประเมินผลความสามารถจริงในสภาพการเรียนการสอน. วารสารการวัดผลการศึกษา. 17(57) : 32 –41.
- สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ. (2546). การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 : แนวคิด และเครื่องมือ. นครปฐม : ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุขพัชรา ชีมเจริญ. (2545). การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน. กรุงเทพฯ : ประสานมิตร.
- สมุทร เข็นเขานิช. (2543). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุทธวิพรรณ ไชยวงศ์. (2534). การศึกษาความเข้าใจและวิธีการประเมินผลการเรียน ตามหลักสูตร ประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) ของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 8. ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต. (การวิจัยการศึกษา) พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2537). หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สมหมาย โมรัตน์. (2542). การศึกษาสภาพและปัญหาการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวง ศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนการสอนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของครูในโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยการศึกษา) ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร. (2540). เครื่องมือการวัดผลและประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2546). หลักสูตรผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษา (สารประกอบการศึกษาดำเนินงาน). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2544). การวัดประเมินผู้เรียนด้านคุณธรรม จริยธรรม. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ : พรักหวานการพิมพ์.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2546, 30 ตุลาคม). คำสั่งที่ ศธ.04006/0519 เรื่องเอกสารการจัดสรรเงินอุดหนุนค่าใช้จ่าย.
- สำนักงานทดสอบทางการศึกษา. (2545). การประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- สำนักงานทดสอบทางการศึกษา. (2546). กรอบความคิดและแนวทางการประเมินผลด้วยทางเลือกใหม่ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- หวน พันธุพันธ์. (2528). การบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ : โอ. เอส. พรินติ้งเฮาส์
- อรุณ โยธสิงห์. (2546). ความเข้าใจ สภาพการปฏิบัติ และปัญหาในการวัดและประเมินผลการเรียนตามสภาพจริงของครูผู้สอนในโรงเรียนนาร่องและโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยการศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- อรุณี สายเสมา. (2536). สมฤทธิ์ผลด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยวิธีทำนาย. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยการศึกษา) ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- อรุณรัตน์ สารกิตติพันธ์. (2541). การศึกษาสภาพการใช้ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียน ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) พ.ศ. 2533. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อุไร เอี่ยมสอาด เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, สุจรรยา ใจหาญ เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่โรงเรียนแคทรายวิทยา เมื่อ 20 พฤษภาคม 2547.
- อำพล สมัครการ. (2541). รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง โดยใช้แฟ้มสะสมงานของนักเรียนตามทัศนของครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. ลพบุรี : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดลพบุรี.
- Fulton, Michael Allen. (2002,October). "The Relationship between Teacher Participation in The Show – Classroom Performance Assessment Project and Student Learning as Based on a Review of Five Years of Program Evaluation Data and as Measured by Third – Grade Student Performance on The Missouri Assessment Program Communication Arts Test," *UMI Prequest Digital Dissertation Full Citation & Abstract DAI – A 63/04 : 1304.*

- Gronlund, N.E. (1976). *Measurement of Evaluation in Teaching 6th ed.* New York : Macmillan.
- Klem, Lynn Mary. (1996, November). "Examining a Special Case of Construct Validity : Toward Deriving Internationa for School Authentic Assesment," *Dissertation Abstracts International* 57(05) : 120-A.
- Merhpy, A.A. (1995). *A Model For Authentic Assessment Utilizing Portfolio.* S.L : Northern Illinois University.
- Peak, Pamela Kamille. (1995, April). "Investingating the Selected Validity of Authentic Assessment in Written Language for Students with and without Learning Disabilities," *Dissertation Abstracts International.* 55(10) :101-A.
- Thomas, Sallyo. (1994, November). " Knowing Learner- Knowing Ourselves :Teacher 's Perception of Change in Theory and Practice Resulting form Inquiry into Authentic Assessment," *Dissertation Abstracts International.* 55(05) : 301-A.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย สำหรับครูผู้สอน

เรื่อง

การศึกษาการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดผลและประเมินผล
ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายในการถามความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติงานด้านวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 เพื่อนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในทางการศึกษาเท่านั้น มิได้มุ่งประเมินการปฏิบัติงานของบุคคล หรือหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง และ จะไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อการปฏิบัติงานของผู้ใดทั้งสิ้น ผู้วิจัยจะสงวนคำตอบของท่านเป็นความลับ และจะเสนอผลการวิจัยเป็นภาพรวม ไม่จำเพาะบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใด
2. แบบสอบถามนี้ไม่มีคำตอบใดถูกหรือผิด ท่านสามารถตอบได้อย่างอิสระตามความเป็นจริง ซึ่งจะทำให้ผลการศึกษาค้นคว้ามีความชัดเจน เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของครูในด้านการวัดผลและประเมินผลในโอกาสต่อไป
3. ขอให้ท่านพิจารณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง และได้โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณอย่างสูงในความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามอย่างดียิ่ง

นางสาวสุจรรยา ใจหาญ

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะส่วนตัวของครูผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความตามสภาพจริงในปัจจุบัน

1. วุฒิการศึกษา
 - ☐ 1) ปริญญาตรี
 - ☐ 2) สูงกว่าปริญญาตรี
2. จำนวนคาบสอน
 - ☐ 1) ต่ำกว่า 20 คาบ / สัปดาห์
 - ☐ 2) ระหว่าง 20 - 25 คาบ / สัปดาห์
 - ☐ 3) 26 คาบ / สัปดาห์ ขึ้นไป
3. จำนวนรายวิชาสอน
 - ☐ 1) 2 รายวิชา / ปี / ภาค
 - ☐ 2) ระหว่าง 3 – 5 รายวิชา / ปี / ภาค
 - ☐ 3) มากกว่า 5 รายวิชา / ปี / ภาค ขึ้นไป
4. ตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติงาน จำแนกเป็น
 - ☐ 1) หัวหน้ากลุ่มสาระ หรือหัวหน้ากลุ่มพัฒนาผู้เรียน
 - ☐ 2) ครูผู้สอน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดผลและประเมินผลตาม
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

คำชี้แจง : กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด
เพียงช่องเดียวให้ตรงกับระดับการปฏิบัติของท่านด้านการวัดและประเมินผลการเรียน
ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

ข้อ	การปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียน	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	<u>การประเมินผลการเรียนตามกลุ่มสาระ</u> มีการวางแผนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในรายวิชาที่สอน					
2	มีการเลือกใช้วิธีการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
3	มีการวัดและประเมินความรู้พื้นฐานผู้เรียนก่อนเรียนทุกครั้ง					
4	มีการวัดและประเมินพื้นฐานความรู้ของผู้เรียนเป็นรายบุคคล					
5	มีการนำผลจากการประเมินมาปรับปรุงซ่อมเสริมพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน					
6	มีการสร้างเครื่องมือประเมินกระบวนการปฏิบัติตามภาระงานที่มอบหมายอย่างชัดเจน					
7	มีการประเมินผลจากการปฏิบัติกิจกรรมเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม					
8	มีการกำหนดแนวทางการให้คะแนนที่สอดคล้องเหมาะสมกับภาระงาน					
9	มีการประเมินผลการปฏิบัติงานจากการทำโครงการ					
10	ใช้วิธีการวัดผลหลายวิธีรวมถึงการวัดตามสภาพจริง					
11	มีการนำแฟ้มสะสมงานมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของการประเมิน					
12	มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงแก้ไขซ่อมเสริมผู้เรียนให้บรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในแต่ละหน่วยการเรียนรู้					
13	มีการสรุปผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นรายบุคคลหลังจากตัดสินผลการประเมินพร้อมทั้งรายงานผลให้ผู้เรียนและผู้ปกครองทราบ					

ข้อ	การปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียน	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
14	<u>การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์</u> มีการวางแผนการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ร่วมกันระหว่างครู / นักเรียน / ผู้ปกครอง และชุมชน					
15	มีการกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาของสถานศึกษา ชุมชน และวิสัยทัศน์ของสถานศึกษา					
16	มีการกำหนดพฤติกรรมตัวบ่งชี้คุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างชัดเจนเพื่อใช้ในการพัฒนาและการประเมิน					
17	มีการกำหนดเกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างชัดเจนเพื่อใช้ตัดสินระดับคุณภาพของผู้เรียน					
18	มีการจัดทำเครื่องมือการวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้อย่างชัดเจน					
19	มีการสอดแทรกการประเมินผลในระหว่างเรียนตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่สอดคล้องกับธรรมชาติกลุ่มสาระการเรียนรู้					
20	มีวิธีการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างหลากหลาย เช่น การสังเกตพฤติกรรม การสัมภาษณ์ การบันทึกเหตุการณ์ การรายงานตนเอง และอื่นๆ ตามความเหมาะสม					
21	มีการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ผู้เรียนเป็นระยะๆ เพื่อปรับปรุงพัฒนาการก่อนการตัดสินผลการประเมิน					
22	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์					
23	มีการกำหนดแนวทางพัฒนาผู้เรียนที่ไม่ผ่านการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้อย่างชัดเจน					
24	มีการรวบรวมข้อมูลคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อพิจารณาตัดสินผลการประเมินคุณลักษณะแต่ละตัวชี้วัดเป็นรายบุคคล					
25	มีการรายงานผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์เป็นรายบุคคลให้ผู้เรียนและผู้ปกครองได้ทราบ					

ข้อ	การปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียน	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
26	<u>การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน</u> มีการวางแผนการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนร่วมกันระหว่างครู/นักเรียน/ผู้ปกครองและชุมชน					
27	มีการกำหนดเกณฑ์การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนอย่างชัดเจนสำหรับใช้ในการพัฒนาและประเมินผล					
28	มีการกำหนดพฤติกรรมตัวบ่งชี้ความสามารถการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนอย่างชัดเจนเพื่อใช้ในการประเมิน					
29	มีการจัดทำเครื่องมือการวัดและประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนไว้อย่างชัดเจน					
30	มีการกำหนดแนวทางการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนตามพฤติกรรมบ่งชี้ความสามารถของผู้เรียนที่โรงเรียนกำหนด					
31	มีการกำหนดวิธีการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนตามความสามารถของผู้เรียนเป็นรายบุคคล					
32	มีการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนเป็นระยะๆ ก่อนการตัดสินผลการประเมิน					
33	มีการกำหนดแนวทางพัฒนาผู้เรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนไว้อย่างชัดเจน					
34	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน					
35	ใช้วิธีการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนอย่างหลากหลาย เช่น การสังเกต การฝึกปฏิบัติ การบันทึกข้อมูลเป็นรายบุคคล การทดสอบ การตรวจสอบ และอื่นๆ					
36	มีการรวบรวมข้อมูลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนเพื่อพิจารณาตัดสินผลการประเมินแต่ละตัวชี้วัดเป็นรายบุคคล					
37	มีการรายงานผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนเป็นรายบุคคลให้ผู้เรียน และผู้ปกครองได้ทราบ					

ข้อ	การปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียน	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
38	<u>การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน</u> มีการวางแผนการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนร่วมกันระหว่างครู /นักเรียน/ผู้ปกครอง					
39	ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด					
40	มีการกำหนดวัตถุประสงค์สำคัญหรือเป้าหมายให้ผู้เรียนบรรลุผลในการปฏิบัติกิจกรรมไว้อย่างชัดเจน					
41	มีการจัดทำเครื่องมือวัดและประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่สอดคล้องกับลักษณะของกิจกรรม					
42	มีการประเมินผลกิจกรรมจากการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มและรายบุคคล					
43	ใช้วิธีการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลายเช่น การเข้าร่วมกิจกรรม การปฏิบัติกิจกรรม การนำเสนอผลงาน การบันทึกข้อมูล การแสดง และอื่นๆ					
44	มีการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนได้ครอบคลุมวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของกิจกรรมจึงตัดสินผลการประเมิน					
45	มีการบันทึกผลการร่วมปฏิบัติกิจกรรมเพื่อใช้ประกอบการตัดสินผลการประเมินเป็นรายบุคคล					
46	มีการประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นระยะๆก่อนการตัดสินผลการประเมิน					
47	มีการกำหนดแนวทางพัฒนาผู้เรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไว้อย่างชัดเจน					
48	มีการรายงานผลการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคลให้ผู้เรียนและผู้ปกครองทราบ					

ภาคผนวก ข
ผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ
หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. นายสมบัติ คำตรง
หัวหน้ากลุ่มนิเทศติดตามประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาราชบุรีเขต 1
3. ดร.ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช
หัวหน้ากลุ่มงานวัดและประเมินผล สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาราชบุรีเขต 1
4. นางกัญยรัตน์ รันตขงค์
รองหัวหน้ากลุ่มงานวัดและประเมินผล สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาราชบุรีเขต 1
5. นางปิยนารถ แสงศักดิ์ อาจารย์ 3 ระดับ 8 โรงเรียนแคทรายวิทยา
อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12 / 11046

วันที่ 11 พฤศจิกายน 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวสุจรรยา ใจหาญ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง "ศึกษาการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดผลและประเมินผล ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทัศนา แสงวงศ์ดี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ เป็นเชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามศึกษาการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดผลและประเมินผล ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1

จึงเรียนมาเพื่อขออนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามให้ นางสาวสุจรรยา ใจหาญ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/11045

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

11 พฤศจิกายน 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวสุจรรยา ใจหาญ นิติระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ศึกษาการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดผลและประเมินผล ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทัศนากล แสงวงศ์ดี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ นายพรสมบัติ คำตรง หัวหน้ากลุ่มนิเทศติดตามประเมินผลการจัดการศึกษา ศึกษา นิเทศก์ 9 และ นางกันยารัตน์ รัตนรงค์ ศึกษา นิเทศก์ 7 เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามศึกษาการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดผลและประเมินผล ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตฯ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามให้ นางสาวสุจรรยา ใจหาญ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-644-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 032-352259 มือถือ 09-9801713

ที่ ศธ 0519.12/11043

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

11 พฤศจิกายน 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวสุจรรยา ใจหาญ นิติระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ศึกษาการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดผลและประเมินผล ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทัศนาศ แสงวงศ์ดี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช คีษานินเทศก์ 7 เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามศึกษาการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดผลและประเมินผล ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1

จึงเรียนมาเพื่อขออนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามให้ นางสาวสุจรรยา ใจหาญ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-644-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิติสิติ โทรศัพท์ 032-352259 มือถือ 09-9801713

ที่ ศธ 0519.12/11043

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

11 พฤศจิกายน 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนแคทรายวิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวสุจรรยา ใจหาญ นิติระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง "ศึกษาการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดผลและประเมินผล ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทัศนากล แสงศักดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ปิยนารถ แสงศักดิ์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามศึกษาการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดผลและประเมินผล ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1

จึงเรียนมาเพื่อขออนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามให้ นางสาวสุจรรยา ใจหาญ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-644-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 032-352259 มือถือ 09-9801713

ภาคผนวก ค
การพัฒนาเครื่องมือวิจัย

ที่ ศธ 0519.12/11047

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

11 พฤศจิกายน 2547

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนรัฐราษฎร์อุปถัมภ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวสุจรรยา ใจหาญ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุญาตให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง "ศึกษาการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดผลและประเมินผล ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรีเขต 1" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทัศนา แสงวงศ์ดี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้ครูที่ปฏิบัติการสอนเป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม ศึกษาการปฏิบัติงานของครูด้านการวัดผลและประเมินผล ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรีเขต 1 ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน – ธันวาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวสุจรรยา ใจหาญ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 032-352259 มือถือ 09-9801713

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ	นางสาวสุจรรยา ใจหาญ
วัน เดือน ปีเกิด	19 กรกฎาคม 2497
สถานที่เกิด	ตำบลปะนาเระ อำเภอปะนาเระ จังหวัดปัตตานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	145/524 หมู่ที่ 8 ตำบลดอนตะโก อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี
ตำแหน่ง	รองผู้อำนวยการ โรงเรียนแคทรายวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนแคทรายวิทยา ตำบลคูบัว อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2515	มัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนกัลยาณีศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช
พ.ศ. 2519	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ปกศ.สูง) เอกวิทยาศาสตร์ จากวิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช
พ.ศ. 2522	ปริญญาตรีการศึกษามัธยมศึกษา (กศ.บ.) เอกชีววิทยา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขต สงขลา
พ.ศ. 2548	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) การบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ